Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

6

232 K 8
KW

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ANTIGONI CARYSTII

Hiſtoriarum Mirabilium Collectanea.

IOANNES MEVRSIVS
Recenſuit, & Notas Addidit.

CONCORDIA RES PARVÆ CRESCVNT

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud ISAACVM ELZEVIRIVM.
ANNO CIƆ IƆCXIX.

KONINKL. BIBLIOTHEEK TE 'SHAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Nobiliſsimis & Ampliſsimis Viris,

REI MARITIMÆ

In Collegio Middelburgenſi Conſiliarijs,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Conſecroque.

Nob. & Ampl. Viri,

IStud mihi animo infixum eſt, non me cuiquam magis debere, quàm cui beneficium debeo; idque impenſiùs, quantò minus iuſtum illi pretium aſſignari poteſt. Et ſic veteres cenſuiſſe, hinc apparet; quod homine ingrato nihil peius terram ferre

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

pronuntiarint. Ego verò vt poſt Deum ijs demum maximè me obſtrictum puto, quibus noſtram hanc Remp. is mandauit; & ſub quorum auſpicijs viuens libertatem, rem omninò inæſtimabilem, ſaluam habeo: ita in partem etiam Vobis, quibus partem quoque ſui in iſtâ prouinciâ hæc Reſp. commendauit. Itaque poſtquam, quo nunc modo commemoraui, non exiguum ſit profectò, quod à me debetur Vobis, neque exſoluere debitum poſſim; illud mihi, quod ſolutioni proximum, annitendum eſſe exiſtimo, vt ingratitudinis notam effugere liceat. Ea propter animi grati, & acceptum beneficium profitentis, pignus offero hunc Antigonum, ſcriptorem illum minimè ſanè contemnendum. ſiue enim ætatem eius, ſiue librum etiam ipſum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

quo vtroque æſtimari Auctores ſolent, conſideremus; habet certè vtrobique, quo tueri ſeſe poſſit. Ætas, annos minimum mille ſexcentos computat; liber autem, non is mole quidem eſt magnus: ſed tam multa in naturâ admiranda comprehendit, in paludibus, fontibus, fluuijs, animalibus, & lapidibus; vt narratione variâ rerum adeò multiplicium ſat, ſuperque, ſe commendet. Accipite ergo benigno vultu qualecunque hoc gratitudinis pariter obſeruantiæque teſtimonium, & me item ne amare dedignemini; qui vt Vobis publico nomine vltro plurimum me debere hic profiteor, ita veſtram beneuolentiam promereri omnibus modis etiam cupio. Iſthic finio, & Deum Opt. Max. rogo,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Viri Nob. & Ampl.

vt conſilijs omnibus veſtris ad ſalutem Reip. benedicat, Voſque ſanos, & incolumes, diutiſſimè tueatur. Lugduni Batauorum, ad diem XXII Nouembris cIↄ Iↄc XIX.

BENIGNE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

BENIGNE LECTOR,

HAbe tibi Antigoni huius Collectanea; quæ, cum antea Antigoni nomine tantùm edita, nunc à nobis Caryſtij eſſe, in Notarum ipſo limine, demonſtratum eſt. Sed, vt certum auctorem oſtendi, ita ætatem, quâ is vixit, vellem etiam potuiſſem. Conradus Geſnerus, vir inſignis, in Bibliothecâ, Diogeni Laërtio coætaneum fuiſſe putat. Auctor illi iſtius ſententiæ ipſe Diogenes in Platone, lib. III. cuius verba, malâ fide ab interprete repræſentata, ita habent. *Sunt igitur huiuſmodi notæ, & hic librorum numerus, vt Antigonus Caryſtius in libro, quem nuper de Zenone edidit, refert.* Sed interpres in errorem illum egit; nam Diogenis ipſa verba, ſi inſpicias, hoc non dicunt, Ecce enim. Τὰ μὲν σημεῖα, ταῦτα· καὶ τὰ βιβλία, τοσαῦτα. ἅπερ (Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος, ἐν τῷ Περὶ Ζήνωνος.) νεωστὶ ἐκδοθέντα εἴ τις ἤθελε διαγνῶναι, μισθὸν ἐτέλει τοῖς κεκτημένοις. Nunc, quàm non ſit recens noſter, ſat à me oſtenſum puto; vellem poſſem, quàm antiquus: verùm id non in procliui. Illud tamen ſatis certum, non omninò contemnendæ antiquitatis eum eſſe, quem Auctores illi laudent, qui à mille & quingentis ferè annis floruerunt. Vltra con-

iecturæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

iecturæ mihi indulgendum hîc non cenſeo. Ad editionem autem hanc quod attinet, primùm opera à me data eſt, vt peccata ab interpunctis in priore editione, mendaque alia Typographica, tollerentur; deinde loca, valde interdum prodigiosè deprauata, mutiláve, emendaui, aut ſuppleui. idque quamuis, niſi me amo, ſatis certò; malui tamen ea in Notis arbitranda ſeorſim exponere, quàm in textum ſtatim admittere. Tantum autem à me effectum eſt, vt pauca reſtent, quæ legentem offendere poſſint; in quibus, ingenuè fateor, expedire me non potui. Itaque alius experiatur, cui ingenium magis felix; lampada non inuitus trado. Mihi enim ſilentio illa præterire potius viſum, quàm quid temere, aut appoſitè minus, dicere. Vale.

ANTIGONI CARYSTII

Hiſtoriarum Mirabilium Collectanea.

GVLIELMO XYLANDRO

Auguſtano Interprete.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ
Παραδόξων Συναγωγή.

ΚΕΦ. Α΄.

Τίμαιος, ὁ τὰς Σικελικὰς Ἱστορίας συγγεγραφὼς, ἐν Ῥηγίῳ φησὶ τοὺς Λοκροὺς καὶ τοὺς Ῥηγίνους ὁρίζοντος Ἄληκος καλουμένου ποταμοῦ, τῶν τεττίγων τοὺς μὲν ἐν τῇ Λοκρικῇ, ᾄδειν· τοὺς δὲ ἐν τῇ Ῥηγίνων, ἀφώνους εἶναι. Λέγεται δέ τι τούτου μυθωδέστερον. ἀφικομένων γὰρ εἰς Δελφοὺς κιθαρῳδῶν, Ἀρίστωνος μὲν ἐκ Ῥηγίου, παρὰ δὲ Λοκρῶν Εὐνόμου, καὶ περὶ τοῦ κλήρου πρὸς ἑαυτοὺς εἰς ἀντιλογίαν ἐλθόντων, ὁ μὲν οὐκ ᾤετο δεῖν ἐλαττοῦσθαι, τῆς ὅλης Ῥηγίων ἀποικίας ἐκ Δελφῶν, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ, γεγενημένης· ὁ δὲ κατέτρεχεν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ κιθαρῳδεῖν καθήκει, παρ' οἷς οὐδ' οἱ τέττιγες ᾄδουσιν. συνημερήσαντος γ' οὖν τοῦ

Ῥηγί-

ANTIGONI HISTORIARVM Mirabilium Collectanea.

Cap. I.

Timævs, is qui Siculas conſcripſit hiſtorias, memoriæ mandauit, apud Rhegium, ad amnem Halecē, qui Locros à Rheginis diſtinguit, cicadas, quæ in Locrenſi ſunt regione, canere; Rheginorum cicadas vocales nequaquam eſſe. Atque aliud hoc ipſo fabuloſius narratur. Veniſſe Delphos à Rhegio Ariſtonem, à Locris Eunomum, citharœdos. ijs de ſorte controuerſiam incidiſſe; cum ille ſibi potiores partes vindicaret, quòd tota Rheginorum colonia eſſet Delphis, & deo auſpice, deducta: hic verbis inſectaretur, & omnino non conuenire ijs cithara canere diceret, apud quos ne cicadæ quidem canerent. Cæterum Rhegino in certami-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ne laudem inueniente, Eunomus Locrenſis hac de cauſa vicit: cum caneret, cicada in lyram ipſius inuolans cecinit. ad quod factum concio clamorem ſuſtulit, & victorem pronunciauit.

Cap. II.

Aliud quoque apud Rheginos fabulæ loco narratur. Herculem quodam eius regionis loco ſomno ſe dediſſe: cumque obturbarent cicadæ, imprecatum ijs eſſe, vt obmuteſcerent.

Cap. III.

Cephalleniam quoque fluuius diuidit, cuius ab altera parte ſunt, ab altera non ſunt cicadæ.

Cap. IV.

Et Seriphi ranæ mutæ ſunt. & fabula ea de re apud Seriphios quoque obtinuit: vtque ab illis ad Herculem, ita ab his res ad Perſeum refertur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Ῥηγίνου ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνίκησεν Εὔνομος ὁ Λοκρὸς, παρὰ τοιαύτην αἰτίαν· ᾄδοντος αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιστὰς, ᾖδεν· ἡ δὲ πανήγυρις ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ γεγονότι, καὶ ἐκέλευσεν ἐᾶν.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἄλλο δὲ παρὰ τοῖς Ῥηγίνοις τοιοῦτον, ὡς μυθικὸν, ἱστορεῖται. ὅτι Ἡρακλῆς ἔν τινι τόπῳ τῆς χώρας κατακοιμηθεὶς, καὶ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν τεττίγων, ηὔξατο αὐτοὺς ἀφώνους γενέσθαι.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ποταμὸς διείργει· καὶ ἐπὶ τάδε μὲν, γίνονται τέττιγες· ἐπέκεινα δὲ, οὔ.

ΚΕΦ. Δ'.

Οὐδ' ἐν Σερίφῳ δὲ οἱ βάτραχοι φθέγγονται. καὶ μυθῶδες καὶ παρὰ τοῖς Σεριφίοις ἐνίσχυσεν. πλὴν οἱ μὲν περὶ Ἡρακλέους, οἱ δὲ περὶ Περσέως.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. Ε΄.

Ὁ δὲ Μυρσίλος, ὁ τὰ Λεσβιακὰ συγγεγραφὼς, φησίν· Τῆς Ἀντισσαίας ἐν ᾧ τόπῳ μυθολογεῖται, καὶ δείκνυται δὲ, ὁ τάφος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς, τὰς ἀηδόνας εἶναι εὐφωνοτέρας τῶν ἄλλων.

ΚΕΦ. ς΄.

Πίπτοι δ' ἂν τὸ γένος τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς λεγομένους ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας· ὧν τοὺς μὲν, εὐφώνους· τοὺς δὲ, τελείως ἰσχνοφώνους ὁμολογεῖται γίνεσθαι.

ΚΕΦ. Ζ΄.

Ἴδιον δὲ καὶ τὸ περὶ τὰ ἔντερα τῶν προβάτων· τὰ μὲν γὰρ τῶν κριῶν, ἐστὶν ἄφωνα· τὰ δὲ τῶν θηλειῶν, εὔφωνα· ὅθεν καὶ τὸν ποιητὴν ὑπολάβοι τις εἰρηκέναι, πολυπράγμονα πανταχοῦ τὸ περιττὸν ὄντα,

Ἑπτὰ δὲ θηλυτέρων ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.

CAP. V.

Myrſilus, qui Leſbiaca compoſuit, in Antiſſæa perhibet regione (quo loco fabulæ aiunt ſepultum eſſe Orphei caput, idq́ue ſepulcrum incolæ ibi oſtendunt) luſcinias, quàm alibi, melius canere.

CAP. VI.

Atque hoc diſcriminis competit etiam in Atticos & Bœotos, qui feruntur, perdices: quorum iſtos vocales, hos admodum exili voce eſſe, in confeſſo eſt.

CAP. VII.

Peculiare hoc eſt inteſtinis ouiũ; quod arietum, non edunt ſonum: ſed femellarum tantùm, ſunt vocalia. Quò reſpexiſſe etiam poëtam aliquis poſſit cenſere, vtpote curioſum vbique, & exactæ diligentiæ, dum ita canit:

Septem fœmineos neruos intendit ouillos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. VIII.

Non minus his mirabile, magis etiam vulgatum eſt; ſpinæ genus in Sicilia eſſe, quod appellatur Cactus: quam ſi ceruus calcet, & ſaucietur, oſſa eius nullum ſonum edere poſſe: ideoq́ue ad fiſtulam inutilia fieri. Vnde etiam Philetas de ea hæc expoſuit:

Atque euitato cacti mihi vulnere acutæ,
Argutum carmen mortua cerua canat.

CAP. IX.

In Lemniorum inſulis, quæ Neæ, ſeu Nouæ, vocantur, neque naſcuntur perdices: &, ſi importentur, pereunt. Quidam prodigioſius narrant, mori eas, ſi vel conſpiciant eam terram.

CAP. X,

In Bœotia magna eſt talparum multitudo: in ſolo Coronico agro id animal non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. Η´.

Οὐχ ἧττον δὲ τούτου θαυμαστὸν, καθωμιλημένον δὲ μᾶλλον, τὸ περὶ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄκανθαν, τὴν καλουμένην κάκτον. εἰς ἣν ὅταν ἔλαφος ἐμβῇ, καὶ τραυματισθῇ, τὰ ὀστᾶ ἄφωνα καὶ ἄχρηστα πρὸς αὐλοὺς ἔχει· ὅθεν καὶ ὁ Φιλήτας ἐξηγήσατο περὶ αὐτῆς, εἴπας·

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ζωὴν ὀλέσασα,
Ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

ΚΕΦ. Θ´.

Ἐν δὲ ταῖς τῶν Λημνίων νήσοις, ταῖς καλουμέναις Νέαις, πέρδικες οὐ γίνονται· ἀλλὰ, κἂν ἴδῃ τις, ἀπόλλυνται· ἔνιοι δὲ τούτου τερατωδέστερον ἱστοροῦσιν, ὅτι κἂν ἴδωσι τὴν χώραν.

ΚΕΦ. Ι´.

Τῆς δὲ Βοιωτίας ἐχούσης πλήθει πολλοὺς ἀσπάλακας, ἐν τῇ Κορωνικῇ μόνῃ οὐ γί-

νεται τοῦτο τὸ ζῷον· ἀλλὰ, κἂν εἰσαχθῇ, τελευτᾷ. καθάπερ αἱ γλαῦκες ἐν Κρήτῃ, ἐν ᾗ λέγουσιν, οὐδὲ ζῷον θανάσιμον οὐδὲν τὴν χώραν φέρειν.

ΙΑ'.

Ἐν Ἀστυπαλαίᾳ δὲ ὄφεις οὐ γίνονται, οὐδὲ ἐν Ἰθάκῃ λαγῶς· οὐδὲ ἐν Λιβύῃ ὗς ἀγρία, οὐδ' ἔλαφοι· οὐδὲ ἐν Ῥηνείᾳ, τῇ πρὸς Δήλῳ, γαλῆ· οὐδὲ μελεαγρὶς οὐδαμοῦ ἄλλη ὁρᾶται.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Ἀμελησαγόρας δὲ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφὼς, οὔ φησι κορώνην προσίπτασθαι πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, οὐδ' ἔχοι ἂν εἰπεῖν ἑωρακὼς οὐδείς. Ἀποδίδωσιν δὲ τὴν αἰτίαν μυθικῶς. Φησὶν γὰρ Ἡφαίστῳ δοθείσης τῆς Ἀθηνᾶς, συγκατακλιθεῖσαν αὐτὴν ἀφανισθῆναι· τὸν δὲ Ἥφαιστον, εἰς γῆν πεσόντα, προΐεσθαι τὸ σπέρμα· τὴν δὲ γῆν ὕστερον αὐτῷ ἀναδοῦναι Ἐριχθόνιον· ὃν τρέ-

non naſcitur, illatumq́ue moritur. ſicut & vlulæ in Creta: quam inſulam ferunt nullum lethale animal tolerare.

CAP. XI.

In Aſtypalæa ſerpentes non naſcuntur, neque lepores in Ithaca, neque in Africa ſus ſilueſtris, neque cerui, neque felis in Rhenea, Delo propinqua: neq; Meleagris alibi vſquam conſpicitur.

CAP. XII.

Ameleſagoras Athenienſis, qui Atticæ deſcriptionem condidit, negat ad arcem aduolare cornicem: neque eſſe ait vllum, qui dicere poſſit, ſe d vidiſſe. Cauſam ipſe fabuloſè refert. Mineruam Vulcano in matrimonium traditam, cum eundem cum ipſo intraſſet lectum, euanuiſſe. Vulcanum in terram concidiſſe, ac ſemen profudiſſe. terram deinde Vulcano Erichthonium edidiſſe: huncq́ue à

Minerua enutritum, in ciſtam incluſum, traditumq́ue Cecropis filiabus, Agraulo, Pandroſo, & Erſæ, ut aſſeruarent: mandatumq́ue, ne ciſtam ante ſuum aduentum aperirent. ipſam ad Pellenem abijſſe, montis apportandi cauſa, quem propugnaculi loco ante arcem collocaret. Interim Agraulum, & Pandroſon, ciſtam aperuiſſe, & conſpexiſſe circa Erichthonium duos ſerpentes. Mineruæ, montem ferenti, cui nunc Lycabettus nomen, obuiam factam cornicem, & renunciaſſe, detectum eſſe Erichthonium. deam, hoc audito, montem eò loci, ubi nunc eſt ſitus, abieciſſe: cornici autem, ob malum nuncium, dixiſſe; nefas eſſe, eam in arcem intrare.

CAP. XIII.

In Scythicis regionibus, & apud Eliam, mulus non naſcitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ὃν τρέφειν τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ εἰς κίστην καθεῖρξαι, καὶ παραθέσθαι ταῖς Κέκροπος παισὶν, Ἀγραύλῳ, καὶ Πανδρόσῳ, καὶ Ἕρσῃ, καὶ ἐπιτάξαι μὴ ἀνοίγειν τὴν κίστην, ἕως ἂν αὐτὴ ἔλθῃ. ἀφικομένην δὲ εἰς Πελλήνην, φέρειν ὄρος, ἵνα ἔρυμα πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιήσῃ· τὰς δὲ Κέκροπος θυγατέρας τὰς δύο, Ἄγραυλον καὶ Πάνδροσον, τὴν κίστην ἀνοῖξαι, καὶ ἰδεῖν δράκοντας δύο περὶ τὸν Ἐριχθόνιον· τῇ δὲ Ἀθηνᾷ, φερούσῃ τὸ ὄρος, ὃ νῦν καλεῖται Λυκαβηττὸς, κορώνην φησὶν ἀπαντῆσαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἐριχθόνιος ἐν φανερῷ· τὴν δὲ, ἀκούσασαν, ῥίψαι τὸ ὄρος, ὅπου νῦν ἐστι· τῇ δὲ κορώνῃ, διὰ τὴν κακαγγελίαν, εἰπεῖν, ὡς εἰς ἀκρόπολιν οὐ θέμις αὐτῇ ἔσται ἀφικέσθαι.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

Οὐδὲ κατὰ τὴν Σκυθῶν χώραν, ὁμοίως δὲ οὐδὲ κατὰ τὴν Ἠλείαν, ἡμίονος οὐ γεννᾶται.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Θεόπομπος δέ φησιν κατὰ τοὺς ἐν Θρᾴκῃ Χαλκιδεῖς, εἶναί τινα τόπον τοιοῦτον, εἰς ὃν ὅτι μὲν ἂν τῶν ἄλλων ζῴων εἰσέλθῃ, πάλιν ἀπαθὲς διαφεύγει· τῶν δὲ κανθάρων, οὐδεὶς διαφεύγει· κύκλῳ δὲ στρεφόμενοι, τελευτῶσιν αὐτοῦ· διὸ δὴ καὶ τὸ χωρίον ὀνομάζεσθαι Κανθαρώλεθρον.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Ἐν δὲ Κρανῶνι τῆς Θετταλίας, δύο φασὶν μόνον εἶναι κόρακας· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν προξένων, τῶν ἀναγραφομένων τὸ παράσημον τῆς πόλεως, (καθάπερ ἐστὶν ἔθιμον πᾶσι προσπαρατιθέναι.) ὑπογράφονται δύο κόρακες ἐφ' ἁμαξίου χαλκοῦ, διὰ τὸ μηδέ ποτε πλείους τούτων ὦφθαι. ἡ δὲ ἅμαξα προσπαράκειται διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ξένον γὰρ ἴσως ἂν καὶ τοῦτο φανείη. Ἐστὶν αὐτοῖς ἀνακειμένη χαλκῆ, ἣν, ὅτ' ἂν αὐχμὸς ᾖ, σείοντες, ὕδωρ αἰτοῦνται τὸν θεὸν, καί φασι γίνεσθαι. τούτου

δέ ι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XIV.

Theopompus apud Chalcidenſes, qui ſunt in Thracia, locum eſſe quendam ſcribit, ea natura, vt quæcunque intrent animalia, ſalua rurſum exeant: cantharus autem nullus inde effugiat, ſed omnes in orbem circumagitati pereant. itaque à peſte cantharorum, loco nomen eſſe Cantharolethron.

CAP. XV.

Cranone, Theſſaliæ vrbe, aiunt duos tantùm eſſe coruos. Itaque etiam publici eorum hoſpites, cum (qui mos eſt omnibus urbibus) ſuis ſcriptis inſigne vrbis ſubijciunt, pingunt duos coruos, currui æreo inſidentes: quòd his plures ibi nunquam ſint viſi. Currus autem (nam hoc quoque mirum alicui videatur) additur, hac de cauſa. Inter ſacra donaria currum ſeruant æreum: quem, vbi ſiccitas incidit, pulſant, & aquam à Deo poſcunt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

atque impetrant. Addit his aliquid ſingulare Theopompus; coruos nimirum tantiſper Cranone morari, dum pullos educent: eo facto, ipſos, relictis Cranone pullis, diſcedere.

Cap. XVI.

Narrat Cteſias aliquid huic hiſtoriæ adſimile, quod Ecbatanis, & in Perſia, fiat. Sed quia multa is mentitur, nos decerpere eam narrationem, cum monſtroſa videatur, omiſimus.

Cap. XVII.

Myrſilus Lesbius in monte Lepetymno ait fanum eſſe Apollinis, ac ſacellum Lepetymni, in quo, ſicuti Cranone, duo tantùm ſint corui: cùm non pauci in vicinia ſint.

Cap. XVIII.

In Latmo Cariæ Ariſtoteles ſcribit ſcorpios,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

δέ τι ἰδιώτερον ὁ Θεόπομπος λέγει. φησὶν γὰρ, ἕως τούτου διατρίβειν αὐτοὺς ἐν τῷ Κράνωνι, ἕως ἂν τοὺς νεοττοὺς ἐκνεοττεύσωσιν· τοῦτο δὲ ποιήσαντας, τοὺς μὲν νεοττοὺς καταλείπειν, αὐτοὺς δὲ ἀνιέναι.

ΚΕΦ. ΙϚ'.

Καὶ ἐν Ἐκβατάνοις δὲ, καὶ ἐν Πέρσαις, Κτησίας ἱστορεῖ παραπλήσιόν τι τούτοις· διὰ δὲ τὸ αὐτὸν πολλὰ ψεύδεσθαι, παρελείπομεν τὴν ἐκλογήν· καὶ γὰρ ἐφαίνετο τερατώδης.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

Μύρσιλος δὲ ὁ Λέσβιος, ἐν τῷ ὄρει φησὶν Λεπετύμνῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος εἶναι, καὶ ἡρῷον Λεπετύμνου· ἐφ' ᾧ, καθάπερ ἐν τῷ Κράνωνι, δύο μόνον εἶναι κόρακας, ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐν τοῖς πλησίον τόποις.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Ἐν Λάτμῳ δὲ τῆς Καρίας φησὶν Ἀριστοτέ-

λης τοῦ σκορπίους, ἐὰν μὲν τῶν ξένων τινὰ παΐξωσιν, μετρίως λυπεῖν· ἐὰν δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἕως θανάτου καταkτείνειν.

ΚΕΦ. ΙΘ.

Τῶν δὲ Λιβύων καλοῦνται Ψύλλοί τινες, παρ' οἷς ἀνάπαλίν τι γίνεται τούτου. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀσπίδων ἔτι μὲν οὐδὲν πάσχουσι τυπτόμενοι· τῶν δὲ λοιπῶν, οὐκ ἔστιν ὅστις διαφεύγει δηχθείς.

ΚΕΦ. Κ.

Ἐν Λυκίᾳ φύεταί τι αἰγόλεθρον, ὃ τῶν μὲν ἐγχωρίων αἰγῶν οὐδεμία γεύεται· ξένη δ' ὅτ' ἂν ἐμπέσῃ, καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν φάγῃ τῆς βοτάνης, ἀπόλλυται, διαφθαρεῖσα τὸν καλούμενον ἐχῖνον τῆς κοιλίας.

ΚΕΦ. ΚΑ.

Τῆς δὲ Καρυστίας, καὶ τῆς Ἀνδρίας, χώρας ἐστὶν πλησίον νῆσος, ἡ καλουμένη Γύαρος. ἐν-

ſcorpios, ſi quem peregrinum feriant, mediocriter lædere: ſi quem incolarum, necare.

CAP. XIX.

Inter Afros quidam ſunt Pſylli nomine, quibus diuerſum accidit. ab aſpidibus enim icti, nullum ſentiunt damnum: cum reliquorum hominum morſus ab ijs nemo mortem effugiat.

CAP. XX.

In Lycia naſcitur quædam herba caprarum pernicies, ægolethron Græci vocant. eam nulla Lycia capra guſtat. quòd ſi peregrina incidat, & ob ignorationem edat, interit, corrupto omaſo.

CAP. XXI.

Gyarus inſula eſt, Caryſto, & Andro, vicina. ibi mures ferrum peredunt. Eſtque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

que ea in inſula ſpina, nomine acherdos, lethalis: & interficit arbores alias, ſi in eas incutiatur.

Cap. XXII.

Idem facit aculeus marinæ paſtinacæ: quo ſi dentes attingantur, computreſcunt.

Cap. XXIII.

Peculiaria quædam occurrunt in animalium comparationibus, alterationibus, atq; ortibus. Nam in Aegypto loca quædam ſunt, vbi ſi defodiatur taurus, ita vt cornua duntaxat ſupra terram emineant, eaque deinde ſerra amputentur, ferunt apes euolare: putredine enim taurum in iſtud animalculum mutari. Quò videtur etiam Philetas animum intendiſſe, homo admodum curioſus. vocat enim apes taurigenas, hoc verſu.

Taurigenas, hæc fatus, apes longinquus adiÿſti.

Ferunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ταῦτα οἱ μῦες διατρώγουσι τὸν σίδηρον. ἐν δὲ τῇ νήσῳ θανάσιμός ἐστιν ἡ ἄχερδος. κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπλήξῃς, ἀφαυαίνει.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

Ποιεῖ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον τῆς θαλαττίας· καὶ ἐὰν εἰς τοὺς ὀδόντας ἅψῃ, κατασήπει.

ΚΕΦ. ΚΓ΄.

Ἴδια δὲ καὶ περὶ τὰς συγκρίσεις καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ζώων, ἔτι δὲ γενέσεις. Οἷον ἐν Αἰγύπτῳ τὸν βοῦν ἐὰν κατορύξῃς ἐν τόποις τισὶν, ὥστε αὐτὰ τὰ κέρατα τῆς γῆς ὑπερέχειν, εἶθ᾽ ὕστερον ἀποπρίσῃς, λέγουσιν μελίττας ἐκπέτεσθαι. σαπέντα γὰρ αὐτὸν, εἰς τοῦτο διαλύεσθαι τὸ ζῷον. ᾧ καὶ φαίνεται Φιλήτας προσέχειν, ἱκανῶς ὢν περίεργος. προσαγορεύει οὖν αὐτὰς βουγενεῖς, λέγων·

Βουγενέας φάμενος προσεβήσαο μακρὰ μελίσσας.

Φασὶ δὲ καὶ τὸν κροκόδειλον σκορπίους γεννᾶν, καὶ ἐκ τῶν ἵππων σφῆκας γεννᾶσθαι. καί τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ, περὶ μὲν τῶν σκορπίων, οὕτως εἴρηκεν·

Εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
Σκορπίοι, ἡ πάντα ζωοθετοῦσα φύσις.

Περὶ δὲ τῶν σφηκῶν·

Ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
Σφήκεσιν ζώων οἷα τίθησι φύσις.

Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ ἐκ τῶν σισυμβρίων φησὶν σαπέντων σκορπίους γίνεσθαι.

ΚΕΦ. ΚΔ΄.

Οὐχ ἧττον δὲ τούτων θαυμάσια τὰ φθαρτικὰ τῶν ὠφελούντων, οἷον ὁ γαλεώτης, ὅτ᾽ ἂν ἐκδύῃ τὸ γῆρας, ἐπιστραφεὶς κατέπιεν· ἐπιληψίας γάρ ἐστι (φασὶν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης καταγράφει, φάρμακον. ὡσαύτως δ᾽

ἡ φώκη

Ferunt etiam crocodilum ſcorpios generare, & ex equis veſpas naſci. Atque Archelaus quidam Aegyptius, vnus eorum qui Epigrammatis miraculoſa Ptolemæo enarrarunt, de ſcorpijs ita cecinit:

In vos diſſoluit morte, & redigit crocodilum
Natura extinctum, ſcorpij, omniparens.

De veſpis autem:

Progenies eſt iſta cadauere nata ab equino:
Natura hac veſpas conditione creat.

Ariſtoteles etiam è ſiſymbrijs (herbæ id genus eſt) putrefactis ſcorpios naſci ait.

CAP. XXIV.

Non minus his mirabilia ſunt ea animalia, quæ perdunt id quod prodeſſe poterat: ut galeota, cum exuit ſenium, conuerſus id deglutit. Eſt enim, ut Ariſtoteles recenſet, medicamentum contra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

epilepſiam. Similiter phoca, poſtquam peperit, genituram. nam id eiuſdem morbi eſt remedium. Feruntur & equæ vorare hippomanes, quod pullis recens natis in fronte enaſcitur, & ad varios uſus quæritur. Et ceruæ dextrum cornu defodere, utile ad multa. Hæc, ſiue dedita opera, ſiue fortuitò ita fiant, multam deſiderant animaduerſionem.

CAP. XXV.

Polypus per hyemem ſua comedit acetabula. Hoc eſt illud poetæ:

Hyberna iam luce, pedes quando oſſibus orbus
Arrodit proprios. ——

Muſtelarum fœtus ex utero procedentes paſcunt, rurſumque per os intrant. Leæna bis non concipit. nam, ut perhibet Herodotus, cum fœtibus etiam matricem eijcit. Neque vipera bis parit. nam fœtus eius vterum peredit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ἡ φώκη μετὰ τὸ τεκεῖν τὴν θορὰν· καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ἀῤῥωστίαν χρήσιμον· τὰς δὲ ἵππους τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς ἐμβρύοις ἱππομανὲς ἀπεσθίειν· γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ πρὸς πολλὰ ζητεῖται· τὴν δὲ ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρας κατορύσσειν· εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἐν πολλοῖς χρήσιμον. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε κατὰ προαίρεσιν, εἴτε κατὰ τύχην οὕτως ἔχει, πολλῆς ἐστὶν ἐπιστάσεως δεόμενα.

ΚΕΦ. ΚΕʹ.

Ὁ δὲ πολύπους ἐν τῷ χειμῶνι τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ κατεσθίει· τοῦτ᾽ ἐστὶν,

Ἤματι χειμερίῳ, ὅτ᾽ ἀνόστεος ὃν πόδα
τέμνει.

Τῶν δὲ γαλεῶν τὰ ἔμβρυα, ἐξιόντα ἐκ τῆς κοιλίας, νέμεται· καὶ πάλιν ἐνδύεται κατὰ τὸ στόμα. Ἡ δὲ λέαινα δὶς οὐ κυΐσκεται· τοῖς γὰρ ἐμβρύοις, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας· Οὐδὲ ἔχιδνα δίς· ἐσθίει γὰρ αὐτῆς τὴν κοιλίαν τὰ ἔμβρυα.

ΚΕΦ. Κϛ΄.

Ἡ νυκτερὶς δὲ μόνον τῶν ὀρνέων ὀδόντας ἔχει, καὶ μαστοὺς, καὶ γάλα. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ φώκην, καὶ φάλαιναν, ἴσχειν γάλα· τούτων δὲ οὐχ ἧττον καταγράφει τερατῶδες. ἐν Λήμνῳ γάρ φησιν ἀμελχθῆναι γάλα τράγου τοσοῦτον, ὥστε τροφαλίδας γίνεσθαι.

ΚΕΦ. ΚΖ΄.

Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅτ' ἂν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι, καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι, ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι· καί ἐστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνῳκειωμένον· φησὶν γὰρ, ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας, καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι, οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει.

Οὔ μ' ἔπι παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱερόφωνοι
Γυῖα φέρειν δύναται, βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος εἴην.

Ὅς

CAP. XXVI.

Veſpertilio ſola omnium auium dentes habet, ubera, & lac. Ariſtoteles affirmat, phocam quoque, & balænam, lac habere. Et his non minus prodigioſum eſt, quod ſcribit: in Lemno caprum, cum mulgeretur, tantum lactis dediſſe, ut ex eo coloſtra fuerint confecta.

CAP. XXVII.

Mares alcyonum ceryli vocantur. hi, cùm ſenio viribus amiſſis volare poſſe deſinunt, geſtantur alis femellarum. Atque huius hiſtoriæ germanum eſt, quod Alcman cecinit. Imbecillis enim propter ſenectutem, neque iam choros vnà ducere, aut ſaltationes virginum aſſectari valens, ita ait:

Gutture dulciſono cantantes ſacræ puellæ,
Non mea iam me membra valent geſtare choreis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

O vtinam mihi fata darent, vt cerylus eſſem,
Veris auis, qui purpureas maris improbus
vndas
Semper obit, fluctus tumidosque ſuperuolat
vſque,
Alis alcyonum vectatus. ———

CAP. XXVIII.

Homerus quoque ab omnibus dicitur ſingula accuratè, & curioſè, indagaſſe. Etenim Vlyſſes ad ſubulcum tendens, cum canes irruerent,

Aſtu ſubſedit, manibus delapſaque virga eſt.

Ferunt enim, canes, ſi quem inſequantur, ſi is ſubſideat, maleficio abſtinere.

CAP. XXIX.

Ea quoq; animalia mirabilia ſunt, quæ ſe locis adſimilant. vt polypus, qui colorē ſoli, ſupra quod fertur, ita æmulatur, vt diſcerni ab eo nequeat: omniſque adeò rei, quā amplectitur. itaq; & captu difficilis eſt. Vnde nimirum poëta tritum illud ſumſit:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσι ποτῆται,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται περὶ πάντων ἐπιμελὴς, καὶ πολυπράγμων, εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς, ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν, ἐν τῇ πρὸς τὸν συβώτην ἀναβάσει,

Ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Οὐ γάρ φασιν, ὅτ' ἂν διωκόμενός τις συγκαθίσῃ, ἀδικεῖν τοὺς κύνας.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Θαυμαστὰ δὲ καὶ τὰ τοῖς τόποις συναφομοιούμενα, οἷον ὅτε πολύπους· γίνεται γὰρ ἀδιάγνωστος τῷ χρώματι τοῦ ἐδάφους, καὶ παντὸς ᾧ ἂν περιπλακῇ, ὥστε εἶναι δυσεργὸν αὐτοῦ τὴν θήραν· ὅθεν δῆλον καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλλούμενον ἔγραψεν,

Πουλύποδος ὡς τέκνον ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν,
Τοῖσιν ἐφαρμόζειν.

ΚΕΦ. Λ.

Γίνεται δὲ ταὐτὸν καὶ περὶ τὸν χαμαιλέοντα· καὶ γὰρ τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων, καὶ τοῖς φύλλοις, καὶ τῇ γῇ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντι τόπῳ συμμεταβάλλει τὴν χροίαν.

ΚΕΦ. ΛΑ΄.

Ἀριστοτέλης δέ φησι, καὶ τὸν καλούμενον τάρανδον τοῦ πάχους, ὄντα τετράπουν, καὶ σχεδὸν ἴσον ὄνῳ, καὶ παχύδερμον, καὶ τετριχωμένον. καὶ θαυμαστὸν εἶναι, πῶς αἱ τρίχες οὕτως ὀξέως ἀλλοιοῦνται.

ΚΕΦ. ΛΒ΄.

Γίνεται δὲ καὶ βοτάνη τις, ἣ καλεῖται τριπόλιον· φύεται δ' ἐν τοῖς ἐπιθαλαττίοις, ἐπὶ τῶν πετρῶν· ἀφίησι δὲ ἄνθος, ὃ τῆς ἡμέρας τρὶς μετα-

Fili, polypodis naturam imitare, & ad omnes
Te promtè caſus compone. ———

CAP. XXX.

Idem chamæleo facit, qui ad truncos arborum, & folia, & terram, quocunque loco, colorem ſuum mutat, eique ſimilem aſſumit.

CAP. XXXI.

Ariſtoteles tradit, tarandum quoque ea eſſe natura. animal eſſe quadrupes, ferè aſini ſimile, craſſa cute, & pilis intecta. mirumque eſſe, quòd pili tam citò alterantur.

CAP. XXXII.

Herba quædam tripolium in ſaxis naſcitur, ad oram maris. ea florem edit, qui vna die ter colorem mutat: aliquando albus, aliquando puniceus, aliquando gi-

do giluus. Iam reliqnas animalium calliditates, quibus vtuntur in pugnis, in curatione vulnerum, in apparatu rerum ad vitam neceſſariarum, in amore prolis & parentum, in memorando, abſolutiſſimè aliquis ex Ariſtotelis collectaneis poteſt percipere. Ex quibus nos primùm decerpere ſelecta quædam inſtituimus.

CAP. XXXIII.

Apud Conopium, ad lacum Mæotidem, inquit lupos accipere à piſcatoribus alimenta, & eorum piſcationis inſtrumenta cuſtodire. quòd ſi aliqua ſe affectos iniuria putent, lina & piſces eorum tunc infeſtare.

CAP. XXXIV.

In Thracia, eo loco, qui olim Cedripolis fuit vſurpatus, homines & accipitres ſocietatem aucupij ſeruare. nam auiculas ab hominibus lignis exagitari, inſe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

μεταστρέφεται τὸ χρῶμα· γίνεται δὲ ὅτε μὲν λευκὸν, ὅτε δὲ φοινικοῦν, ὅτε δὲ μήλινον. Καὶ μὴν τάς τε λοιπὰς ἐντρεχείας τῶν ζώων, οἷον ἐν μάχαις, ἐν θεραπείαις τραυμάτων, ἐν παρασκευαῖς τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων, ἐν φιλοστοργίαις, ἐν μνήμαις, ἀκριβέστατ᾽ ἄν τις ἐκ τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους συναγωγῆς καταμάθοι· ἐξ ἧς ἡμεῖς πρῶτον ποιησόμεθα τὴν ἐκλογήν.

ΚΕΦ. ΛΓ΄.

Φησὶ περὶ Κωνώπιον τῆς Μαιώτιδος λίμνης, τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἁλιέων λαμβάνοντας τροφὴν, φυλάττειν τὴν θήραν· ἂν δ᾽ ὑπολάβωσί τι ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι τὰ λίνα, καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΛΔ΄.

Ἐν Θρᾴκῃ δὲ, τῇ κληθείσῃ ποτὲ Κεδροπόλει, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς ἱέρακας, κοινῇ θηρεύειν τὰ ὀρνιθάρια. τοὺς μὲν γὰρ, σοβεῖν τοῖς

ξύλοις· τοὺς δὲ ἱέρακας, καταδιώκειν· τὰ δὲ φεύγοντα, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐμπίπτειν. διὸ καὶ μεταδιδόναι τοῖς ἱέραξιν αὐτοὺς τῶν ληφθέντων.

ΚΕΦ. ΛΕ'.

Τὰς δ' ἐλάφους λέγει τίκτειν παρὰ τὰς ὁδοὺς, φευγούσας τὰ θηρία. ἥκιστα γὰρ ἐπιτίθεσθαι τοὺς λύκους ἐνθάδε. ἄγειν δὲ καὶ τὰ τέκνα ἐπὶ τῶν σταθμῶν, ἐθιζούσας οὗ δεῖ ἀποφεύγειν. εἶναι δὲ τοῦτο, πέτραν ἀπόρρωγα, μίαν ἔχουσαν ὁδόν. ἤδη δὲ διειλῆφθαι ἀχαΐνην ἔλαφον, κιττὸν ἔχουσαν ἐπὶ τῶν κεράτων, ὡς ἂν ἐνύγρων ὄντων. ἁλίσκεσθαι δὲ ἐλάφους καὶ συριττόντων, καὶ ᾀδόντων, ὥστε καὶ κατακλίνεσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

ΚΕΦ. Λϛ'.

Τὰς δ' ἐν Κρήτῃ αἶγας τὰς ἀγρίας, ὅτ' ἂν τοξευθῶσι, ζητεῖν τὴν δίκταμνον. δοκεῖ γὰρ ἐκβλητικὸν εἶναι τῶν βελῶν.

inſectari exagitatas accipitres, fugienteſque auiculas in homines incidere. itaque homines prædæ partem accipitribus dare.

CAP. XXXV.

Ceruas parere iuxta vias, fuga ferarum. nam ibi lupos minimè eſſe infeſtos. Ducere etiam fœtus ſuos ad ſtationes, & adſuefacere ad locum, in quem ſe fuga recipiant. eum eſſe ſaxum præruptum, ad quod vna tantùm via perueniatur. Iam & achainam ceruam eſſe captam, quæ hederam habuerit in cornibus, veluti humidis, ac mollibus. Capi etiam ceruas fiſtulis, ac cantu, cum præ voluptate procumbant.

CAP. XXXVI.

Capras ſylueſtres in Creta ſagittis ictas, dictamnum quærere: vtpote quæ herba vim teli expellendi habere videatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XXXVII.

Pardalim ferunt deprehendiſſe, quòd ſuo odore animalia delectentur: itaque ſe occultare, & iuxta prætereuntia venari.

CAP. XXXVIII.

Ichneumonem, aſpide conſpecta, non prius eam aggredi, quàm alios ad auxilia acciueri. contra morſus autem, & ictus, humectare eos corpora, & in puluere volutare: itaque ſe luto oblinere.

CAP. XXXIX.

Trochilos aiunt dentes crocodilorum purgare, indeque ali. & ſentire crocodilum hanc ſuam vtilitatem: ideoque cum exire vult trochilus, collum mouere, ne eum commordeat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΛΖ'.

Τὴν δὲ πάρδαλιν φάναι τινὰς, καταvενοηκυῖαν, ὅτι τὰ ζῶα τῇ ὀσμῇ αὐτῆς χαίρει, ἀποκρύπτειν ἑαυτὴν, καὶ οὕτως θηρεύειν τὰ παραπορευόμενα ἐγγύς.

ΚΕΦ. ΛΗ'.

Τὸν δὲ ἰχνεύμονα, ὅτ' ἂν ἴδῃ ὄφιν τὴν ἀσπίδα, οὐ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν καλέσαι βοηθοὺς ἄλλους. πρὸς δὲ τὰ δήγματα, καὶ τὰς πληγὰς, πηλῷ καταπλάττειν ἑαυτόν. βρέξαντας γὰρ τὸ σῶμα, κυλίεσθαι ἐν τῷ κονιορτῷ.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Τῶν δὲ κροκοδείλων λέγει τοὺς τροχίλους ἐκκαθαίρειν τοὺς ὀδόντας, καὶ ἀπὸ τούτων τρέφεσθαι· τὸν δὲ ὠφελούμενον, αἰσθάνεσθαι καὶ ὅταν ἐξελθεῖν βούλεται ὁ τρόχιλος, τὸν αὐχένα κινεῖν, ἵνα μὴ συνδηχθῇ.

ΚΕΦ. Μ΄.

Τὴν δὲ χελώνην, ὅτ' ἂν ὄφεως φάγῃ, ἐπεσθίειν ὀριγάνου. καὶ πολλάκις τινὸς παρατηρήσαντος, καὶ ἐκτίλαντος τὴν ὀρίγανον, οὐκ ἔχουσαν ἐπιφαγεῖν, τελευτῆσαι.

ΚΕΦ. ΜΑ΄.

Τὴν δὲ γαλῆν, ὅταν μάχηται μετὰ τοῦ ὄφεως, τοῦ πηγάνου προεσθίειν. πολέμιον γὰρ εἶναι τῷ ὄφει τὴν ὀσμήν· καὶ πρὸς τὰς πληγὰς δὲ τοῦ ὄφεως βοηθεῖν τὸ πήγανον, ἐν ἀκράτῳ διηθηθὲν, καὶ ποθέν· καὶ γὰρ ὗς, ὅτ' ἂν ὑπὸ τοῦ ὄφεως δηχθῇ, φέρεται εὐθέως ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ ζητεῖ τὸν καρκῖνον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τῶν καταγραφομένων, καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ ὄφεως ἰσχυρῶς.

ΚΕΦ. ΜΒ΄.

Ἡ φάττα δὲ, ὅταν πληγῇ, τὴν ὀρίγανον ἔσαξεν εἰς τὸ ἕλκος, καὶ γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιής.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cap. XL.

Teſtudinem, ubi ſerpentem edit, origanum inſuper edere. & quodam tempore fuiſſe, qui, re obſeruata, origanum euellerit: itaq; teſtudinem, eo deſtitutam, perijſſe.

Cap. XLI.

Muſtelam, priuſquã cum ſerpente pugnam ineat, rutam edere: cuius odor ſerpenti eſt inimicus. Quin & contra ſerpentum ictus, merum, per rutam decolatum, ac potum, prodeſſe. Sus quoque, à ſerpente morſa, ſtatim ad aquam fertur, & cancrum quærit. nam & is inter ea recenſetur, quæ aduerſus ſerpentum ictus valent.

Cap. XLII.

Palumbes percuſſa, origanum vulneri indit, hocq́ue modo ſanatur.

Cap.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XLIII.

Ariſtoteles hirundinem tradit, in conficiendo nido feſtucis permiſcere, atque implicare, lutum: eoq́ue deficiente, ipſam ſe in cœno volutare, idq́ue alis apportare: atque cubiculum ſibi more hominum conficere, infernè poſitis duris. tum pullis eam diuidere alimentum; obſeruato, ne bis eidem det. Fimum ipſam eijcecere, pullis adhuc paruulis: poſtquam adoleuerint, docere eam, vt foras conuerſi excernant.

CAP. XLIV.

Columbas nolle cum pluribus coire, neque omittere coitum, niſi viduus, aut vidua, fiant. Pullis ſalſugine præditam terram præmanſam in os inſpuere, alimentumq́ue ijs ita præparare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΜΓ΄.

Ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης τὴν χελιδόνα φησὶν ἐν τῇ σκηνοποιΐᾳ συγκαταπλέκειν τοῖς κάρφεσιν τὸν πηλὸν, κἂν ἐλλίπῃ πηλὸς, βρέχουσαν αὐτὴν, κυλίεσθαι, καὶ ταῖς πτέρυξιν ἀναλαμβάνειν, στιβαδοποιεῖσθαί τε καθάπερ ἄνθρωπον, κάτωθεν ὑποτιθεῖσαν τὰ σκληρά· τοῖς τε νεοττοῖς τὴν τροφὴν διδόναι κατὰ μέρος, παρατηροῦσαν, ἵνα μὴ δὶς τοῖς αὐτοῖς δῷ. τὴν δὲ κόπρον, μικρῶν μὲν ὄντων, αὐτὴν ἐκβάλλειν· αὐξηθέντων δὲ, διδάσκειν ἔξω στραφέντα τὰ ἀφοδεύειν.

ΚΕΦ. ΜΔ΄.

Τὰς δὲ περιστερὰς οὐ θέλειν πλείοσιν συνδυάζεσθαι, οὐδὲ προλείπειν τὴν συνουσίαν, ἐὰν μὴ χῆρος ἢ χήρα γένηται· τοῖς δὲ νεοττοῖς τῆς ἁλμυριζούσης γῆς διαμασησαμένας, εἰσπτύειν εἰς τὸ στόμα, προπαρασκευαζούσας τροφήν.

ΚΕΦ. ΜΕ´.

Τοὺς δὲ πέρδικας, ὅτ' ἂν θηρεύη τις ἐπὶ νεοττοὺς, προκυλίεσθαι τοῦ θηρεύοντος, ὡς ἐπιλήπτους ὄντας, καὶ ἐπισπᾶσθαι, ἕως ἂν διαδρᾶ τὰ νεόττια. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφροδισιαστικοὺς, λυμαίνεσθαι τὰ ὠὰ, ἵνα μὴ ἐπωάζῃ ἡ θήλεια· τὴν δὲ, ἀντιμηχανᾶσθαι· καὶ διαδρᾶσαν, τίκτειν. ἐπὶ δὲ χήρους, μάχεσθαι πρὸς αὐτούς· τὸν δὲ ἡττηθέντα, ἀκολουθεῖν, ὀχευόμενον ὑπὸ μόνου τούτου.

ΚΕΦ. Μϛ´.

Τὰς δὲ γεράνους ἐς ὕψος πέτεσθαι, ἵνα καθορῶσιν μακράν. κἂν ἴδωσι νέφη, καὶ συστροφὴν, ἡσυχάζειν· ἔχειν δὲ καὶ ἡγεμόνα. τὰς μὲν οὖν ἄλλας καθεύδειν, ὑπὸ τὴν πτέρυγα τὰς κεφαλὰς θείσας· τὸν δὲ ἡγεμόνα γυμνὴν ἔχειν, προορώμενον· κἂν αἴσθηται, σημαίνειν ταῖς ἄλλαις βοῶντα.

CAP. XLV.

Perdices, ſi quis eorum pullos venetur, ante venatorem prouolui, veluti caduco laborantes morbo: itaque eum trahere, dum effugiant pulli. Et cum perdices ſint coitus auidi, ouis damnum eos dare, & cupere effectum, ne ijs incubare poſſit femella. Sed hanc aſtu contrà vti: atque fuga elapſam, ita pullos excludere. Viduos porrò inter ſe pugnare: victum ſequi, atque ab eo ſolo iniri.

CAP. XLVI.

Grues in altum euolare, vt procul proſpiciant: ac ſi nubes, aut tempeſtatem, cernant imminere, quieſcere. Eſſe etiam ijs ducem. & reliquas quidem dormire, capite ſubter alam abdito: ducem nudo capite proſpicere: &, ſi quid ſentiat, clamore alijs ſignum dare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XLVII.

Pelecanos narrat, conchas fæmellas deglutire : cumque eas aliquantulum in ſummo ventris detinuerint, hiſcere, atque euomere eas, ſicque carnes eruere, & vorare.

CAP. XLVIII.

Sunt qui affirment, vulturis nunquam neque pullum viſum cuiquam eſſe, neque nidum. itaque Herodorum, Bryſonis ſophiſtæ patrem, dixiſſe; eos venire ab alia ſublimiore terra, & parere in rupibus inaceſſis.

CAP. XLIX.

Quoſdam narrare, eſſe etiam auem cinnamomum, quæ aromata ferat, è cinnamomoque nidum conſtruat in celſis inacceſſiſque arboribus: incolas ſagittis, plumbo præfixis, iaculari; & deijcere nidos.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΜΖ΄.

Τοὺς δὲ πελεκᾶνας τὰς θηλείας κόγχας καταπίνειν ἱστορεῖ· ἔπειτα ὀλίγον κατασχόντας ἐν τῷ ἄνω τῆς κοιλίας, ἐξεμεῖν κεχηνυίας· εἶτα, οὕτω τὰ κρέα ἐξαιροῦντας, ἐσθίειν.

ΚΕΦ. ΜΗ΄.

Γυπὸς δὲ λέγεται ὑπό τινων, ὅτι οὐδεὶς ἑώρακε νεοττὸν, οὐδὲ νεοττείαν. Διὸ καὶ Ἡρόδωρον, τὸν Βρύσωνος τοῦ σοφιστοῦ πατέρα, ἀπό τινος αὐτοὺς ἑτέρας φάναι γῆς εἶναι μετεώρου· τίκτειν δ᾽ οὖν ἔνια πρὸς ἀβάτοις πέτραις.

ΚΕΦ. ΜΘ΄.

Λέγειν δέ τινας καὶ τὸ κιννάμωμον ὄρνεον εἶναι, καὶ τὰ ἀρώματα φέρειν, καὶ τὰς νεοττείας ἐκ τούτου ποιεῖσθαι. νεοττεύειν δ᾽ ἐφ᾽ ὑψηλῶν δένδρων, καὶ ἀβάτων· τοὺς δὲ ἐγχωρίους, μόλιβδον τοῖς οἰστοῖς περιτιθέντας, τοξεύειν, καὶ καταρρηγνύειν τὰς νεοττείας.

ΚΕΦ. Ν΄.

Τὸν δὲ κόκκυγα δοκεῖν ὑποβολιμαίους τοὺς νεοττοὺς ποιεῖν, διὰ τὸ δειλὸν εἶναι, καὶ μὴ δύνασθαι ἀμύνειν· ἡττᾶται γὰρ ὑπὸ τῶν ἐλαχίστων· τὰ δὲ ὑποδεξάμενα τῶν ὀρνέων, ἐκβάλλειν τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς, διὰ τὸ καλὸν εἶναι τὸν τοῦ κόκκυγος.

ΚΕΦ. ΝΑ΄.

Τὸν δὲ αἴγιθον αἶγα θηλάζειν προσπετόμενον· ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι. τὸν δὲ μαστὸν ὅθεν ἂν ἑλκύσῃ, ἀποτυφλοῦσθαι. ἐστὶ δὲ χωλὸν τὸ ὄρνεον· ὅθεν καὶ Καλλίμαχος, ὁ ἐκ τοῦ Αἰγύπτου, περίτρανος εἶναι βουλόμενος, ἔφησεν, προείπας ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ὀρνέου, —— αἴγιθος ἀμφιγυήεις.

Οὐ σώζεται οὖν αὐτῷ ὁ λόγος· ἐστὶ γὰρ οὐκ ἀμφότερα χωλόν. τὸ δ' ἀμφιγυήεις οὐ τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου εἴρηται, ὅτ' ἂν ἑκατέρους ᾖ κεχωλωμένος· περὶ μὲν οὖν τοῦ Καλλιμάχου, διὰ τὸ ἀπίθανον, παρήχθημεν εἰπεῖν.

CAP. L.

Cuculum credi ſuppoſiticios adſciſcere pullos. quòd enim ſit timidus, & defendendo impar, eum etiam à minimis velli auibus. Aues autem, quæ pullos ipſius rapiunt, ſuos eijcere, eo quòd cuculi pullus ſit elegans.

CAP. LI.

Aegithum auem aduolare ad capram, & lac eius ſugere: inde ei nomen hoc factum. mammam autem, quam ſugit, obthurari. Clauda eſt hæc auis. Itaque Callimachus Aegyptius, vt admodum diſertus videretur, facta alterius auis mentione, ita ſcripſit:

----- *Et partes claudus in ambas Aegithus.* --- Verùm non ſtat hæc eius ſententia. non eſt enim vtrinque claudus; quod vox Græca ἀμφιγυήεις vult, qua vſus eſt, quæ Vulcano tribuitur, claudo vtrunque pedem. Ac de Callimacho quidem vt dicerem, abſurdum eius dictum fecit.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cap. LII.

Porrò Ariſtoteles ait, aquilæ ſeneſcenti roſtrum exſiccari, & incuruari, tandemque eam fame interire. Phanam verò pullos ab aquila proiectos accipere, & enutrire. Aquilam pullos ſuos, etiamnum paruulos, cogere in ſolem intueri: &, qui lacrymatur, neque oculos ſoli obuertere ſuſtinet, interficere. Inter piſces ranam, quæ piſcator vocatur, piſciculos venari ijs, quæ ab oculis extremis propendent, oblonga, & rotunda, ſeu teretia, & inſtar eſcæ ſunt, his eum occultatis, ſeſe protendere.

Cap. LIII.

Torpedinem in mare ſe demergere, & piſciculos, qui propius vbi acceſſere, præ torpore natare nequeunt, capere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΝΒʹ.

Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶν, τῷ ἀετῷ γηράσκοντι τὸ ῥύγχος αὐαίνεσθαι, καὶ γαμψοῦσθαι, τὸ τέλος ἀποθνήσκειν λιμῷ· τὴν φήνην δὲ τοὺς ἐκβληθέντας τῶν νεοττῶν ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ λαμβάνειν, καὶ ἐκτρέφειν· τὸν δὲ ἀετὸν ἐπαναγκάζειν τὰ τέκνα, ἔτι ψιλὰ ὄντα, πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν· τὸ δὲ δακρῦον αὐτῶν, καὶ μὴ θέλον ἀντοφθαλμεῖν, ἀποκτείνειν. τῶν ἰχθύων δὲ, τὸν ἁλιέα καλούμενον βάτραχον, θηρεύειν τὰ ἰχθύδια τοῖς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκρεμαμένοις, ὧν τὸ μὲν μῆκός ἐστι τριχοειδές, ἐπ' ἄκρου δὲ προσκείμενον, ὥσπερ δέλεαρ, στρογγύλον· ταῦτ' οὖν, κρύψαντα ἑαυτὸν, περιμένειν.

ΚΕΦ. ΝΓʹ.

Τὴν δὲ νάρκην, καθαλμίσασαν ἑαυτὴν, τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ἰχθύων, ὅτ' ἂν σύνεγγυς ᾖ, κολυμβᾶν, διὰ τὴν νάρκησιν, συλλαμβάνειν.

ΚΕΦ. ΝΔʹ.

Τὰς δὲ καλουμένας ἀλώπεκας, ὅτ' ἂν αἴσθωνται, ὅτι τὸ ἄγκιστρον καταπεπώκασιν, ἀναδραμούσας ἄνωθεν τὴν ὁρμιὰν, ἀποτρώγειν.

ΚΕΦ. ΝΕʹ.

Τὸν δὲ πολύποδα κατατίθεσθαι τροφὴν εἰς τὰς θαλάμας· καὶ ὅτ' ἂν τὰ χρήσιμα ἀναλώσῃ, τὰ ἀχρεῖα ἐκβάλλειν· καὶ τὰ συνερχόμενα τῶν ἰχθυδίων ἐπὶ τὰ ἐκβεβλημένα θηρεύειν. ποιοῦνται δὲ τὸ χρῶμα παραπλήσιον οἷς ἂν ἐγγὺς ᾖ λίθοις· καὶ, ὅταν φοβηθῇ δὲ, τοῦτο ποιεῖν αὐτόν.

ΚΕΦ. Νϛʹ.

Ἴδε καὶ τὸν ναυτίλον πολύποδα, οἷς ποιεῖ περιττόν. ἔχει μὲν γὰρ ὄστρακον, ὃ καταστρέψας ἄνω φέρεται, ἵνα ῥᾴδιον ἀνενεχθῇ καινόν· ἄνωθεν δὲ γινόμενον, μεταστρέφει· ἔχει δὲ μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν ἐπί τι συνεχὲς, οἷον ὑμένα·

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cap. LIV.

Vulpes quæ vocantur, cum ſentiunt ſe hamum deglutijſſe, ſurſum efferri, ac funem mordicùs rumpere.

Cap. LV.

Polypum alimenta reponere in ſuas cauernas, & conſumtis, quæ vſui erant, inutilia eijcere, piſciculoſque ad eiecta conuenientes captare. colorem imitatur lapidum, aliarumq́ue ad quas accedit rerum: idq́ue facit, cum eſt in metu.

Cap. LVI.

Vide quid nauta polypus ſubtilitatis vſurpet. Teſtam habet, qua inuerſa ſurſum fertur, vt deinde facilius deorſum ferri queat. cum enim ſurſum euaſit, obuertit eam. Habet autem inter ſua flagella quippiam continuum, membranæ

inſtar: eo, cum ventulus eſt, loco veli vtitur, demiſſis flagellis, quæ ei claui vſum exhibent.

Cap. LVII.

Apes, cùm fumo ſuffiuntur, atque vexantur, tum maximè edere: reliquo tempore ijs parcere, quæ cibi gratia repoſuerunt. Lacrymis arborum aluearia inungere oportet, propter alias beſtias. Quas bonæ apes occidunt, conari occidere extra alueare: quòd ſi intus occidant, efferre. Qui fures appellantur fuci, ſi inſinuare ſe intrò poſſint, nocere. verùm raro hoc fieri: quia obſeruentur ab apibus, quæ vbique cuſtodiant. Singulis eas eſſe operibus deſtinatas: alias flores congerere, alias mel conficere. Moleſtum ijs eſſe alimenti fœtorem, vnguentumque: & excrementa foris deponere, ætate gra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

καὶ τούτῳ, ὅτ' ἂν πνευμάτιον ᾖ, ὥσπερ ἱστίῳ χρῆσθαι· ἀντὶ πηδαλίων δὲ, παρακαθιέναι τῶν πλεκτανῶν.

ΚΕΦ. ΝΖ'.

Τὰς δὲ μελίττας θυμιωμένας ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ κακοπαθούσας, τότε μάλιστα μὲν ἐσθίειν· τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον φείδεσθαι, ὡς τροφῆς χάριν ἀποτιθεμένας. τοῖς ἀπὸ τῶν δένδρων δὲ δακρύοις δεῖ χρίειν τὸ σμῆνος, τῶν ἄλλων ἕνεκεν θηρίων. ἃς δὲ ἂν ἀποκλείνωσιν αἱ χρησαὶ μέλιτται, πειρᾶσθαι μὲν αὐτὰς ἔξω τοῦτο ποιεῖν· ἐὰν δὲ ἔσω τοῦ σμήνους ἀποκλείνωσιν, ἐκφέρειν. τοὺς δὲ φῶρας καλουμένους, κακουργεῖν, ἐὰν λάθωσιν παρεισελθόντες. εἰσέρχονται δὲ σπανίως. τηρεῖσθαι γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πασῶν φύλακας εἶναι. εἶναι δὲ αὐτὰς τεταγμένας ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἔργων· καὶ τὰς μὲν, ἀνθοφορεῖν· τὰς δὲ, κατορθοῦν τὰ κηρία. δυσχεραίνειν δ' αὐτὰς καὶ τῇ δυσωδίᾳ τῆς τροφῆς, καὶ τῷ μύρῳ. καὶ τὸ περίττωμα δὲ ἔξω ἀφιέναι. καὶ

τὰς μὲν πρεσβυτέρας εἴσω ἐργάζεσθαι. σφῆκα δ' ἂν λάβῃ τις τῶν σκελῶν, καὶ τοῖς περιλέροις ἀπομβαι περιπέτεσθαί φησιν αὐτοῦ ἀκέντρους· τῶν δ' ἐχόντων τὸ κέντρον, οὐδένα.

ΚΕΦ. ΝΗ′.

Τὸν δὲ μόνωτον γίνεσθαι μὲν φασιν ἐν Παιονίᾳ, ἐν τῷ ὄρει Μαρζάνῳ· ὀδόντας δὲ αὐτὸν ἄνωθεν οὐκ ἔχειν, ὥσπερ βοῦν, οὐδ' ἄλλο τῶν δικεράτων οὐδέν. καὶ τἄλλα προσεμφερὲς εἶναι τῷ ταύρῳ. διωκόμενον δὲ, προσαφοδεύειν πόρρωθεν. καὶ τὴν κόπρον, ὅταν πεφοβημένος τοῦτο ποιήσῃ, ἐπικάειν οὕτως, ὥστε τὰς τρίχας ἀπορρεῖν τῶν κτηνῶν· ἂν δ' ἄνευ φόβου τοῦτο ποιήσῃ, οὐδὲν πάσχειν, οὐδὲ βλάπτεσθαι· οὐδ' ἂν ὀχεύσῃ, καὶ ἔγκυον ποιήσῃ, τοῦτο πάλιν οὐχὶ ἅπτεσθαι.

ΚΕΦ. ΝΘ′.

Τῷ δὲ Σκυθῶν βασιλεῖ ἵππον φασὶ γενναίαν γενέσθαι· ταύτῃ τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα

uiores intus operari. Si quis veſpam cruribus arripiat, & prioribus * aduolare ait eos qui aculeo carent, aculeatos non item.

Cap. LVIII.

Monotum naſci aiunt in Pannoniæ monte Marſano, carere ſuperioribus dentibus, vt & bouem, & reliqua duobus cornibus prædita: cætera quoque tauro eſſe adſimilem. Agitatum longè emittere merdam: quæ, ſi id metu compulſus faciat, tanto ſit ardore, vt iumentis ea tactis pili defluant. ſi metu liber faciat, nihil tale fieri. Quam femellam ſemel iniuerit, ac imprægnauerit, ab ea porrò abſtinere.

Cap. LIX.

Ferunt, Scytharum regi equam fuiſſe generoſam. ad hanc adductum pullum ex ipſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ex ipſa natum, vt eam iniret. verùm id pullum detrectaſſe. Equam tamen velatam ad ſe adductam conſcendiſſe: cumq; detectæ faciem vidiſſet, profugiſſe, ac ſe ipſum per præcipitium deieciſſe.

CAP. LX.

Animalium in mari degentium eſſe manſuetiſſimum delphinum. nam & puerorum amore eum capi, vt circa Tarentum, Cariam, aliaque multa loca. In Caria cum vinctus eſſet delphinus, ac multis affectus vulneribus, multos ferunt alios delphinos in portum auxilij ferendi cauſa adueniſſe, dum illum piſcator dimitteret.

CAP. LXI.

De luparum partu quippiam prorſus fabuloſum narrat, ſimiliſque eſt ſibi eius conſcio. Ait enim, eas omnes quotannis XII dies parere. Cauſam huius eſſe, vt fertur, quòd Latonam ſub lupæ adſpe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

πῶλον προσάγειν, ἵνα ὀχεύσῃ· τὸν δ', οὐ θέλειν. ὡς δὲ περικαλύψαντες προσήγαγον τὴν ἵππον, ἀναβῆναι· ἀποκαλυφθείσης δὲ, ἰδόντα τὸ πρόσωπον, φεύγειν, καὶ κατακρημνίσαι ἑαυτόν.

ΚΕΦ. Ξ.

Τῶν θαλαττίων δὲ ζώων ἡμερώτατον εἶναι δελφῖνα. καὶ γὰρ πρὸς παῖδας ἐρωτικῶς ἔχειν, οἷον περὶ Τάραντα, καὶ Καρίαν, καὶ ἄλλους τόπους πολλούς. ἐν δὲ Καρίᾳ, δεθέντος δελφῖνος, καὶ τραύματα λαβόντος πολλὰ, παραγενέσθαι πολλοὺς ἐπὶ βοήθειαν εἰς τὸν λιμένα, ἕως ἀφῆκεν ὁ ἁλιεύς.

ΚΕΦ. ΞΑ'.

Περὶ δὲ τοῦ τόκου τῶν λύκων, μυθικόν τι τελείως διεξέρχεται· καὶ ὅμοιός ἐστι καὶ τῷ συνειδότι. φησὶν γὰρ αὐτοὺς ἅπαντας ἐν δεκαδύο τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτειν· εἶναι δὲ τούτου αἴτιον, ὡς ὁ λόγος, ὅτι ἐν ιβ' ἡμέραις τὴν

Λητὼ παρεκόμισαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον, λύκαιναν φαινομένην.

ΚΕΦ. ΞΒʹ.

Τὴν δὲ γλαῦκα, καὶ τὴν κορώνην, πολεμίους εἶναι. τὴν μὲν κορώνην τῆς γλαυκὸς μεθ' ἡμέραν, διὰ τὸ μὴ βλέπειν τὴν γλαῦκα· τὴν δὲ γλαῦκα τῆς κορώνης νύκτωρ, διὰ τὸ τὴν κορώνην μὴ ὁρᾷν. διὸ καὶ κρατεῖν αὐτῶν, τὴν μὲν νύκτωρ, τὴν δὲ μεθ' ἡμέραν.

ΚΕΦ. ΞΓʹ.

Καὶ τὸν ὄνον, καὶ τὸν αἴγιθον, πολεμεῖν ἑαυτοῖς· παριόντα γὰρ, λύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας. διά τε οὖν τοῦτο καὶ, ὅταν ὀγκήσαιτο, ἐκβάλλειν τὰ ὠὰ τοῦ αἰγίθου, καὶ τοὺς νεοττοὺς φοβουμένους ἐκπίπτειν· τὸν δὲ, διὰ τὴν βλάβην ταύτην, κολάπτειν τὰ ἕλκη αὐτοῦ ἐπιπετόμενον.

ΚΕΦ. ΞΔʹ.

Καὶ τὸν αἰσάλωνα δὲ πολέμιον εἶναι τῇ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ctu XII dierum ſpacio ex Hyperboreis in Delum pertulerunt.

Cap. LXII.

Noctuam, & cornicem, inimicitias exercere: & inſidiari cornicem noctuæ interdiu, quia hæc tum viſu priuatur: noctuam verò cornici noctu, quia tunc ea nihil cernit. itaque alteram interdiu, noctu alteram ſuperare.

Cap. LXIII.

Item aſinum, & ægithum. prætereuntem enim, ſolui in ſpinas. eam ob rem, & quòd aſino rudente ægithi oua excidunt, perterritique pulli: huius damni memor ægithus, inuolans, vlcera aſini roſtro ferit.

Cap. LXIV.

Aeſalonem quoque vulpis eſſe hoſtem,

coruum vulpis ſocium: atque hunc cum æſalone bellum gerere, & vulpi plagas accipienti opitulari.

Cap. LXV.

Caprarios perhibent dicere, quando primùm Sol ſe conuertit, capras verſis oculis cubare.

Cap. LXVI.

Huius germanum eſt, quod Lycus narrat: in Africa iumenta reliquo tempore alia alijs aduerſa, alia vtcunque poſita, cubare. nocte autem ea, qua canis oritur, cubare ea ipſi aſtro obuerſa: eoque ortus caniculæ ſigno incolas vti. Enimuerò Ariſtoteles, præter calliditatis, quam animalia in vita ſua degenda vſurpant, deſcriptionem, etiam huiuſmodi quædam narrat, vt qui permultum diligentiæ pleriſque eorum impenderit: & non obi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ἀλώπεκι· τὸν δὲ κόρακα, καὶ τὴν ἀλώπεκα, φίλους. πολεμεῖν δὲ καὶ τὸν κόρακα τῷ αἰσάλωνι· διὸ καὶ τυπτομένῃ τῇ ἀλώπεκι βοηθεῖν.

ΚΕΦ. ΞΕ'.

Τοὺς αἰπόλους δέ φασι λέγειν, ὅτι, ὅταν τάχιστα ὁ ἥλιος τραπῇ, ἀντιβλέπουσαι αὐτῷ αἱ αἶγες κατάκεινται.

ΚΕΦ. ΞϚ'.

Τούτῳ τι παραπλήσιον Λύκος ἱστορεῖ. φασὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τὰ κτήνη τὸν μὲν ἄλλον χρόνον, τὰ αὐτοῖς ἐναντία· τὰ δ', ὡς ἔτυχεν, κοιμᾶσθαι. τῇ δὲ νυκτί, καθ' ἣν τοῦ κυνὸς ἀνατολὴ γίνεται, πρὸς αὐτὸ τὸ ἄστρον ἐστραμμένα. καὶ τούτῳ τεκμηρίῳ τῆς ἐπιτολῆς αὐτοῦ ἐκεῖ χρῆσθαι. Πλὴν ὅγε Ἀριστοτέλης, χωρὶς τῆς περὶ τοὺς βίους τῶν ζώων ἐντρεχείας, καὶ τοιαῦτά τινα διεξέρχεται· πάνυ πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένος ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν, καὶ οἷον ἔργῳ, οὐ παρέργῳ, χρώμενος τῇ περὶ τούτων ἐξηγή-

ἐξηγήσει· τὰ γ᾽ οὖν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία. καὶ πεπείραται ἐξηγητικώτερον, ἢ ἱστορικώτερον, ἐν ἑκάστοις ἀναστρέφεσθαι, πρός τε ἡμετέραν ἐκλογὴν ἐπιποιεῖν προειρημένων αὐτῷ τὸ ξένον καὶ παράδοξον· ἔκ τε τούτων, καὶ τῶν ἄλλων, ἐπιδραμεῖν.

ΚΕΦ. ΞΖʹ.

Λέγει γ᾽ οὖν τὰ χερσαῖα πάντα ἀναπνεῖν, ὅσα πνεύμονα ἔχειν· σφῆκας δὲ, καὶ μελίσσας, οὐκ ἀναπνεῖν.

ΚΕΦ. ΞΗʹ.

Ὅσα τε κύστιν ἔχει, πάντα καὶ κοιλίαν· ὅσα τε κοιλίαν, πάντα καὶ κύστιν.

ΚΕΦ. ΞΘʹ.

Ἄναιμα δὲ εἶναι, πολλὰ μὲν τῶν ζώων· καθόλου δὲ, ὅσα πλείω πόδας ἔχει τεττάρων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ter, ſed seriò narrationibus hiſce vacauerit: ad ſummam LXX circiter libros de ijs compoſuit, conatuſq; eſt longiore, quàm hiſtoria requirit, narratione ſingula tractare. noſque inſtituimus, ea quæ rarum aliquid habent, aut mirabile, cùm ex ijs, tum ex alijs delibare.

Cap. LXVII.

Ait igitur, terreſtria omnia reſpirare, quæcunque pulmones habent: veſpas autem, & apes, non reſpirare.

Cap. LXVIII.

Item, quibus venter, ijs etiam veſicam eſſe: ac contrà.

Cap. LXIX.

Exſanguia eſſe cùm alia multa animalia, tum in vniuerſum, quæ plures quatuor habent pedes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. LXX.

Omnia crinita viuos edere fœtus: non viciſſim.

CAP. LXXI.

Omnia animalia inferiorem mouere mandibulam: demto fluuiatili crocodilo; qui ſolus ſuperiorem mouet.

CAP. LXXII.

Eſſe in Illyrio, & Pannonia, monychos. Nullum animal inuentum eſſe, quod ſolidam vngulam, & duo haberet cornua: aſinum Indicum ſolida vngula, & vno eſſe cornu. ſolumq́ue de ſolidungulis talum habere.

CAP. LXXIII.

Felis genitale membrum eſſe oſſeum.

CAP. LXXIV.

Et inter homines, & in reliquis animalibus, plures dentes eſſe mari, quã fæminæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. Ο′.

Ὅσα δὲ τρίχας ἔχει, πάντα ζωοτοκεῖν· οὐκ ἀντιστρέφει δέ.

ΚΕΦ. ΟΑ′.

Πάντα τὰ ζῶα κινεῖν τὴν κάτω σιαγόνα, πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· τοῦτον δὲ μόνον, τὴν ἄνω.

ΚΕΦ. ΟΒ′.

Ἐν Ἰλλυριοῖς εἶναι, καὶ Παιονίᾳ, μουωύχους. μώνυχον δὲ, τὸ δίκερων, οὐθὲν ἑωρᾶσθαι. μονοκέρωτα δὲ, καὶ μωνυχαῖον, τὸν Ἰνδικὸν ὄνον. τοῦτον δὲ τὸν ἀστράγαλον τῶν μωνύχων ἔχειν ζῴων.

ΚΕΦ. ΟΓ′.

Τῆς δὲ γαλῆς, ὀστοῦν εἶναι τὸ αἰδοῖον.

ΚΕΦ. ΟΔ′.

Τὸ δ᾽ ἄῤῥεν τοῦ θήλεος πλείους ἔχειν ὀδόντας, καὶ ἐν ἀνθρώποις, καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις.

ΚΕΦ. ΟΕ΄.

Τὴν δ᾽ τῶν ἵππων καρδίαν, ὀςοῦν, καὶ βοῶν δὲ τινῶν.

ΚΕΦ. Ος΄.

Τῶν δὲ ἐλάφων τοὺς ἀχαΐνους καλουμένους, δοκεῖν ἐν τῇ κέρκῳ τὴν χολὴν ἔχειν.

ΚΕΦ. ΜΖ΄.

Τοὺς δὲ ἰχθῦς οὐκ ἔχειν ςόμαχον· διὸ καὶ τῶν μεγάλων, ἑτέρων ὅταν διώκωσιν ἐλάττονα, προσπίπλειν τὴν κοιλίαν εἰς τὸ ςόμα.

ΚΕΦ. ΟΗ΄.

Τοὺς δὲ ὄφεις πλευρὰς ἔχειν λ΄. καὶ ὄμματα δὲ αὐτῶν ἐάν τις ἐκκεντήσῃ, καθάπερ τὰ τῶν χελιδόνων, πάλιν γίνεσθαι.

ΚΕΦ. ΟΘ΄.

Τῶν δ᾽ ἰχθύων τὸν κληρεμόνον μὴ ῥυγχάζειν.

CAP. LXXV.

Equorum, aliarumque nonnullarum beſtiarum cor, eſſe oſſeum.

CAP. LXXVI.

Ceruorum, qui Achaini vocantur, fel videri eſſe in cauda.

CAP. LXXVII.

Piſces ſtomacho carere. ideoque magnorum, cum minorem inſectantur, ventriculum in os prolabi.

CAP. LXXVIII.

Serpentes coſtis eſſe XXX præditos: & ſi quis oculos eorum effodiat, itidem vt hirundini renaſci.

CAP. LXXIX.

Piſcium * ſolum non habere os acutum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. LXXX.

Leonis oſſa ita eſſe ſolida, vt ſæpe ijs percuſſis ignis exilierit.

CAP. LXXXI.

In Phrygia boues eſſe, qui moueant cornua.

CAP. LXXXII.

Crines habere animalia, quæ pedes habent, & viua pariunt; ſquamas, quæ pedes habent, & oua pariunt.

CAP. LXXXIII.

Quibuſdam ægrotantibus, canos enatos; qui, ſanitate reddita, rurſum in nigrum colorem verterint.

CAP. LXXXIIII.

In Thracia flumen ad Chalcidicam, nomine Cochrynnam, ab ouibus potum, nigros facere fœtus. Duo etiam eſſe in Antandria flumina, quorum alterum ni-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. Π΄.

Τοῦ δὲ λέοντος οὕτως εἶναι τὰ ὀστᾶ στερεὰ, ὥστε πολλάκις κοπτομένων πῦρ ἐκλάμπειν.

ΚΕΦ. ΠΑ΄.

Ἐν Φρυγίᾳ δὲ βοῦς εἶναι, οἳ κινοῦσι τὰ κέρατα.

ΚΕΦ. ΠΒ΄.

Τρίχας δὲ ἔχειν τῶν ζώων, ὅσα πεζὰ, καὶ ατο, καὶ ζωοτόκα· φολίδας δὲ, ὅσα πεζὰ, καὶ ᾠοτόκα.

ΚΕΦ. ΠΓ΄.

Ἤδη δὲ τισιν κάμνουσιν, πολιὰς γίγνεσθαι· ὑγιασθεῖσι δὲ, πάλιν μελαίνας.

ΚΕΦ. ΠΔ΄.

Τὸν δὲ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ποταμὸν, τὸν ἐπὶ Θρᾴκης, τὸν καλούμενον Κοχεύνναν, πίοντα τὰ πρόβατα, ἔχειν τὰ γεννώμενα μέλανα ποιεῖ. Καὶ ἐν τῇ Ἀντανδρίᾳ δύο ποταμοὺς εἶναι,

ὧν τὸν μὲν, λευκά· τὸν δὲ, μέλανα γίνεσθαι. δοκεῖν δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ξανθὰ ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν ποιητὴν ἀντὶ Σκαμάνδρου Ξάνθον αὐτὸν προσαγορεύειν. καὶ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ δὲ, κατὰ τὴν Ἰταλικὴν, τὴν συνοικίζουσαν τῇ Χαλκίδι, δύο ποταμοὶ, Κέρων καὶ Νηλεύς· ὧν αἱ γυναῖκες ἐὰν περὶ τὸ συλλαμβάνειν οὖσαι πίωσιν, ἐὰν μὲν ἀπὸ ποταμοῦ Κέρωνος, μέλανα τίκτουσιν· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Νηλέως, λευκά.

ΚΕΦ. ΠΕ΄.

Τοὺς δὲ μύρμηκας φησὶν ὑπὸ ὀριγάνου καὶ θείου περιπαττομένους, ἐκλείπειν τὰς μυρμηκιάς.

ΚΕΦ. Πϛ΄.

Τὴν δ' ἔγχελυν, οὔτ' ἄῤῥεν εἶναι, οὔτε θῆλυ.

ΚΕΦ. ΠΖ΄.

Τοὺς δὲ πέρδικας, ἐὰν κατ' ἄνεμον στῶσιν αἱ θήλειαι τῶν ἀῤῥένων, ἐγκύους γίνεσθαι.

ΚΕΦ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

gra, alterum alba gignat. Videri etiam Scamandrum fulua facere: vnde & poëta eum pro Scamandro Xanthum, id eſt fuluum, dixerit. In Eubœa, iuxta Italicam, Chalcidi finitimam, duos eſſe amnes, Cerontem & Neleum: de quibus ſi bibant mulieres circa concipiendi tempus, à Ceronte nigra, à Neleo alba parere.

CAP. LXXXV.

Formicas, ſi origano, & ſulfure, circùm obturentur, deſerere ſua formicaria.

CAP. LXXXVI.

Anguillam neutrius eſſe ſexus.

CAP. LXXXVII.

Perdices, ſi ad ventum à maribus ſtent fæmellæ, concipere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. LXXXVIII.

Aſterem adeò eſſe calidum, vt, quemcunque piſcium arripiat, eum illicò elixum reddat.

CAP. LXXXIX.

Spongiæ ſenſum eſſe. nam, ſi præſentiat adeſſe, qui velit auellere, contrahere ſe, & difficulter reuelli poſſe. idem fieri ſub ventum, aut fluctus.

CAP. XC.

Etiam in niue eſſe animalia, vermium forma, ac hirſuta. In Cypro, cum Chalcitis lapis vritur, animal naſci, mure paulo maius. idemque in animalibus Caryſtijs; emori illa, à niue; hæc, ab igni ſeparata.

CAP. XCI.

A Salamandra ignem extingui.

CAP.

ΚΕΦ. ΠΗ΄.

Τὸν δὲ καλούμενον ἀστέρα, οὕτω διάθερμον εἶναι, ὥστ' ὅντινα ἂν λάβῃ τῶν ἰχθύων, παραχρῆμα δίεφθον ποιεῖν.

ΚΕΦ. ΠΘ΄.

Ἔχειν δὲ καὶ σπογγίον αἴσθησιν. ἂν γὰρ μέλλοντος ἀποσπᾶν προαίσθηται, συσπᾶσθαι, καὶ ἔργον εἶναι ἀφελεῖν. ταὐτὸ δὲ, ἂν ἄνεμος ἢ κλύδων ᾖ, γίνεσθαι.

ΚΕΦ. Ϛ΄.

Εἶναι δὲ καὶ ἐν χιόνι ζῶα σκωληκοειδῆ δασέα. Ἐν Κύπρῳ γ' οὖν χαλκίτης λίθος καίεται, καὶ γίνεται θηρίον, μικρῷ μεῖζον μυῶν. τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ ἐν τοῖς Καρυστίων θηρείοις. ἀποθνήσκειν δὲ τὰ μὲν, τῆς χιόνος· τὰ δὲ, ἐκ πυρὸς χωριζόμενα.

ΚΕΦ. ϚΑ΄.

Τὴν δὲ σαλαμάνδραν, σβεννύειν τὸ πῦρ.

ΚΕΦ. ϛΒ΄.

Περὶ δὲ τὸν Ὑπάνιον ποταμὸν, τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, περὶ τροπὰς χειμερινὰς, καταφέρεσθαί φασιν οἷον θυλάκους μείζους ῥαγῶν· ἐφ᾽ ὧν ῥηγνυμένων, ἐξέρχεσθαι ζῶον πτερωτὸν, τετράπουν· ζῆν δὲ μίαν ἡμέραν. ἴδιον δὲ καὶ τὸ, πτερωτὸν τετράπουν εἶναι.

ΚΕΦ. ϛΓ΄.

Τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, ἐάν τε ἡγεμον
* ωσιν, ἐάντε τοὐναντίον πολλοὶ *

ΚΕΦ. ϛΔ΄.

Τοὺς δὲ σκορπίους τοὺς χερσαίους ὑπὸ τῶν τέκνων ἀποθνήσκειν· καὶ φαλάγγια δὲ κτείνειν τὴν τεκοῦσαν· πολλάκις δὲ καὶ τοὺς ἄῤῥενας, συνεπωάζει γάρ.

ΚΕΦ. ϛΕ΄.

Ἐν δὲ τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XCII.

Ad Hypanim fluuium, qui eſt apud Boſporum Cimmerium, ſub brumam deferri quaſi vtriculos quoſdam, maiores acinis: quibus ruptis, exire animal quadrupes, alatum: idq́ue vnum modò diem viuere. Peculiare eſt hoc, quòd quadrupes animal eſt alatum.

CAP. XCIII.

Aluearia perire, ſiue rege carent apes, ſiue plures vno habeant.

CAP. XCIV.

Scorpios terreſtres à ſua perimi prole. Phalangia matri necem inferre, ſæpe etiam patri: is enim iuxtà ouis incubat.

CAP. XCV.

In hominis corpore exiſtere veluti pu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ſtulas exiguas, quas ſi quis perforet, exire pediculos: & ſi quis omittat, in pedicularem morbũ incidere, quo Alcmæon Phyſicus, & Pherecydes Syrus, confecti ſunt.

Cap. XCVI.

Id quoq; ſingulare eſt, cadauerum quorundam medulla putrefacta, è ſpina ſerpentes paruos enaſci, ijs qui ante obitum ſerpentis cadauer odorati ſunt. Et nos in Epigramma incidimus Archelai eius, cuius antè quoque facta eſt mentio à nobis. is de mirabilibus id quoque ſcribit:

Cuncta in ſe alternis æui vis longa reuoluit,
Et vicibus certis omnia mundus alit.
E curuæ ſpinæ ſerpens (res mira) medulla
Naſcitur, hoc monſtrum putre cadauer habet.
Traxerat exanimi viuus ſerpentis odorem,
Poſt ſua quem rurſus funera gignit homo.
Credamus naſci Cecropem potuiſſe bimembrem;
Exemplis res eſt nunc ea mira minus.

Hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

οἷον ἴουθους μικρούς· τούτους δὲ ἐάν τις κεντήσῃ, ἐξέρχεται φθεῖρας· καὶ ἐάν τις ἐάσῃ, εἰς νόσημα τοῦτο ἐμπίπτει· ὥσπερ Ἀλκμαίωνι τῷ φυσικῷ, καὶ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ.

ΚΕΦ. ςς´.

Ἴδιον δὲ καὶ τοῦτο νεκρῶν τινῶν, τοῦ μυελοῦ σαπέντος, ἐκ τῆς ῥάχεως ὀφίδια γίνεσθαι, ἐὰν περὶ τὴν τελευτὴν ὄφεως τεθνηκότος ἑλκύσωσι τὴν ὀσμήν. καί τινι καὶ ἐπιγραμματίῳ περιπεπτώκαμεν Ἀρχελάου, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, ὃς περὶ τῶν θαυμασίων καὶ τοῦτο καταγράφει, καὶ φησίν·

Πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών,
Ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως
Δεινὸς γίνεται ὄφις, νέκυος δ' ἀλλοῖο σαπέντος,
Ὃς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβη τέρατος
Τεθνεότος, ζωὴν ἕλκων φύσιν· εἰ γὰρ τόδ' ἐστὶν,
Οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Τοῦ μὲν οὖν ἐν ἀκοῇ τε καὶ φερομένῃ τινὶ καὶ παρέργως τῇ τοῦ ἐπιγράμματος ποιεῖ μαρτυρίᾳ κεῖσθαι.

ΚΕΦ. ϛΖʹ.

Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν κηρῷ φησὶ γίνεσθαι ζῷον, ὃ δὴ δοκεῖν ἐλάχιστον εἶναι, καὶ καλεῖσθαι ἀκάρητον Διὸς ταμίον.

ΚΕΦ. ϛΗʹ.

Τὸν δὲ κροκόδειλον ἐξ ἐλαχίστου γίνεσθαι μέγιστον. τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν, μεῖζον γίνεσθαι χηνείου· αὐτὸν δὲ, γίνεσθαι καὶ ἑπτὰ καὶ δεκαπήχυν.

ΚΕΦ. ϛΘʹ.

Τῶν δὲ καράβων, τοὺς πολύποδας κρατεῖν. οὐθὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ὀστράκων πάσχειν. τῶν δὲ πολυπόδων, τοὺς γόγγρους. οὐθὲν γὰρ αὐτοῖς, διὰ τὴν λειότητα, δύνασθαι τὸν πολύποδα χρῆσθαι. τοῦ δὲ γόγγρου, κάραβον. οὐ γὰρ ἐξολισθαίνειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατατέμνεσθαι, διὰ τὴν τῶν ὀστράκων τραχύτητα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Hoc ita & auditu accepimus, & iſto epigrammate teſtatum.

Cap. XCVII.

Cæterùm Ariſtoteles ait, in cera n ſci animal, quod omnium vid atur eſſe m mum, & Acaretum vocetur, Iouis promum.

Cap. CXVIII.

Crocodilum verò, è minimo fieri maximum. quippe ouum, eſſe maius anſerino; ipſum animal, ad VII atque adeò X cubitos creſcere.

Cap. XCIX.

Carabos à polypode capi, quòd à teſtis nihil ei accidat mali. Polypum à congro, cui ob læuitatem nocere polypus non poteſt. A carabo congrum vinci: quòd elabi non poſſit, ſed ob aſperitatem teſtarum conſcindatur.

Cap.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. C.

Mugilem ait, cùm in metum venit, caput abdere, quaſi totum ita corpus occultet.

CAP. CI.

Omnia adunca eſſe imitandi facultate prædita.

CAP. CII.

A cane rabioſa morſa omnia in rabiem agi, præter hominem.

CAP. CIII.

Animalium longa, eſſe maſcula; ſecunda, fæmella.

CAP. CIV.

In Ægypto, defoſſis in fimum ouis, pullos excludi.

CAP. CV.

Syracuſis quendam bibulum hominem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. Ρ′.

Τὸν δὲ κεστρέα φησὶν, ὅτ' ἂν φοβηθῇ, τὴν κεφαλὴν κρύπτειν, ὡς ὅλον τὸ σῶμα κρύπτοντα.

ΚΕΦ. ΡΑ′.

Τὰ γαμψὰ πάντ' εἶναι μιμητικά.

ΚΕΦ. ΡΒ′.

Ὑπὸ κυνὸς λυττώσης λυττᾶν πάντα τὰ δηχθέντα, πλὴν ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. ΡΓ′.

Τῶν ζωων τὰ μακρὰ, ἄρσενα εἶναι· τὰ γρύτερα, θήλεα.

ΚΕΦ. ΡΔ′.

Καὶ ἐν Αἰγύπτῳ κατορύττοντας εἰς κόπρον, νεοττοὺς ποιεῖν.

ΚΕΦ. ΡΕ′.

Ἐν Συρακούσαις δὲ φιλοπότην τινὰ ἐς

τὴν γῆν κατορύξαι· καὶ ἐπιθέντα τὴν ψίαθον, ἕως τούτου πίνειν συνεχῶς, ἕως γλυφῆναι τὰ ᾠά· ἤδη δὲ κείμενα ἐν ἀγγείοις λαγίνοις, ἐκτριφθῆναι, καὶ προσελθεῖν.

ΚΕΦ. ΡϚʹ.

Τῶν δὲ χελιδόνων τοὺς νεοττοὺς, ἐάν τις ἐκτυφλώσῃ, πάλιν βλέπειν.

ΚΕΦ. ΡΖʹ.

Τὸν δὲ ἱέρακα, τρία μὲν τίκτειν· αὐξανομένων δὲ τῶν νεοττῶν, ἐκλέγειν τὸν ἕνα· οὐ γὰρ δύνασθαι τρέφειν, διὰ τὸ τὸν χρόνον τοῦτον τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ διαστρέφεσθαι, καὶ μηθὲν ἁρπάζειν· τὸν δὲ πλανηθέντα τὴν φανὴν ὑποβάλλεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΗʹ.

Καὶ τὸ ὅλως ἐπιεικῶς τοὺς γαμψώνυχας, ὅταν θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι, ἐκβάλλειν, πλὴν τῆς κορώνης· ταύτην δὲ, καὶ πετομένους ἐπί τινα χρόνον ψωμίζειν.

oua in terram defodiſſe, impoſitoque tegete continenter eò vſq; bibiſſe, dum oua exculperentur. iam poſita in vaſis, lagenis extrita fuiſſe, & acceſſiſſe.

CAP. CVI.

Hirundinum pullis oculi ſi effodiantur, eos viſum recipere.

CAP. CVII.

Accipitrem terna parere: ſed, pullis iam adultis, vnum deligere, quia omnes alere non poſſit, cùm per id tempus vngues eius peruertantur, nihilque rapiat. eum autem deceptum, vocem ſimulare.

CAP. CVIII.

Et in vniuerſum aduncis vnguibus præditas volucres, pullos ſuos, cum primum volare poſſint, eijcere, demta cornice, quæ etiam volantes aliquandiu nutriat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CIX.

Cuculi pullos, à nemine vnquam viſos. parere enim eum non in proprio nido, ſed ornithiarum, phaborum, aut hypodyſidum nidos inuolare, cum ad ſua oua confugit.

CAP. CX.

Perdices facere cellas ouorum, incubare, & alere vtroſque. & pullos, cum primùm eos educunt ad coitum, pugnare, ſuâ cute armatos, quam aſperam faciant affricando ad arbores, cœnoq; contaminando, & reſiccando. At quoſdam ſcribere, ſibi non compertum, ſi cui alter oculorum exſcindatur, eum mox mori.

CAP. CXI.

Capras, & oues, ſi ſeptentrionalibus lo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΘʹ.

Κόκκυγος δὲ νεοττοὺς οὐδένα ἑωρακέναι. τίκτειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐν τῇ ἰδίᾳ νεοττείᾳ, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν ὀρνιθίων, ἢ εἰς τὰς τῶν φαβῶν, ἢ * ὑποδυσιδέων εἰσπετόμενον, ὅτ' ἂν καταφύγῃ πρὸς ὑπάρχοντα ᾠά.

ΚΕΦ. ΡΙʹ.

Τοὺς δὲ πέρδικας ποιεῖσθαι σηκοὺς τῶν ᾠῶν, καὶ ἐπωάζειν, καὶ τρέφειν ἑκατέρους· καὶ τοὺς νεοττούς, ὅταν πρῶτον ἐξαγάγωσιν, ὀχεύειν αὐτούς. τοὺς δέ, πρὸς ἀλλήλους μάχεσθαι, θωρακιζομένους τῷ ἰδίῳ δέρματι· ποιεῖν δὲ τραχὺ, ἐκ παρασκευῆς τρίβοντας πρὸς δένδρα, καὶ τῷ πηλῷ μολύνοντας, καὶ ξηραίνοντας· φάναι δέ τινας καταγράφειν, ὡς αὐτὸς οὐ πεπειραμένος, ὅτι ἄν τις τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐκκοπτείη, ἀποθνήσκει ταχέως.

ΚΕΦ. ΡΙΑʹ.

Αἶγας δὲ, καὶ πρόβατα, βορρείοις μὲν ὀ-

χευόμενα, ἀρσενοτοκεῖν ὡς τὸ πολύ· νοτίοις δὲ, θηλυτοκεῖν. λευκὰ δὲ τὰ γεννώμενα γίνεσθαι, ἐὰν ὑπὸ τῇ γλώττῃ τοῦ κριοῦ λευκαὶ φλέβες ὦσιν· μέλανα δὲ, ἐὰν μέλαιναι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πυῤῥῶν, πρότερον ἢ ὀχεῦσθαι, τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα.

ΚΕΦ. ΡΙΒʹ.

Τοὺς δὲ Λακωνικοὺς κύνας πονήσαντας, μᾶλλον ὀχεύειν.

ΚΕΦ. ΡΙΓʹ.

Θαυμασιωτάτην δ' εἶναι τῷ τάχει τὴν τῶν μυῶν γένεσιν· ἤδη γάρ ποτε τῆς θηλείας κυούσης, καὶ ἐναπολειφθείσης ἐν ἀγγείῳ, φανῆναι μετ' οὐ πολὺν χρόνον, μῦς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τῆς δὲ Περσικῆς ἔν τισιν ἀναχιζομένων τῶν θηλείων τῶν μυῶν, τὰ ἔμβρυα ἤδη κύοντα εὑρίσκεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΙΔʹ.

Ἀπείθου δὲ λέγεται, καὶ ἀκανθίδος, αἷμα μόλις μίγνυσθαι.

cis coëant, plerunque maſcula: ſi auſtrinis, fæminea parere. albos fieri fœtus, ſi ſub lingua arietis albæ ſint venæ: nigros, ſi nigræ. Idem eſſe de rufis, ſi ante coitum ſalſam bibant aquam.

CAP. CXII.

Laconicos canes, vbi defatigati fuerint, magis coire.

CAP. CXIII.

Maximè admirabilem eſſe murium generationis celeritatem. nam aliquando fœtam murem in vaſe incluſam fuiſſe, pauloque pòſt ibi extitiſſe mures CXX. & in Perſia quodam loco diſſectis muribus fœminis, fœtus in vtero prægnantes eſſe inuentos.

CAP. CXIIII.

Apeithi fertur, & àcanthidis, ſanguis ægrè miſceri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXV.

Caprarum vna ſi arripiat extremitatem orytij, quod eſt inſtar pili, reliquas ſtare veluti dementatas, & in illam intueri.

CAP. CXVI.

Genitale viuerræ oſſeum eſſe, & pro remedio ſtranguriæ haberi.

CAP. CXVII.

Nullum eunuchum vnquam caluum fuiſſe.

CAP. CXVIII.

Secundo loco natos crines ijs, qui à puero ſunt corrupti, non manere: poſteriores amitti, ijs qui ad pubem ſunt excepti.

CAP. CXIX.

Mulieriem non vltra quinque vno partu ede-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΙΕ'.

Τῶν δὲ αἰγῶν ὅταν μία τις λάβῃ τὸ ἄκρον τοῦ ὀρυπίου, ἐστὶν δ' οἷον θρίξ, τὰς ἄλλας ἑστάναι οἷον μεμωραμένας, ἐμβλεπούσας εἰς ἐκείνην.

ΚΕΦ. ΡΙϚ'.

Τὸ δὲ τῆς ἰκτίδος αἰδοῖον εἶναι μὲν ὀστοῦν· δοκεῖ δ' εἶναι φάρμακον στραγγουρίας.

ΚΕΦ. ΡΙΖ'.

Εὐνοῦχον δὲ φαλακρὸν, οὐδένα γίνεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΙΗ'.

Τὰς δ' ὑστερογενεῖς τρίχας, τῶν μὲν ἐκ παιδὸς διαφθαρέντας. οὐκ ἴσχειν· τῶν δὲ ὕστερον, ἀποβάλλειν, πλὴν τῆς ἥβης.

ΚΕΦ. ΡΙΘ'.

Γυναῖκα τίκτειν πλεῖστα πέντε· καὶ μνημο-

νοσέεσθαι μίαν ἐν τέτταρσιν τόκοις, εἴκοσι τετοκυῖαν, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφέντων· ἐὰν δὲ κύουσα δαψιλεστέρως χρήσηται, οὐκ ἔχοντα ὄνυχας γίνεσθαι τὰ παιδία.

ΚΕΦ. ΡΚ΄.

Εἶναι δὲ καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας θηλυγόνους καὶ ἀῤῥενογόνους· ὃ καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἱστόρηται. ἐν δύο γὰρ καὶ ἑβδομήκοντα τέκνοις, μίαν αὐτὸν γεννῆσαι θυγατέρα.

ΚΕΦ. ΡΚΑ΄.

Γίνεσθαι δέ τινας καὶ ἐκ χωλῶν, καὶ ἐκ τυφλῶν, ὁμοίως τυφλοὺς, καὶ χωλούς· ἤδη δέ τινας καὶ στίγματα ἐνηνοχέναι.

ΚΕΦ. ΡΚΒ΄.

Ἐν Ἤλιδι δὲ, ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰθίοπος μοιχευθείσης, θυγατέρα μὲν γενέσθαι λευκήν· τὸν δὲ ἐκ ταύτης, Αἰθίοπα.

tu edere: memoriæque fuiſſe proditum, quandam quatuor partubus viginti enixam, & pleroſque horum enutritos fuiſſe. Si prægnans copioſiore vtatur, pueros naſci vnguibus carentes.

CAP. CXX.

Eſſe autem cùm viros, tum mulieres, vel mares ſolos, vel fæminas duntaxat qui procreent. quod & de Hercule narratur, qui inter LXXII liberos vnicam tantùm filiam habuit.

CAP. CXXI.

Quoſdam etiam à claudis & cæcis, claudos cæcoſque eſſe prognatos: nonnullos & ſtigmata in natiuitate ſua protuliſſe.

CAP. CXXII.

Elide mulierem ab Æthiope adultero imprægnatam, filiam peperiſſe albam, atque ex hac natum æthiopem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXIII.

Puerulos intra quadrageſimum à natali diem neque ridere, neque flere, vigilantes; dormientes, vtrunque facere.

CAP. CXXIV.

Quin & de pernoſcendis ex corporis lineamentis hominum naturis, atq; moribus, talia tradidit. Tardiores eſſe, quibus frons eſt magna; quibus parua, mobiliores: (vbique addens, id in pleriſque locum habere.) quibus lata, attonitos.

CAP. CXXV.

Supercilia recta, molle ingenium; ad naſum inflexa, auſterum: ad tempora, illuſores atque ſimulatores notare.

CAP. CXXVI.

Hirquos carneos malitiæ ſignum eſſe; aures mediocres, optimi ingenij: magnas & arrectas, ſtoliditatis & nugacitatis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΚΓʹ.

Τὰ δὲ παιδία, ἄχρι γενῆται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐγρηγορότα μὲν, οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει· ὑπνοῦντα δὲ, ἀμφότερα.

ΚΕΦ. ΡΚΔʹ.

Καὶ φυσιογνωμονεῖ δέ τινα τοιαῦτα· τοῖς τὸ μέτωπον μέγα ἔχουσιν, βραδυτέροις γίνεσθαι· μικρὸν δὲ, εὐκινήτοις. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προστιθεὶς ἐν ἑκάστοις. οἷς πλατὺ, ἐκστατικοῖς.

ΚΕΦ. ΡΚΕʹ.

Ὀφρῦς εὐθείας, μαλακοῦ ἤθους· πρὸς τὴν ῥῖνα κεκαμμένας, στρυφνοῦ· πρὸς τοὺς κροτάφους, μώκου, καὶ εἴρωνος.

ΚΕΦ. ΡΚϚʹ.

Κανθοὺς κρεώδεις, πονηρίας· ὦτα μέσα, βελτίστου ἤθους· τὰ δὲ μεγάλα, καὶ ἐπανεστηκότα, μωρολογίας, καὶ ἀδολεσχίας.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΚΖʹ.

Τῶν δὲ θηλέων ζῴων, τροπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον, καὶ ἱππομανίαν ἰσχυρῶς· ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι, καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν.

Ἄδων ταῖς ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων.
Λέκτρων * αστεμ μη βλεμμάτων * ἐρεπιβουλή· καὶ διαλιπὼν, προσέθηκεν.

--- οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
Ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη·
Ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Πολλῶν δὲ ὄντων, ὧν καταγέγραφεν Ἀριστοτέλης, ἐπὶ τοσοῦτον ἠδυνήθημεν ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὰ μὲν, ἐκλέξαι· τὰ δ', ἀναμνησθῆναι.

ΚΕΦ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXVII.

Animalium fæminei ſexus, ad coitum maximè eſſe procliuem equam: vnde hippomania, ſeu equæ furor dictus ſit, ac de ſcelerata vſurpetur etiam maledicentia: itaq́ue exprobrari mulieribus rei Venereæ cupiditatem. Videtur etiam Æſchylus ſcienter hoc expreſſiſſe in Toxotidibus, his ad virgines verbis.

Ego nuptiales caſtis virginibus canam
Aſtus, oculorumq́ue inſidias micantium.

&, facta intercapedine, addit:

Non vlla experta virgo nos fefellerit
Virum: ſe prodit ipſa oculis flagrantibus.
Hac arte gnarus ipſe equas dijudico.

Atque hæc ſunt quæ de multis Ariſtotelis ſcriptis in præſentia potuimus vel deligere, vel memoria repetere.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXVIII.

Hiſtoriæ ſcriptor ait, Arſamen Perſam natum eſſe dentatum.

CAP. CXXIX.

Myrſilus Leſbius, Locros Ozolas ait gentile cognomen adeptos à fœtore ſuæ regionis, maximè montis, qui Taphius appellatur, vnde in mare defluat quaſi riuus puris. eò in monte ſepultum fuiſſe Neſſum centaurum, ab Hercule interfectum.

CAP. CXXX.

Lemnias mulieres fœtorem contraxiſſe, cum ad eas Medea cum Iaſone adueniſſet, & venenis regionem infeciſſet. aç maximè eò tempore, quo Medea ibi fuit, ita eas oluiſſe, vt viri earum abſtinerent congreſſu.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΚΗ΄.

Φησὶν δ᾽ ὁ ἱστοριογράφος, Ἀρσάμην τὸν Πέρσην εὐθὺς ἐκ γενετῆς ὀδόντας ἔχειν.

ΚΕΦ. ΡΚΘ΄.

Μυρσίλος δὲ ὁ Λέσβιος, Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας τῆς ἐπιθυμίας ἐπωνυμίας τετυχηκέναι· ὅτι τῆς χώρας τῆς αὐτῶν ὄζει, καὶ μάλιστα τοῦ Ταφίου καλουμένου ὄρους. καὶ ῥεῖν αὐτόθεν εἰς θάλασσαν, ὥσπερ πύον. τετάφθαι δ᾽ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Νέσσον τὸν Κένταυρον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

ΚΕΦ. ΡΛ΄.

Τὰς δὲ Λημνίας δυσόσμους γενέσθαι, Μηδείας ἀφικομένης μετ᾽ Ἰάσονος, καὶ φάρμακα ἐμβαλλούσης εἰς τὴν νῆσον. κατὰ δέ τινα χρόνον, καὶ μάλιστα ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἱστοροῦσι τὴν Μήδειαν παραγενέσθαι, δυσώδεις αὐτὰς οὕτως γίνεσθαι, ὥστε μηδένα προσιέναι.

ΚΕΦ. ΡΛΑʹ.

Θεόπομπος δέ φησιν ἱστοριογράφος τὸ καλούμενον ἀκόνιτον, γίνεσθαι μὲν περὶ Ἡράκλειαν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ, ταῖς ὀνομαζομέναις Ἀκόναις, ὅθεν καὶ τῆς προσηγορίας τετυχηκέναι· δυναμικὸν ἐναργῶς δ' ὄν, οὐκ ἐνεργεῖν οὐθὲν, ἂν πίῃ τις πήγανον ταύτην τὴν ἡμέραν· ὥς Ἀγαθάρχου τοῦ τυράννου πολλοὺς ἀποκλείναντος φαρμάκῳ, καὶ πειρωμένους λανθάνειν, ὡς ἐγένετο συμφανὲς, τοὺς πλείστους Ἡρακλεωτῶν οὐ πρότερον ἐξιέναι, πρὶν τοῦ φαγεῖν πήγανον· γράφει δὲ καὶ τὴν πρόφασιν, καὶ τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς ὤφθη, σφόδρα μακρῶς· διὸ καὶ παρελείπομεν.

ΚΕΦ. ΡΛΒʹ.

Ὁ δὲ τοὺς Σαμιακοὺς ὅρους συγγεγραφὼς, ἐπὶ τῶν πρώτων κληθέντων μαθητῶν τῶν περὶ Ἡρόστρατον, φησὶν χελιδόνα λευκὴν φανῆναι.

ΚΕΦ.

CAP. CXXXI.

Theopompus hiſtoricus ſcribit aconitum naſci in cautibus (eæ Græcis ſunt aconæ) ad Herculeam in Ponto, indeq́ue nomen habere. id cum ſit venenum admodum validum, nihil tamen ei obeſt, qui, qua die id offertur ipſi, rutam biberit. Itaque cum Agatharchus tyrannus multos veneno ſuſtuliſſet, conareturq́ue latere: re detecta, pleroſque Heracleotarum non antè egreſſos domo, quàm rutam ediſſent. Scribit etiam occaſionem, & principium, rei: ſed, quia hoc nimis longum videbatur, omiſimus.

CAP. CXXXII.

Is qui Samios fines deſcripſit, ætate eorum, qui Heroſtrati diſcipuli primi ſunt vocati, ait hirundinem albam viſam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXXIII.

Hippo Rheginus De locis, quæ res incidentes perdunt, ſic ſcribit. Athenis, regnante Epæneto, Olympiade XXXVI, qua Arytamas Laco ſtadium vicit, in Sicilia apud Palecios locum exædificatum fuiſſe, in quem ſi quis ingreſſus ſe reclinaſſet, mortuus fuerit: ſin obambulaſſet, nihil mali paſſum.

CAP. CXXXIIII.

Traditur etiam apud Leucen inſulam nulla volucris ſuperuolare poſſe aram Achillis.

CAP. CXXXV.

Multis locis videtur voraginum, ſeu quæ Charonia vocantur, eſſe genus: vt foſſa, quæ Cimbrica vocatur, in Phrygia, Eudoxo teſte: & foſſa in Latmo.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΛΓʹ.

Ἵππων δ' ὁ Ῥηγῖνος Περὶ τῶν λεγομένων ὄπων φθείρειν τὰ ἐμπίπτοντα, τοιοῦτόν τι γράφει. φησὶν ἐν Ἀθήναις, ἐπὶ βασιλέως Ἐπαινέτου, Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ τριακοστῆς ἐν ᾗ Ἀρυτάμας Λάκων νικᾷ στάδιον, τῆς Σικελίας ἐν Παληκίοις οἰκοδομηθῆναι ὄπον· εἰς ὃν ὅστις ἂν εἰσέλθῃ, εἰ μὲν καλακλιθείη, ἀποθνήσκει· εἰ δὲ περιπατοίη, οὐδὲν πάσχει.

ΚΕΦ. ΡΛΔʹ.

Ἱστορεῖται δὲ καὶ περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον μηθὲν ὑπεραίρειν δύνασθαι τῶν ὀρνέων τῇ πτήσει τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ναόν.

ΚΕΦ. ΡΛΕʹ.

Καὶ πολλαχοῦ δ' ἔοικεν, τό, τε τῶν βαράθρων καλουμένων, καὶ Χαρωνίων εἶναι γένος. οἷον ὅτε Κίμβρος κεκλημένος, ὁ περὶ Φρυγίαν, βόθυνος, ὡς Εὔδοξός φησιν· καὶ τὸ ἐν Λάτμῳ ὄρυγμα.

ΚΕΦ. ΡΛϚʹ.

Καὶ τὰ τῇ σελήνῃ συναυξανόμενά τε καὶ συμφθίνοντα· οἷον τὰ τῶν μυῶν ἥπατα. λέγεται γὰρ καὶ συμπληροῦσθαι, καὶ συμφθίνειν, καὶ συναύξεσθαι τῶν νυῶν· διὸ δὴ παρὰ πολλοῖς ἐν παροιμίας εἰρῆσθαι μέρει, ἐπὶ τῶν θαυμαστῶν τεράτων, μυῶν ἥπατα.

ΚΕΦ. ΡΛΖʹ.

Καὶ τὰ τῶν θαλαττίων δὲ ἐχίνων ᾠὰ, ταὐτὸ πάσχειν. ἴδιον δὲ καὶ τὸ πάντας αὐτοὺς ἔχειν πέντε, καὶ ἴσον ἀλλήλων διεστηκότα· καὶ περὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀστράκου κύκλον, ὥστε ἴσας τὰς ἐκ τοῦ κέντρου περιαπίπτειν αὐτῇ.

ΚΕΦ. ΡΛʹΗ.

Φασὶν δὲ καὶ περὶ τὸν τῆς Ἰταλίας πορθμὸν φθίνειν, καὶ πληροῦσθαι· κατὰ τὴν μείωσιν τῆς σελήνης, καὶ αὔξησιν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXXVI.

Sunt & quæ cum luna creſcunt, ac decreſcunt: vt murium iocinora, quæ ſimul cum luna ferunt augeri, & minui: ideoq́ue de prodigioſis miraculis apud multos prouerbij loco vſurpari, *Murium iocinora.*

CAP. CXXXVII.

Idem accidere marinorum echinorum ouis. Peculiare eſt, quòd quiuis eorum quinque habet, æqualibus inter ſe interuallis diſſita: & circulum, qui teſtæ ambitum circundat, vt ei æquales à centro lineæ accidant.

CAP. CXXXVIII.

Ferunt etiam: circa fretum Italiæ decreſcere, & impleri, ſecundum lunæ incrementa, & decrementa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXXXIX.

Hellanicus Leſbius narrat, Thebis Ægyptijs eſſe ſpecum in vrbe, in quo trigeſimo quoque menſium die nullus ventus ſit, reliquis diebus ventoſis: videriq; eum delectum aliquid inſcrutabile, & obſeruatu difficile, habere.

CAP. CXL.

Sicut & hoc, quod Euripus ſeptimo quoque die non reciprocat: & formicæ nouilunio quieſcunt.

CAP. CXLI.

Delphi autem aiunt, in Parnaſſo certis quibuſdam temporibus Coricium videri auri ſimile. Itaque etiam Philoxenum nemo rectè reprehenderit, qui ita ſcripſit:

Parnaſſios Nympharum per thalamos,
Auratis inſignes culminibus.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΛΘʹ.

Ἑλλάνικος δ' ὁ Λέσβιος ἐν Θήβαις ταῖς Αἰγυπτίαις ἱστορεῖ σπήλαιον ἐν ἄστει, καθ' ὃ εἶναι τὰς μὲν τριακάδας, νηνεμίαν· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας, ἄνεμον.

ΚΕΦ. ΡΜʹ.

Δόξαι δ' ἀνεξέταστόν τι ἔχειν καὶ δυσπαραίτητον ἡ ἐκλογὴ, καθάπερ ὁ Εὔελπος ταῖς ἑβδόμαις οὐ στρέφεται· καὶ ὅτι οἱ μύρμηκες νουμηνίαις ἀναπαύονται.

ΚΕΦ. ΡΜΑʹ.

Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατά τινας χρόνους τὸ κωρύκιον φαίνεται χρυσοειδές· διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶς ἀντικοτλαλεῖν εἴποι, λέγοντα οὕτως.

Αὐτὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ χρυσορόφων
Νυμφέων εἴσω θαλάμων.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΜΒʹ.

Ἐν δὲ τοῖς Φύλλοις λέγεται, τὰς ποίμνας διὰ πέμπτης ἡμέρας ποτίζεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΜΓʹ.

Τούτου δὲ τερατωδέστερον ἐν Ζακύνθῳ· ὑπὸ γὰρ τοὺς ἐτησίας χαίνοντες ἑστήκασιν οἱ τράγοι πρὸς τὸν βορέαν· καὶ τοῦτο πράττοντες, οὐ προσδέονται ὕδατος, οὐδὲ πίνουσιν.

ΚΕΦ. ΡΜΔʹ.

Πεποίηται δέ τινα καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν παραδόξων· ἧς ἀναγράφομεν, ἅ ποτε ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ἀκοῆς ἄξια. Φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἐν τῇ κατὰ Ἱερὸν ὄρος θαλάττῃ τῆς Θρᾴκης ἐπιπολάζει κατά τινας χρόνους ἄσφαλτος· ἡ δὲ κατὰ Χελιδόνας, ὅτι ἐπὶ πολὺν τόπον ἔχει γλυκέας πηγάς.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXLII.

Phyllis ferunt greges quinto demum die potari.

CAP. CXLIII.

Prodigioſius eo eſt, quod in Zacyntho ſit. Nam quo tempore ſpirant Eteſiæ, capri hiantes ſtant verſus Boream: eoq́ue contenti, aquam non requirunt, neque bibunt.

CAP. CXLIV.

Conſcripſit etiam Callimachus Cyrenæus quendam mirabilium delectum: ex quo ea decerpemus, quæ auditione videbuntur digna. Eudoxum ait narrare, in mari Thraciæ, ad montem qui Sacer dicitur, quibuſdam temporibus bitumen in ſuperficie ferri. Et mare, quod eſt ad Chelidonas, multis locis fontes habere dulces.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CXLV.

Theophraſtus tradit, mare circa Æoli inſulas, ad duorum iugerum ſpacium, ita feruere, vt ob æſtum intrare id nemo poſſit.

CAP. CXLVI.

E mari autem, quod ad Delum inſulam eſt, Carthaginenſium vrinatores æs ad duas vlnas efferre: è quo ære, ſtatuæ in Phæneo ab Hercule poſitæ, fuerint confectæ.

CAP. CXLVII.

Megaſthenem, rerum Indicarum ſcriptorem, referre, arbores in mari Indico naſci.

CAP. CXLVIII.

De fluminibus, & fontibus, Lyçum ait perhi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΜΕ΄.

Θεόφραστος δὲ, τὰς περὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἀναζεῖν ἔτως, ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι διὰ τὴν θερμασίαν ἐμβαίνειν εἰς ταύτην.

ΚΕΦ. ΡΜϚ΄.

Ἐκ δὲ τῆς κατὰ Δῆλον νῆσον τὴν Καρχηδονίων, τοὺς κολυμβητὰς ἀναφέρειν ἐν δύο ὀργυιαῖς χαλκὸν, ἐξ οὗ καὶ τοὺς ἐν Φαινεῷ, τοὺς ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναλιθέντας, ἀνδριάντας εἰργάσθαι.

ΚΕΦ. ΡΜΖ΄.

Μεγασθένην δὲ, τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα, ἱστορεῖ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ, δένδρεα φύεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΜΗ΄.

Περὶ δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, Λύκον

μὲν φησι λέγειν· ὅτι ὁ μὲν Καμίσκος, θαλάττης ῥεούσης ῥεῖ· ὁ δὲ Κάπαιος, καὶ Κειμίσιος, ὅτι τὰ μὲν ἐπιπολῆς τῶν ὑδάτων, εἰσὶ ψυχροί· τὰ δὲ κάτω, θερμοί. τὸν δ' Ἱμέραν, ἐκ μιᾶς πηγῆς σχιζόμενον, τὸ μὲν ἀλυκὸν τῶν ῥείθρων ἔχειν· τὸ δὲ, πότιμον.

ΚΕΦ. ΡΜΘ΄.

Τίμαιον δὲ, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν Κρᾶθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.

ΚΕΦ. ΡΝ΄.

Πολύκλειτον δὲ καταγεγραφέναι, τὸν μὲν ἐν Σόλοις, οὐ ψευδῶς ὠνομάσθαι Λίπαριν, ἀλλ' οὕτως ἀπολιπαίνειν, ὥστε μὴ προσδεῖσθαι ἀλείμματος· τὸν δὲ ἐν Παμφυλίᾳ Μούαβιν, ἀπολιθοῦν, ἐάν τις ἐμβάλῃ σοιβὴν, ἢ λίθον.

ΚΕΦ. ΡΝΑ΄.

Περὶ δὲ τὴν τῶν Ἀγρίων Θρακῶν χώ-

ραν,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

perhibere, Camiſcum fluente mari fluere: Capæum, & Crimiſium, in ſuperficie frigidos, infra calidos eſſe. Himeram ex vno fonte in duos ſcindi alueos, alterumq́ue fluuium ſalſum, alterum potabilem eſſe.

Cap. CXLIX.

Timæum narrare, Crathin, vnum de amnibus Italiæ, crines flauos facere.

Cap. CL.

Polycritum ſcripſiſſe, fluuium, qui eſt apud Solos, non iniuria Liparin, id eſt pinguem, appellari: quippe ita pinguedinem corporibus illinere, vt vnctione nihil ſit opus. Muabum in Pamphilia iniectam ſtœben vel * in lapidem vertere.

Cap. CLI.

In regione Thracum, qui Agrij, id eſt feri

feri appellantur, fluuium eſſe, nomine Pontum[a], qui lapides carbonum ſimiles alueo deferat ſuo. hos lapides vri quidem, ſed planè contrario modo atque carbones ligneos. quippe extingui, ſi flabris exſuſcitentur: aqua conſperſos, facilius ardere: odorem horum nullum reptile tolerare.

Cap. CLII.

Fontem qui Luſis eſt, itidem vt eum qui Lampſaci, mures in ſe habere, domeſticorum ſimiles. hæc Theopompum narrare.

Cap. CLIII.

Eudoxum porrò tradere, Ophiuſam, quæ eſt in Alo, impetiginem abolere.

Cap. CLIV.

Lycum Rheginum dicere, fontem in Sicano-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ραν, φησὶν ποταμὸν προσαγορευόμενον Πόντον, καταφέρειν λίθους ἀνθρακώδεις· τούτους δὲ καίεσθαι μὲν, πᾶν δὲ τοὐναντίον πάσχειν τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἀνθρακουμένοις. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ῥιπίδων πνευματιζομένους, σβέννυσθαι· τῷ δὲ ὕδατι ῥαινομένους, βέλτιον καίεσθαι· τὴν δ᾽ ὀσμὴν αὐτῶν, οὐδὲν ὑπομένειν ἑρπετόν.

ΚΕΦ. ΡΝΒʹ.

Τὴν δ᾽ ἐν Λούσοις κρήνην, καθάπερ παρὰ τοῖς Λαμψακηνοῖς, ἔχειν ἐν ἑαυτῇ μῦς, ὁμοίους τοῖς κατοικιδίοις. ἱστορεῖν δὲ ταῦτα Θεόπομπον.

ΚΕΦ. ΡΝΓʹ.

Εὔδοξον δὲ, τὴν ἐν Ἄλῳ ὀφίουσαν τὸν ἀλφὸν παύειν.

ΚΕΦ. ΡΝΔʹ.

Λύκον δὲ τὸν Ῥηγῖνον λέγειν, τὴν μὲν ἐν

τῇ Σικανῶν χώρᾳ φέρειν ὄξος, ὥστε ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων χρῆσθαι). τὴν δὲ ἐν Κυσιτεράτῳ, οἷον ἐλαίῳ ῥεῖν· τοῦτο δ' ἔντε τοῖς λύχνοις κάεσθαι, καὶ δύνασθαι φύματα, καὶ ψώραν, ἰᾶσθαι, προσαγορευόμενον Κυσιτεραῖον. πλησίον δὲ εἶναι, τὴν ἀπὸ μὲν Ἀρκτούρου μέχρι Πλειάδος ἀναβάλλουσαν, οὐθενὸς χεῖρον τῶν ἄλλων ὑδάτων· ἀπὸ δὲ Πλειάδος μέχρι πρὸς Ἀρκτοῦρον, τῆς μὲν ἡμέρας, καπνὸν ἀναφέρουσαν, καὶ πνέουσαν θερμόν· ἐν δὲ τῇ νυκτὶ, φλογὸς πληρουμένην.

ΚΕΦ. ΡΝΕ'.

Ἀρέθουσαν δὲ, τὴν ἐν Συρακούσαις, ὥσπερ οἱ λοιποὶ φασὶν, καὶ Πίνδαρος, τὴν πηγὴν ἔχειν, ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἠλείαν Ἀλφειοῦ· διὸ καὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς ἡμέραις, ὅταν ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνουσι τῶν θυμάτων τὰς κοιλίας, οὐ καθαρὰν εἶναι τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ κρήνην, ἀλλὰ ῥεῖν ὄνθῳ· φησὶν δὲ καὶ φιάλην ποτὲ, εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβληθεῖσαν, ἐν ἐκείνῃ φανῆναι. τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος.

ΚΕΦ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Sicanorum regione acetum ferre, quo in cibis vtantur. fontem in Cyſtitrato, tanquam oleo fluere, quod oleum & in lucernis vratur, & ad tubercula ſcabiemque ſanandam faciat, appelleturq; Cyſtitræum. In propinquo fontem eſſe, qui ab Arcturo vſque ad Pleiades, non ſecus quàm alij fontes, aquam ſuppeditet. ſed à Pleiade vſq; ad Arcturum, interdiu fumum efferre, & calidum ſpirare: noctu autem, flamma impleri.

CAP. CLV.

Arethuſam, qui Syracuſis eſt fons (vt & alij, & Pindarus, teſtantur.) fontem habere ex Alpheo, qui Elidem præterfluit. itaque etiam Olympiorum diebus, cum ventres victimarum in fluuio eluuntur, aquam in Sicilia puram non eſſe, ſed fimo fluere. Et ait quodam tempore pateram, in Alpheum coniectam, in Arethuſa extitiſſe. idem narrat Timæus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CLVI.

Theopompum ait memoriæ prodidiſſe, mori illicò, qui fontem guſtarint, qui eſt apud Cincropſoſes Thraces.

CAP. CLVII.

Scotuſæ autem fontem eſſe peculiarem, qui non hominum modò, ſed & pecoris vulnera valeat ſanare: lignumque etiam fiſſum, & confractum, ſi inijcias, coaleſcere.

CAP. CLVIII.

Fontem in Chaonia eſſe, cuius aqua elixando in ſalem mutetur.

CAP. CLIX.

De fontibus apud Ammonem, eſſe ab Ariſtotele perhibitum; eum, qui Solis eſſe putatur, media nocte, & media die, caleſcere: manè, & veſperi, inſtar eſſe glaciei. alte-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΝϚʹ.

Θεόπομπον δέ φησιν γράφειν, τὴν μὲν ἐν Κιγχρώψωσιν τοῖς Θρᾳξὶν τὸν ἀπογευσάμενον, τελευτᾷν εὐθύς.

ΚΕΦ. ΡΝΖʹ.

Ἐν Σκοτούσῃ δ' εἶναι κρήνην ἰδίαν, οὐ μόνον ἀνθρώπων ἕλκη, ἀλλὰ καὶ βοσκημάτων, ὑγιάζειν δυναμένην· κἂν ξύλον δὲ σχίσας, ἢ θραύσας, ἐμβάλης, συμφύειν.

ΚΕΦ. ΡΝΗʹ.

Ἐκ δὲ τοῦ περὶ Χαονίην, ὅτ' ἂν ἀφεψηθῇ τὸ ὕδωρ, ἅλας γίνεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΝΘʹ.

Τῶν δ' ἐν Ἄμμωνι κρηνῶν, λέγειν Ἀριστοτέλη, τὴν μὲν, ἡλίου γε νομιζομένην, μέσων μὲν νυκτῶν, καὶ μεσημβρίας, γίγνεσθαι θερμήν· ἕωθεν δὲ, καὶ δείλης, καθάπερ κρύ-

σταλλον. ἡ δ᾽ ἄλλη διότι, καταβαίνοντος μὲν ἡλίου, πηγνύει· ἐπὶ δυσμαῖς δ᾽ ἰόντος, ἵσταται.

ΚΕΦ. ΡΞ΄.

Κτησίαν δὲ, τὴν ἐν Αἰθιοπίᾳ τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἐρυθρὸν, ὡσανεὶ κιννάβαρι· τοὺς δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῆς πιόντας, παράφρονας γίγνεσθαι. τοῦτο δ᾽ ἱστορεῖ καὶ Φίλων, ὁ τὰ Αἰθιοπικὰ συγγραψάμενος.

ΚΕΦ. ΡΞΑ΄.

Τὴν δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς κρήνην * ιλαν ουδεγοκουφατα τούτων βληθέντων αιαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα καθέλκειν· καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν, καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων.

ΚΕΦ. ΡΞΒ΄.

Εὔδοξον δ᾽ ἱστορεῖν, τὴν μὲν ἐν Καρχηδόνι κροκοδείλους ἐν αὐτῇ μικροὺς, ὁμοίους τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ.

alterum ſole deſcendente concreſcere; ſtare autem, accedente ſole ad occaſum.

CAP. CLX.

Cteſiam ſcribere, in Æthiopia fontem aquam habere inſtar cinnabaris rubentem, quæ pota væcordes reddat. Idem & Philo tradit, Æthiopicarum rerum conditor.

CAP. CLXI.

In India fontem eſſe, in quem etiam leuiſſima quæque coniecta ſubſidant: idq́ue plures, & diuerſis de aquis, prodiderunt.

CAP. CLXII.

Eudoxum narrare, fontem Carthagine paruos habere crocodilos, Ægyptiorum ſimiles.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CLXIII.

In Athamania fanum eſſe Nympharum, in quo fons ſit, cuius aquæ frigus ſit ineffabile: quidquid autem ſuperponatur, id caleſcere: &, ſi quis ſarmenta, aut aliquid tale, admoueat, id inflammari.

CAP. CLXIV.

In vrbe Arabiæ Leucothea, Amometum ait ſcribere (qui nauigationem à Memphi ad fontem Iſidis expertus eſt) ſi quis vini cotylam infundat, potum fieri probè temperatum.

CAP. CLXV.

De paludibus Cteſiam narrare, eſſe in India paludes; vnam, quæ iniecta omnia demittat: ſicut &, quæ in Sicilia, & Media,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΞΓʹ.

Περὶ δὲ τὴν Ἀθαμανίαν ἱερὸν εἶναι Νυμφῶν, ἐν ᾧ τὴν κρήνην τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν, ἄφατον ὡς ψυχρόν· ὃ δ᾽ ἂν ὑπερθῇς αὐτοῦ, θερμαίνειν· ἐὰν δέ τις φρύγανον, ἢ ἄλλό τι τῶν τοιούτων, προσενέγκῃ, μετὰ φλογὸς καίεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΞΔʹ.

Κατὰ δὲ τὴν Ἀραβίαν, ἐν πόλει Λευκοθέᾳ, Ἀμώμητόν φησι γράφειν, τὸν πραγματευθέντα τὸν ἐκ Μέμφεως ἀνάπλουν εἰς τὴν καλουμένην Ἴσιδος κρήνην, ἄν τις οἴνου ἐπιχέῃ κοτύλην, διότι γίγνεται τὸ ποτὸν εὔκρατον.

ΚΕΦ. ΡΞΕʹ.

Περὶ δὲ λιμνῶν, Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν λέγεται, τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν, τὴν μὲν, τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα καταδέχεσθαι, καθάπερ

τὴν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ χαλκόν· καὶ ἄν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν· ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκην· τῇ δ' ἑτέρᾳ, κατὰ τὰς ἰδιαζούσας ἡμέρας, ἐπιπολάζειν ἔλαιον.

ΚΕΦ. ΡΞϚ΄.

Ζηνόφιλον δὲ, ἐν μὲν τῇ πλησίον Ἰόππης οὐ μόνον ἐπιδέχεσθαι πᾶν βάρος, ἀλλὰ καὶ παρὰ τρίτον ἔτος φέρειν ὑγρὰν ἄσφαλτον· ὅταν δὲ γίγνηται τοῦτο, παρὰ τοῖς ἐντὸς τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν μειοῦσθαι χαλκώματα.

ΚΕΦ. ΡΞΖ΄.

Τὴν δὲ ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνην Ἡρακλείδην γράφειν, ὅτι οὐδὲν τῶν ὀρνίθων ὑπεραίρει· τὸ δὲ προσελθὸν, ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾷ· ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἀορνεῖτιν δοκεῖ γίγνεσθαι, καὶ κατίσχυκεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πλείστοις.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

dia, demto auro, ære, & ferro. &, ſi quid obliquum incidat, rectum eijci: mederi autem vitiligini albæ. aliam, in qua ſtatis diebus oleum ſupernatet.

CAP. CLXVI.

Zenophilum autem, vicinæ Ioppæ paludem non modò quoduis onus ſuſtinere, ſed etiam tertio quoque anno ferre liquidum bitumen: quod cum fit, apud eos, qui intra XXX ſtadium habitant, imminui ſecturas ærarias.

CAP. CLXVII.

Paludem Sarmatiæ, ab Heraclide ſcribi, eſſe, quam nulla ſuperuolet auis: &, quæ accedat, eam fœtore necari. Quod & apud Aorni lacum contingere creditur, famaque apud plurimos obtinuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cap. CLXVIII.

Timæus id quidem pro mendacio habet. pleraque enim fortuitò fieri, quæ ibi euenire aſſolent. id autem dicit, quòd, cum arboribus obſita ſint loca, quæ ei paludi imminent; multique rami, & folia, ventis defringantur, atque deturbentur: nihil videri, quod ei inſiſtat, ſed manere puram.

Cap. CLXIX.

Eudoxum ait narrare, è lacu Zacynthio picem efferri, quamuis piſces præbeat. Quidquid etiam in eum inijciatur, id in mari apparere, cùm in medio ſit I V ſtadiorum intercapedo.

Cap. CLXX.

Lycum perhibere, circa paludem, quæ eſt Mylis Siciliæ, arbores naſci: in media autem ipſa aquam ſcaturire, aliam frigidam, aliam calidam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΞΗ′.

Ὁ δὲ Τίμαιος τοῦτο μὲν ψεῦδος ἡγεῖται εἶναι· τὰ πλεῖστα γὰρ κατὰ τύχην τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι. ἐκεῖνο μέν τι λέγειν, διότι συνδένδρων τόπων ἐπικειμένων αὐτῇ, καὶ πολλῶν κλάδων, καὶ φύλλων, διὰ τὰ πνεύματα τῶν μὲν κατακλωμένων, τῶν δὲ ἀποσειομένων, οὐθέν ἐστιν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῇ ἐφεστηκὸς, ἀλλὰ διαμένειν καθαράν

ΚΕΦ. ΡΞΘ′.

Ἐκ δὲ τῆς ἐν Ζακύνθῳ λίμνης φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἀναφέρεται πίσσα, καί τοι παρεχούσης αὐτῆς ἰχθῦς· ὅτι δ' ἂν ἐμβάλῃς εἰς ταύτην, ἐπὶ θαλάττης φαίνεσθαι, τεττάρων ὄντων ἀνὰ μέσον σταδίων.

ΚΕΦ. ΡΟ′.

Λύκον δὲ, περὶ τὴν ἐν Μύλαις τῆς Σικελίας δένδρα φύεσθαι. διὰ μέσης δ' αὐτῆς ἀναθεῖν ὕδωρ, τὸ μὲν, ψυχρὸν· τὸ δὲ, τοὐναντίον.

ΚΕΦ. ΡΟΑ'.

Φανίαν δέ, τὴν τῶν Πυῤῥάκων λίμνην, ὅταν ἀναξηρανθῇ, κάεσθαι.

ΚΕΦ. ΡΟΒ'.

Καὶ τὴν Ἀσκανίαν, πότιμον οὖσαν, τὸ προσενεχθὲν αὐτῇ πλύνειν ἄνευ ῥύμματος· ἐὰν ἐαθῇ δὲ ἐν αὐτῇ πλείω χρόνον, διαπίπτειν αὐτόματον.

ΚΕΦ. ΡΟΓ.

Περὶ δὲ τοῦ ἐν Κιτίῳ φασὶν Νικαγόραν, ὅτι, ἀνιμηθείσης ἐπ' ὀλίγον τῆς γῆς, ἅλες εὑρίσκονται.

ΚΕΦ. ΡΟΔ'.

Περὶ τῶν αὐτῶν ὑδάτων, Θεόφραστόν φασι, τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ λέγειν, ὅτι ἐστὶν ἐν Φοινίῳ, στάζει δ' ἔκ τινος πετριδίου· τοὺς δὲ βουλομένους αὐτοῦ ὑδρεύεσθαι, σπόγγοις, πρὸς ξύλοις δεδεμένοις, λαμβάνειν· διακό-

CAP. CLXXI.

Phaniam, paludem Pyraçum ſiccatam ardere.

CAP. CLXXII.

Aſcanij lacus aquam eſſe potui aptam: quidquid ei applicetur, id abſque ſapone elui. ſed, ſi in ea aqua diutius relinquatur, ſponte ſua diſſipari.

CAP. CLXXIII.

Nicagoram autorem eſſe, in Citto, paululum exhauſta terra, ſales inueniri.

CAP. CLXXIV.

De ijſdem aquis Theophraſtum aſſerere, aquam Stygis eſſe in Phœnio, deſtillare ex paruulo quodam ſaxo: eam qui petant, ſpongijs ligno præfixis accipere,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

perrumpi ea omnia vaſa, corneis demptis. qui guſtârit, mori.

CAP. CLXXV.

Apud Leontinos, Lyco referente, qui nominantur * efferuere; ita quidem, vt elixorum nihil ſit calidius: fontes autem habere frigidos. ſi qua auis approqinquet, ſtatim: ſin homo, tertio poſt die mori.

CAP. CLXXVI.

Simile accidere apud Chytrinum Coorum. nam & hunc vaporem exhalare venenatum; &, quæ immittantur, ſupra modum frigida fieri.

CAP. CLXXVII.

Eſſe apud Coos alium quoque riuulum, qui omnes aquæductus, per quos defluxit, in lapides mutarit. Id etiam Eudoxus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

πλῆν ἐστὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κεραμίνων· τὸν δὲ ἀπογευσάμενον, τελευτᾶν.

ΚΕΦ. ΡΟΕ΄.

Ἐν δὲ τῇ Λεοντίνων ἱστορεῖν Λύκον, τοὺς ὀνομαζομένους * ἀναζεῖν μὲν, ὡς θερμότατον τῶν ἑψομένων· τὰς δὲ πηγὰς ἔχειν ψυχράς. τῶν δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς, τὸ μὲν τῶν ὀρνίθων γένος, ἀποθνήσκειν εὐθύς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους, μετὰ τρίτην ἡμέραν.

ΚΕΦ. ΡΟϚ΄.

Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ περὶ τὸν Κώων Χύτρινον γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐκεῖνον, ἀτμὸν μὲν ἐκβάλλειν, καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τοῦ ζεῖν· τὰ δὲ καθιέμενα, καθ' ὑπερβολὴν ψύχειν.

ΚΕΦ. ΡΟΖ΄.

Εἶναι δὲ παρὰ τοῖς Κῴοις καὶ ἄλλό τι ῥευμάτιον, ὃ πάντας τοὺς ὀχετοὺς, ὅθεν διαῤῥεῖ, λίθους πεποίηκεν. τοῦτο δὲ καὶ Εὔδοξος, καὶ

Καλλίμαχος, παραλείπουσιν, ὅτι ἐκ τοῦδε τοῦ ὕδατος οἱ Κῷοι λίθους λατομήσαντες, ᾠκοδόμησαν τὸ θέατρον. οὕτως ἰσχυρῶς ἀπολιθοῦται πᾶν γένος.

ΚΕΦ. ΡΟΗ΄.

Λέγειν δὲ τὸν Εὔδοξον, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Μυθοπόλει φρεάτων, ὅτι παραπλήσιόν τι τῷ Νείλῳ πάσχουσι. τοῦ μὲν γὰρ θέρους, ὑπὲρ τὰ χείλη πληροῦσθαι· τοῦ δὲ χειμῶνος, οὕτως ἐκλείπειν, ὥστε μηδὲ βάψαι ῥᾴδιον εἶναι.

ΚΕΦ. ΡΟΘ΄.

Καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην ὕδατος, οὗ οἱ ὑπερκαθίζοντες, ὅταν ὑετὸς ᾖ, διατελοῦσιν ἄβροχοι· παραδεδόσθαι δὴ τοῖς Κρησὶν, ἀπ᾽ ἐκείνου λούσασθαι τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς μίξεως.

ΚΕΦ. ΡΠ΄.

Ἐν δὲ Λυκήταις Θεόπομπον φάσκειν τί

εἶναι

Eudoxus, & Callimachus, reliquerunt, quòd ea ex aqua Coi lapidibus exciſis theatrum exædificarunt. Tantam vim habet omnia in lapides conuertendi.

Cap. CLXXVIII.

Eudoxum porrò de puteis, qui ſunt Mythopoli, ſcribere; ſimile eos cum Nilo aliquid habere. æſtate enim, vltra labra impleri; hyeme, ita deficere, vt tingere quoque non ſit facile.

Cap. CLXXIX.

Item de aquula in Creta, ſuper qua ſedentes, dum pluit, ſicci permanent. Traditumq́ue eſſe Cretenſibus, ea aqua lotam fuiſſe Europam, poſtquam cum Ioue concubuit.

Cap. CLXXX.

Apud Lynceſtas, Theopompo aucto-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

re, aquam eſſe quandam acidam; quam qui biberint, non ſecus, quam poto vino, alterentur. eiuſque rei multos eſſe teſtes.

CAP. CLXXXI.

Cteſiam tradere, ex Armenijs petris aquam excidere, quæ ſimul piſces nigros eijciat, guſtataque interficiat.

CAP. CLXXXII.

De igne Cteſiam ait narrare, apud Phaſelitas in Chimæra monte ignem eſſe, qui perennis nominetur. qui ignis, in aquam coniectus, melius ardeat; ſin onus aliquis inijciat, extingui.

CAP. CLXXXIII.

Similiter videtur in ſale euenire. Nam nobis Siculus hoſpes ſalem dono dedit, qui in igne colliquabatur, in aqua exiliebat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

εἶναι ὕδωρ ὀξύ· τοὺς δὲ ἐκ τούτου πίνοντας, ὥσπερ ἐπὶ τῶν οἴνων, ἀλλοιοῦσθαι. καὶ τοῦθ' ὑπὸ πλειόνων μαρτυρεῖται.

ΚΕΦ. ΡΠΑ'.

Τὸ δ' ἐκ τῆς πέτρας Ἀρμενίων ἐκπῖπτον, Κτησίαν ἱστορεῖν, ὅτι συμβάλλει ἰχθῦς μέλανας, ὥστε τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾷν.

ΚΕΦ. ΡΠΒ'.

Περὶ δὲ πυρὸς Κτησίαν φησὶν ἱστορεῖν, ὅτι περὶ τὴν τῶν Φασηλιτῶν χώραν, ἐπὶ τοῦ τῆς Χιμαίρας ὄρους, ἐστὶ τὸ καλούμενον ἀθάνατον πῦρ· τοῦτο δὲ, ἐὰν μὲν εἰς ὕδωρ ἐμβάλῃς, καίεσθαι βέλτιον· ἐὰν δὲ φορτίον ἐπιβαλὼν πήξῃ τίς, σβέννυσθαι.

ΚΕΦ. ΡΠΓ'.

Παραπλήσιον δὲ τούτῳ ὁρᾶται γινόμενον ἐπὶ ἁλός. ἐδωρήσατο γὰρ ἡμῖν Σικελὸς ξένος τοιοῦτον· ὃ ἐν μὲν τῷ πυρὶ, ἐτήκετο· ἐν δὲ τῷ ὕδατι, ἤλλετο.

ΚΕΦ. ΡΠΔ΄.

Περὶ δὲ λίθων τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν, τὸν παρὰ τοῖς Βοττιαίοις ἐν Θρᾴκῃ γινόμενον, ὅταν ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι· ἐκεῖνος δ' ἵνα παρέχῃ, γνοὺς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χρείαν * διαμένοντας ἀφθάρτους· κἂν σβέσαι τίς, πάλιν ἐπικεχρήκασιν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.

ΚΕΦ. ΡΠΕ΄.

Περὶ δὲ τούτων τῆς ἀκανθείας Ἀριστοτέλην φάσκειν, περὶ τὴν Ἐρύθηναν εὑρίσκεσθαι, διαποίκιλον τὴν χρόαν, ἐξ οὗ πλῆκτρα γίνεσθαι. Τίμων δὲ ὁ κιθαρῳδὸς εἶχεν, καὶ ἐπεδείκνυεν πολλοῖς, φάσκων αὐτῷ τὸν διδάσκαλον Ἀρτοκλῆ δεδωρῆσθαι· εἶναι δ' αὐτῶν τὴν ἀφὴν ἐν τῇ χρείᾳ σκληράν.

CAP. CLXXXIV.

De lapidibus eundem tradere, apud Bottiæos in Thracia lapidem naſci; qui, ſolis appulſu, ignem exhalet. Is autem vt præbeat, cognoſcens carbonum colorem permanentes abſque interitu. &, ſi quis extinguat, rurſus conati ſunt eandem efficacitatem præſtare.

CAP. CLXXXV.

De his Acanthiſæ Ariſtotelem dicere inuentum fuiſſe, varijs diſtinctum coloribus, apud Erythenam, ex quo plectra fiant. ac Timon citharœdus habuit, multiſque oſtendit, dicens, ſe eo à magiſtro ſuo Artocle donatum. Eſſe autem durum eius in vſu contactum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. CLXXXVI.

Theopompum ait ſcribere, in Theſprotia carbones è terra effodi, qui poſſint cremari.

CAP. CLXXXVII.

Phaniam perhibere, in quibuſdam Leſbi locis, & apud Neandridas, glebas ad oculorum curationem conducere: inque aquam coniectas neque ſubſidere, neque diſſolui. Sub hoc genus referri poſſint etiam lateres apud Tanam, qui dicuntur innatare.

CAP. CLXXXVIII.

De Cois, Lycum narrare, in Diomedea inſula erodios à Medis, ſi quis ad ea loca perueniat, non modò tangi ſe pati, ſed & in gremium deuolare, & blandè adulari.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ΚΕΦ. ΡΠϚ′.

Περὶ δὲ Θεσπρωτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἄνθρακας ὀρύττεσθαι, δυναμένους κάεσθαι, Θεόπομπόν φησιν καταγράφειν.

ΚΕΦ. ΡΠΖ′.

Φανίαν δὲ, κατά τινας τόπους τῆς Λέσβου, καὶ περὶ τὴν Νεανδρίδων, τὰς βώλους πρὸς τὰς τῶν ὄψεων καθηγήσεις γίνεσθαι, καὶ χρησίμας καὶ, εἰς ὕδωρ ἐμβληθείσας, οὔτε καταδύνειν, οὔτε κατατήκεσθαι. ὑπὸ τοῦτο τὸ γένος πίπτοι ἂν, καὶ ἐπὶ Ταύῃ πλίνθος, ἡ λεγομένη ἐπιπλεῖν.

ΚΕΦ. ΡΠΗ′.

Περὶ δὲ τῶν Κώων Λύκον μὲν ἐν τῇ Διομηδείᾳ τῇ νήσῳ φησὶν ἱστορεῖν, τοὺς ἐρωδιοὺς ὑπὸ μὲν τῶν Μίδων, ὅτ᾽ ἂν παραβάλλῃ τὶς εἰς τοὺς τόπους, οὐ μόνον ψαυομένους ὑπομένειν, ἀλλὰ καὶ παραπεταζομένους εἰς τοὺς κόλπους

ἐνδιώκειν, καὶ σαίνειν φιλοφρόνως. λέγεσθαι δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς τῶν τοῦ Διομήδους ἑταίρων εἰς τὴν τῶν ὀρνέων τούτων φύσιν μετασχηματισθέντων.

ΚΕΦ. ΡΑΘ΄.

Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν ἐνοικοῦντας Ἐνετοὺς Θεόπομπον φάσκειν, κατὰ τὸν ἀπόρου καιρὸν, τοῖς κολοιοῖς ἀποστέλλειν δῶρα· ταῦτα δ' εἶναι ψαιστὰ, καὶ μάζας. προθέντας δὲ, σὺν ταῦτα κομίζοντας, ἀποχωρεῖν· τῶν δὲ ὀρνέων τὸ μὲν πλῆθος, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις μένειν τῆς χώρας συνηθροισμένον· δύο δ' ἢ τρεῖς πρὸς πάντας, καὶ καταμαθόντας, ἀφίπτασθαι πάλιν, καθάπερ εἴ τινας πρέσβεις, ἢ κατασκόπους. ἐὰν μὲν οὖν τὸ πλῆ *

Λείπει.

adulari. & perhibere indigenas, ſocios Diomedis in eam auem fuiſſe transformatos.

CAP. CLXXXIX.

Theopompum memoriæ prodidiſſe, Venetos, qui ad Adriam incolunt, circa tempus ſationis dona graculis mittere, nimirum liba, & paſtam. ea qui ferant, vbi propoſuerunt graculis, diſcedere. auium autem multitudinem, manere in finibus regionis collectam: duas autem, vel tres, aduolare; ac, explorata re, rurſum auolare, veluti legatos quoſdam, aut exploratores. Si igitur mult *

Reliqua deſiderantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

IOANNIS MEVRSI
AD
ANTIGONI
Hiſtoriarum Mirabilium Collectanea
NOTÆ.

ANtigoni Scripta varia fuerunt; & in iſtis,

Ἱστορία Ἰταλική.

Laudatur à Feſto in *Romam*. *Antigonus*, ITALICÆ HISTORIÆ *ſcriptor*, *ait*, *Romum quendam nomine, Ioue conceptum, vrbem condidiſſe in Palatio, Romaq́ue ei dediſſe nomen*. Meminerunt eius Dionyſius Halicarnaſſeus Antiquit. Rom. lib. I. & Plutarchus in Vitâ Romuli.

Περὶ πινάκων.

Diogenes Laërtius in Chryſippo, lib. VII. Ἔτι τε παρὰ τοῖς ΠΕΡΙ ΠΙΝΑΚΩΝ γράψασι κατακεχωρισμένω. μήτε γὰρ παρὰ Πολέμωνι, μήτε παρ' Ὑψικρά-

τὸ ψικράτει, ἀλλὰ μηδὲ παρ' Ἀντιγόνῳ εἶναι. Quod Opus non de librorum indicibus fuiſſe puto, quod voluiſſe virum magnum illic video, ſed de tabulis pictorum. Plinius me iuuat, lib. XXXIV. cap VIII. *Plures artifices fecere Attali & Eumenis aduerſus Galatas prælia, Iſigonus, Pyromachus, Stratonicus, Antigonus, qui condidit libros de ſuâ arte.* Et clariùs lib. XXXV. cap. X. *Hanc gloriam conceſſere Antigonus, & Xenocrates, qui* DE PICTVRA *ſcripſere.*

Ἀλλοιώσεις.

Commemorantur ab Antonino Liberali, Metamorph. XXIII. Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιουμένων α΄, καὶ Ἡσίοδος ἐν Μεγάλαις Ἠοίαις, καὶ Διδύμαρχος Μεταμορφώσεων γ΄, καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς ἈΛΛΟΙΩΣΕΣΙ. Deinde, ſine titulo Operis, apud Nicandri Scholiaſten ad Theriaca. Ἀντίγονος δὲ λέγει, δαῦχον ὁμοίως δάφνῃ πικρὰν εἶναι. Et mox. Ῥύπαιον δὲ Ἀντίγονος μέρος τῆς Ἀχαΐδος φησὶν εἶναι, ἐπεὶ καὶ Ῥύπαιοι οἱ Ἀχαιοὶ ὠνομάσθησαν. Deinde alibi. Ἀντίγονος δὲ φησὶ, καὶ Λύκωνα μεμνῆσθαι τοῦ λαχαίνου.

Περιήγησις Μακεδονική.

Stephanus in Ἄβαντις. Κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙ.

Sed hæc omnia cuius Antigoni, in incerto; nam non vnus iſto nomine. Inquiramus, quinam fuerint, quæve ſcripſerint; &, quis noſter. Fuit autem quidam,

ANTIGONVS *Alexandrinus.*

Eius meminit Erotianus in Prooemio Lexici ſui Hippocratei. Τῶν δὲ γραμματικῶν οὐκ ἔστιν ὅστις ἐλλόγιμος φανεὶς παρῆλθε τὸν ἄνδρα. ἔτι δὲ Ἀρίσταρχος, περὶ ὧν γεγράφασιν Ἀριστοκλῆς καὶ Ἀριστοπέας οἱ Ῥόδιοι, καὶ μετὰ πάντας Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς. Ille ipſe eſt, quem poſtea laudat in Πρόσρημα. Τὸν ὄχεον φησὶν οὕτω καλεῖσθαι Ἀντίγονος ὁ γραμματικός. Alius ab hoc,

ANTIGONVS *Caryſtius.*

Inter huius Opera vnum fuit; inſcriptum,

Βίοι.

Diogenes Laërtius in Polemone, lib. IV. Φησὶ δ᾽ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς ΒΙΟΙΣ, τὸν πατέρα αὐτοῦ πρῶτόν τε εἶναι τῶν πολιτῶν, καὶ ἁρματοτροφῆσαι. Hieronymus in Præfatione libri De Script. Eccleſ. *Fecerunt quidem hoc ipſum apud Græcos, Hermippus Peripateticus, Antigouus Caryſtius, Satyrus, vir doctus; &, longè omnium doctiſſimus,*

Ariſtoxe-

Ariſtoxenus Muſicus. Id variè citat Athenæus. Polemonis quidem vitam, lib. II. Antipatri, III. Menedemi, & Dionyſij Heracleotæ Metathemeni, X. Lyconis, XII. Zenonis, XIII. Quam ipſam allegat quoq; Diogenes Laërtius in Platone, lib. III; vt & Pyrrhonis, lib. IX. in illo Philoſopho. Item Timonis, quam in Timone, eodem libro, idem Diogenes nobis laudat. Scripſit etiam,

Περὶ λέξεως.

Athenæus lib. III. Ἀντίγονος δ᾽ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΣ (φησὶ) τὸ ὄστρεον τοῦτο καλεῖσθαι ὑπὸ Αἰολέων οὗς Ἀφροδίτης. Et iterum bis, lib. VII. Item,

Περὶ Ζώων.

Heſychius in ἴληοι. Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ. Huius quoque eſt, quæ nunc à nobis denuò editur,

Ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή.

Indicium mihi Stephanus facit Περὶ πόλεων, in voce Γύαρος; vbi iſta eius verba. Ἀντίγονος δ᾽ ὁ Καρύστιος φησὶν, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρώγουσι τὸν σίδηρον, καὶ ὅτι ἡ ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστιν, καὶ

ἐὰν εἰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ἐὰν εἰς ἄλλο δένδρον πήξῃ, ἀπαυαίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον, καὶ τοὺς ὀδόντας κατασήπει περιαπτόμενον. Nam hæc habentur illis ipſis penè verbis, Capp. XXI. XXII. Tertius eſt,

ANTIGONVS *Cumanus.*

Iſque recenſetur inter Auctores De Re Ruſticâ à Varrone, & Columellâ, lib. I. cap. I. Incertum an hic, an quartus aliquis; cuius, tanquam Mathematici, Demophilus meminit in Scholijs ad Ptolemæi Tetrabiblum. Ἦν αὖ Ἀντίγονος, καὶ Φάνης ὁ Αἰγύπτιος, καὶ ἄλλοί τινες, ὑπέταξαν, καὶ ὠνόμασαν ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν ἀναφορῶν τῶν ζωδίων. Et hæc mihi de Antigono iſto noſtro, alijſque eius nominis, & illorum item Scriptis, obſeruata; nunc ad ipſum tranſeamus, & loca quædam examinemus.

CAP. I.

τοὺς Λοκροὺς καὶ τοὺς Ῥηγίνους ὁρίζοντος Ἄληκος καλουμένου ποταμοῦ.] Alex fluuius Locros & Rheginos dirimebat. Strabo lib. VI. Τοῦ δὲ Ἄληκος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Ῥηγίνων ἀπὸ τῆς Λοκρίδος, βαθεῖαν φάραγγα διεξιόντος, ἴδιόν τι συμβαίνει, τὸ περὶ τοὺς τέττιγας. Dionyſius Alexandrinus in Periegeſi.

Κεῖθεν δ' ἐς Βορέην Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη.

Τῇ δ'

Τῇ δ' ὕπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσιν
Ἤλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις·
Τῶν ϐ νεῶν γλῶσσος ἐστὶν ἐπὶ προχοῇσιν Ἄληκος.

Vbi Euſtathius. Ποταμὸς ὁ Ἄληξ, διορίζων τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. Thucydides lib. III. Οἱ περὶ Σικελίαν Ἀθηναῖοι πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέ τινι τοὺς προσβοηθήσαντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ Περιπόλιον αἱροῦσιν, ὃ ἦν ἐπὶ τῷ Ἄληκι ποταμῷ. Sed Pauſaniæ Καικίνης dicitur, Eliac. II. Εἶναι δὲ αὐτὸν οὐ τούτου, ποταμοῦ δὲ οἱ ἐπιχώριοι τοῦ Καικίνου φασίν, ὃς τὴν Λοκρίδα καὶ Ῥηγίνην ὁρίζων τὸ ἐς τοὺς τέττιγας παρέχεται θαῦμα. Corruptum nomen eſt apud Ælianum Var. Hiſt. lib. VIII. cap. XVIII. Λέγουσι δὲ τὸν αὐτὸν Εὔθυμον καταβάντα ἐπὶ τὸν Καῖνιν ποταμὸν, ὅς ἐστι περὶ τὴν τῶν Λοκρῶν πόλεως, ἀφανισθῆναι. Reſcribe, ἐπὶ τῶν Καικίνην ποταμόν. Origo mendi ex abbreuiatione ſcripturæ. Certe Cæcines fluuius in Locris ponitur etiam à Plinio, lib. III. cap. X. Videtur etiam vnius eiuſdemque fluuij geminum iſtud nomen fuiſſe; nam Thucydidi qui citato loco Ἄληξ, mox Καικινὸς etiam dicitur. Καὶ μετὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσεις τινὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καικινὸν ποταμὸν, τοὺς προσβοηθοῦντας Λοκρῶν μετὰ Προξένου τοῦ Καπάτωνος, ὡς τριακοσίους, μάχῃ ἐκράτησαν.

Τῶν τεττίγων τοὺς μὲν ἐν τῇ Λοκρικῇ, ᾄδειν· τοὺς δὲ ἐν τῇ Ῥηγίνων, ἀφώνους εἶναι.] Ita etiam Plinius, lib. XI. cap. XXVII. *In Rhegino agro, ſilent (cicadæ) omnes;*

omnes: vltra flumen, in Locrenſi, canunt. Pauſanias Eliac. II. Οἱ μὲν γὰρ τέττιγες οἱ ἐντὸς τῆς Λοκρίδος, ἄχρι τοῦ Καικίνου, κατὰ τὰ αὐτὰ ἄλλοις τέττιξιν ᾄδουσι· διαβάντων δὲ τὸν Καικίνον, οὐδεμίαν ἔτι οἱ ἐν τῇ Ῥηγίνῃ τέττιγες ἀφιᾶσι τὴν φωνήν. Strabo libro VI conſentit, & Euſtathius in Dionyſium. Variat autem Ælianus, & viciſſim Locrenſes in Rhegino agro, Rheginas verò in Locrenſi obmuteſcere; quaſi vtraque in ſuo agro canoræ eſſent. Verba eius ecce iſta, Hiſt. Anim. lib. V. cap. IX. Ῥηγίνοις καὶ Λοκροῖς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀλλήλων περιϊέναι, καὶ γεωργεῖν, ἔνσπονδόν ἐστιν. οὐ μὴν ὁμολογοῦσι τούτοις, οὐδὲ εἰς μίαν νοοῦσι καὶ τὴν αὐτὴν οἱ τέττιγες οἱ τῶνδε καὶ τῶνδε. ἐπεὶ τὸν μὲν Λοκρὸν ἐν Ῥηγίῳ, σιγηλότατον ἕξεις· τὸν δὲ Ῥηγῖνον ἐν τοῖς Λοκροῖς, ἀφωνότατον.

Λέγεται δέ τι τούτου μυθωδέστερον.] Habes apud Strabonem, lib. VI. Clementem in initio Protreptici. Euſtathium ad Dionyſium.

Ἄδοντος αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιστὰς, ᾖδεν.] Factum iſtud, ruptâ fidium aliquâ. Strabo, loco citato. Νικῆσαι μέντοι τὸν Εὔνομον, καὶ ἀνατεθῆναι τὴν λεχθεῖσαν εἰκόνα ἐν τῇ πατρίδι, ἐπεὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα, μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς τέττιξ ἐκπληρώσειε τὸν φθόγγον. Clemens Protreptico. Ῥήγνυται χορδὴ τῷ Λοκρῷ· ἐφίπταται ὁ τέττιξ τῷ ζυγῷ· ἐτερέτιζεν ὡς ἐπὶ κλάδῳ, τῷ ὀργάνῳ· καὶ τοῦ τέττιγος τῷ ᾄσματι ἁρμοσάμενος ὁ ᾠδὸς, τὴν λείπουσαν ἀνεπλήρωσε χορδήν. Euſtathius ad Dionyſium. Τέττιξ, ἐν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Πυθίοις ἀγωνιζομένου τοῦ Εὐνόμου, καὶ μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς ἀνεπλήρωσε τὸν φθόγγον, ταῖς ᾠδαῖς τὸν μίτον ὑποκρινάμενος.

CAP. V.

ὁ τάφος τῆς Ὀρφέως κεφαλῆς.] Pauſanias Bœoticis non capitis, ſed ſimpliciter Orphei ſepulcrum dicit. Λέγουσι δὲ οἱ Θρᾷκες, αἳ τῶν ἀηδόνων ἔχουσι νοσσιὰς ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ὀρφέως, ταύτας ἥδιον, καὶ μεῖζον, ᾄδειν. Quod autem hic obſeruare eſt, ſeorſim in Leſbo caput Orphei ſepultum fuiſſe; id Hyginus quoque tradit, in Poëtico Aſtronomico, vbi de lyrâ illi ſermo. *Caput (Orphei) in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Leſbum eſt reiectum; quod ab his ſublatum, & ſepulturæ eſt mandatum.*

CAP. VI.

ἐπίπλοι δ' αὖ τὸ γένος τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς λεγομένους ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας· ὡς τοὺς μὲν, εὐφώνους· τοὺς δὲ, τελείως ἰσχνοφώνους ὁμολογεῖται γίγνεσθαι.] Pro Bœotiâ Corydalum, Atticæ populum, nominat Ælianus Hiſt. Anim. lib. III. cap. XXXV. Περδίκων φθέγμα ἐν οὐδέποτε ἀκούσαις ἁπάντων, ἀλλ' ἔστι διάφορον. καὶ Ἀθήνῃσί γε οἱ ἐπέκεινα τοῦ Κορυδαλέων δήμου, ἄλλό γε ἠχοῦσι καὶ οἱ ἐπὶ τάδε, ἄλλο. τίνα δέ ἐστι τοῖς φθέγμασι τὰ ὀνόματα, ἐρεῖ Θεόφραστος. Ac

diſcri-

diſcrimen ſoni, quod ex Theophraſto petendum monet Ælianus, tradit nobis Athenæus, lib. IX. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ Περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, Ἀθήνησι, φησὶν, πέρδικες ἐπὶ τάδε τοῦ Κορυδαλοῦ, πρὸς τὸ ἄστυ, κακκαβίζουσιν· οἱ δ᾽ ἐπέκεινα, τιττυβίζουσιν. Et hoc erit, quod Ariſtoteles notat, Hiſt. Anim. lib. IV. cap. IX. Τῶν περδίκων οἱ μὲν, κακκαβίζουσιν· οἱ δὲ, τρίζουσι. Vnde iſta etiam Euſtathij, Iliad. ψ΄. Πέρδικες δέ τινες κακκαβίζουσιν, οἳ καὶ καλοῦνται δι᾽ αὐτὸ κακκάβαι. ἴσως δὲ καὶ κικκαβάζουσιν, ὡς ἐμφαίνει ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ κικκαβᾶν. Sed quod addit, ἴσως δὲ καὶ κικκαβάζουσιν, ὡς ἐμφαίνει ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ κικκαβᾶν, ineptum eſt. Quem errorem errat quoque in Comment. ad Iliad. β΄. Δῆλον δὲ ὅτι τραχύτερον τοῦ τρίζειν, τὸ τιτυβίζειν· ὃ ἐπὶ τινων περδίκων ἱστορεῖται λέγεσθαι. καθὰ ἐπὶ ἑτέρων, τὸ κικκαβάζειν· ὅθεν παρὰ τῷ Κωμικῷ ἐπίρρημα, τὸ κικκαβᾶν. Nam quod è Comico κικκαβᾶν profert, eſt ex Ariſtophanis Auibus, vbi de noctuis ille agit. Perdicum autem quorundam proprium verbum κακκαβίζειν eſſe, etiam Pollux nobis auctor, lib. V. cap. XIII. Καὶ πέρδικας τιττυβίζειν, ἢ κακκαβίζειν.

CAP. VIII.

ζωλώ.] In verſu Philetæ pro ζωλῶ, eſt ψυχλῶ, apud Athenæum extremo II.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. X.

τῆς δὲ Βοιωτίας ἐχούσης πλήθη πολλοὺς ἀσπάλακας, ἐν τῇ Κορωνικῇ μόνῃ οὐ γίνεσθαι τοῦτο τὸ ζῶον· ἀλλὰ, κἂν εἰσαχθῇ, τελευτᾷ.] Scribe, τελευτᾶν. De Coroneâ, aſtipulatur Stephanus. Talpas autem apud Coroneam nullas eſſe; &, ſi inferantur, mori; Stephanus quoque locuples teſtis. Κορώνεια, πόλις Βοιωτίας. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. ἀπὸ Κορώνου, τοῦ Θερσάνδρου. ἐν ταύτῃ οὐ φαίνεται ἀσπάλαξ, πάσης τῆς Βοιωτίας ἐχούσης τὸ ζῶον. κἂν τις ἔξωθεν ἐνέγκῃ εἰς τὴν Κορωνείαν χώραν, οὐ δύναται ζῆν. Alij de Lebadeâ dicunt. Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. VIII. cap. XXVIII. καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀσπάλακες μὲν περὶ τὸν Ὀρχομενὸν πολλοὶ γίνονται. ἐν δὲ τῇ Λεβαδικῇ γειτνιώσῃ, οὐκ εἰσίν· οὐδ᾽, ἄν τις κομίσῃ, ἐθέλουσιν ὀρύττειν. Plinius lib. IX. cap. LVIII. *In Bœotiæ Lebadiâ illatæ ſolum ipſum fugiunt, quæ iuxta in Orchomeno tota arua ſubruunt, talpæ.* His conſentit Aelianus, Hiſt. Anim. lib. XVII. cap. X.

καθάπερ καὶ γλαῦκες ἐν Κρήτῃ· ἐν ᾗ λέγουσιν, οὐδὲ ζῶον θανάσιμον οὐδὲν τὴν χώραν φέρειν.] Animal in Cretâ letiferum nullum eſſe, etiam Aelianus tradit, Hiſt. Anim. lib. V. cap. II. Πυνθάνομαι δὲ ἔγωγε λόγοις Κρῆτας ᾄδειν, καὶ διδάσκειν ἐκεῖνα, καὶ πρὸς τοῖς ἤδη διηνυσμένοις, δῶρον λαβεῖν τὴν γῆν Κρητικὴν ἐκ Διὸς, οἷα δή που τροφὸν, καὶ τὴν κρύψιν τὴν ὑμνουμένην ἀποκρύψασαν αὐτὸν, ἐλευθέραν εἶναι θηρίου πονηροῦ, καὶ

ἐπὶ λύμῃ γιγνωσκόμενον παντός. Plinius phalangium excipit, lib. IX. cap. LVIII. *In Cretâ inſulâ non vulpes, vrſive, atque omninò nullum maleficum animal, præter phalangium.*

CAP. XII.

Ἀμελησαγόρας δὲ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφώς.] An ſcribendum? Μελησαγόρας δὲ ὁ Ἀ. Ita apud Clementem, Strom. VI. Μελησαγόρου γὰρ ἔκλεψεν Γοργίας ὁ Λεοντῖνος, καὶ Εὔδημος ὁ Νάξιος, οἱ ἱστορικοί. Et apud Heſychium. Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησὶ, τὸν Μίνωος ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ. Tamen Ameleſagoras, ſed Chalcedonenſis; non, vt hîc, Athenienſis; legitur apud Dionyſium Halicarn. Περὶ τοῦ Θουκυδίδου χαρακτῆρος. Ἀρχαῖοι μὲν οὖν συγγραφεῖς πολλοὶ, καὶ κατὰ πολλοὺς τόπους ἐγένοντο, πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. ἐν οἷς ἐστιν Εὐγέων τε ὁ Σάμιος, καὶ Δηΐοχος ὁ Προικοννήσιος, καὶ Εὔδημος ὁ Πάριος, καὶ Δημοκλῆς ὁ Φυγελεὺς, καὶ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ὅ τε Ἀργεῖος Ἀκουσίλαος, καὶ ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων, καὶ ὁ Χαλκηδόνιος Ἀμελησαγόρας. Et videtur hoc quoque nomen reſtituendum apud Scholiaſten Euripidis in Alceſtidem. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ, κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπιὸν, ἐπὶ τῷ τὸν Ἱππόλυτον ἀναστῆσαι. Ἀμελησαγόρας δὲ, ὅτι Γλαῦκον. Hodie editur. Ἀμελιαγόρας δέ.

CAP.

Cap. XIV.

κ̔ʒ̀ τὰς ἐν τῇ Θράκῃ Χαλκιδεῖς.] Plinius iuxta Olynthum memorat, lib. XI. cap. XXVIII. *In Thracia iuxta Olynthum locus eſt paruus, in quo vnum hoc animal exanimatur, ob hoc Cantharolethrus appellatus.* Item Strabo, in Excerptis lib. VII. Πλησίον Ὀλύνθου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. Nempe iuxta Olynthum Chalcis: & ita hi Scriptores ſunt conciliandi. Ariſtoteles Περὶ Θαυμ. Ἀκουσμ. Ἐν δὲ τῇ Χαλκίδι τῇ ἐπὶ Θράκης, πλησίον Ὀλύνθου, φασὶν εἶναι Κανθαρώλεθρον ὀνομαζόμενον τόπον. Et quæ ſequuntur.

Cap. XV.

Ἐν δὲ Κράνωνι τῆς Θετταλίας, δύο φασὶν μόνον εἶναι τοὺς κόρακας.] Ita Ariſtoteles quoque Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. & Stephanus in Κράνων. Sed pro Cranone Coptum nominat Aelianus, Hiſt. Anim. lib. VII. cap. XVIII. Λέγουσι δὲ οἱ περὶ τὴν καλουμένην Κοπτὸν, δύο μόνους ὁρᾶσθαι κόρακας.

Cap. XVIII.

ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας φησὶν Ἀριστοτέλης τοὺς σκορπίους, ἐὰν μὲν τῶν ξένων τινὰ πατάξωσιν, μετρίως λυπεῖν.]

πεῖν· ἐὰν δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἕως θανάτου κατακτείνειν.] Teſtatur illud etiam Plinius, lib. VIII. cap. LIX. *In Latmo, Cariæ monte, Ariſtoteles tradit à ſcorpionibus hoſpites non lædi, indigenas interimi.* Verùm, ſodes, vbi hoc dixit Ariſtoteles? illic nempe, vbi debebat; in Hiſtoriâ Animalium, cui propria hæc narratio. Exſtat autem eius Operis lib. VIII. cap. XXXIX. locus iſte, ab Antigono, Plinioque, ſine dubio deſignatus. Ἐν ἄλλοις δὲ τόποις, καὶ ἐν τῇ Καρίᾳ, πολλοὶ, καὶ μεγάλοι, καὶ χαλεποὶ (σκορπίοι) γίγνονται. καὶ ἐάν τινα πατάξωσιν ἄνθρωπον, ἢ θηρίον, ἀποκτείνουσι. Sed hîc nuſquam Latmi nomen, quod diſertè ab Ariſtotele commemoratum Plinius, & Antigonus, tradunt; nec diſcrimen indigenarum, hoſpitumve. Manifeſta defectus verba, & mendi, facio; & ſic reſtituenda cenſeo. Ἐν ἄλλοις δὲ τόποις, καὶ ἐν Λάτμῳ τῆς Καρίας, πολλοὶ, καὶ μ. Et mox. καὶ ἐάν τινα πατάξωσιν ἄνθρωπον ἐγχώριον, ἀποκτείνουσι. Apollonius Hiſt. Mirab. XI. laudat hæc ipſa ex eius Opere, quod inſcriptum, Νόμιμα βαρβαρικά. Et neque illic Latmi mentionem facit.

CAP. XXI.

νῆσος, ἡ καλουμένη Γύαρος. ἐνταῦθα οἱ μῦς διατρώγουσι τὸν σίδηρον.] Hunc Antigoni locum citat etiam Stephanus in Γύαρος. Et de Gyaro teſtatur quoque Plinius lib. VIII. cap. LVIII. *Theophraſtus*

phraſtus auctor eſt, in Gyaro inſulâ cùm incolas (mures) fugaſſent, ferrum quoque roſiſſe eos. Item Suidas, Γύαρος, νῆσος, μία τῶν σποράδων. λέγεται δὲ, ὅτι ἐν ταύτῃ διατρώγουσιν οἱ μῦες τὸν σίδηρον. Ergo corruptus eſt hâc de re locus Ariſtotelis περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ λέγεται τοὺς μέτας τὸν σίδηρον ἐσθίειν. Reſcribendum. Ἐν Γυάρῳ τῇ νήσῳ λέγεται τοὺς μῦας σ. ἐ. Et narrationis huius Plinius auctorem Theophraſtum facit; idq́ue rectè. nam ſcripſerat ille in Opere, cui titulus. Περὶ τῶν ἀθρόον φαινομένων ζώων. Ex iſto ecce hæc excerpta apud Photium in Bibliothecâ. οἱ μῦες ἱστοροῦνται καὶ σίδηρον κατεσθίειν. Sed à Photio, dum compendio rem excerpit, loci nomen eſt omiſſum.

CAP. XXIII.

Σφήκασι δὲ ζώων οἷα τίθησι φύσις.] Malè â Typographo excuſum eſt, Σφήκεσιν ζώων οἷα ἴθησι φύσις. Reſcribendum. Σφῆκας, ἰδὲ ζ.

CAP. XXV.

ἤματι χειμερίῳ.] Heſiodi verſus eſt, Ἔργων β΄. Sed in fine τένδει illic, non τέμνει, legitur.

ἡ δὲ λέαινα δὶς οὐ κυΐσκεται. τοῖς γὰρ ἐμβρύοις, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας.] Locus Herodoti, quem deſignat, ecce iſte eſt, lib. III. Ἡ

 δὲ δὴ

δὲ δὴ λέαινα, ἐὸν ἰσχυρότατον, καὶ θρασύτατον, ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ τίκτειν. τίκτουσα γὰρ, συνεκβάλλει τῷ τέκνῳ τὰς μήτρας.

Cap. XXXI.

καὶ σχεδὸν ἴσον ὄνῳ.] Ariſtoteles, quem hîc laudat, tarandum boui ſimilem dicit. Locus eſt Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Τὸ δὲ μέγεθος ὡσανεὶ βοῦς, τοῦ δὲ προσώπου τὸν τύπον ὅμοιον ἔχει ἐλάφῳ. Conſentit Theophraſtus Περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας, in Excerptis Photij. Ὁ δὲ τάρανδος, τὸ μὲν μέγεθός ἐστι κατὰ βοῦν· τὸ πρόσωπον δὲ, ὅμοιος ἐλάφῳ. Philo Περὶ μέθης. Θηρίον, ὃ καλεῖται τάρανδος, μέγεθος μὲν βοὸς οὐκ ἀποδέον, ἐλάφῳ δὲ τὸν τοῦ προσώπου τύπον ἐμφερέστατον. Ælianus De Hiſt. Anim. lib. II. cap. XVI. Ἔστι δὲ (τάρανδος) Σκύθης, καὶ τὰ νῶτα παραπλήσιος ταύρῳ, καὶ τὸ μέγεθος. Et, vt Latinos aduocemus, Solinus cap. XXXIII. *Mittit & tarandum, boum magnitudine, biſulco veſtigio, ramoſis cornibus, capite ceruino, vrſino colore, & pariter villo profundo.* Vides conſtantem Auctorum conſenſum. Quomodo ergo Antigonus aſino ſimilem dicit? Soluit nodum ecce Plinius, qui bouem referre magnitudine, aſinum verò colore ait. Habes verba lib. VIII. cap. XXXIV. *Tarando magnitudo, quæ boui; caput maius ceruino, nec abſimile: cornua ramoſa, vngulæ bifidæ, villus magnitudine vrſorum. ſed, cùm libuit ſui coloris eſſe,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ris eſſe, aſini ſimilis eſt. Ergo compoſitum eſt diſſidium. Verùm tamen ab Ariſtotele, quem hîc ſibi auctorem nominat, noſter abit; nam bouem ille pro aſino dicit. Heſychius cerui ſimilitudinem ei tribuit. Τάρανδος, ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον. Sed de capite illud accipiendum eſſe, ex Auctorum teſtimonijs, quæ produxi, ſatis clarum.

CAP. XXXII.

Ἡ καλεῖται τριπόλιον.] Heſychio Τελεπόλιον dicitur. Τελεπόλιον, βοτάνη τίς.

γίνεται γὰρ ὅτε μὲν, λευκόν· ὅτε δὲ, φοινικοῦν ὅτε δὲ, μήλινον.] Diſcorides lib. I. cap. CXXXV. Ἱστορεῖται τὸ ἄνθος τρὶς ἡμέρας μεταβάλλειν τὸ χρῶμα· πρωῒ μὲν, λευκόν· κατὰ γὰρ τὴν μεσημβρίαν, πορφυρίζον· ὀψὲ γὰρ, φοινικοῦν.

CAP. XXXIII.

Φησὶ περὶ Κωνώπιον τῆς Μαιώτιδος λίμνης τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἁλιέων λαμβάνοντας τροφὴν, φυλάττειν τὴν θήραν· ἂν δ᾽ ὑπολάβωσί τι ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι τὰ λίνα, καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.] Ait ſe, quæ porrò ſit de animalibus traditurus, ex Ariſtotele accepturum; itaque loca inueſtiganda, & comparanda. Ac de lupis quæ hîc narrat, ea petita ex Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XXXVI. Καὶ περὶ

τὴν Μαιῶτιν δὲ λίμνην τοὺς λύκους φασὶ συνήθεις εἶναι τοῖς ποιουμένοις τὴν θήραν τῶν ἰχθύων· ὅταν δὲ μὴ μεταδιδῶσι, διαφθείρειν αὐτῶν τὰ δίκτυα, ξηραινόμενα τῇ γῇ. Sed nulla hîc Conopij mentio, & narrationis membrum prius deeſt. Itaquè mutila Ariſtotelis iſta verba, quæ citaui: eaqúe ſic reſtituenda exiſtimauerim. Καὶ περὶ τὴν Μαιῶτιν δὲ λίμνην, περὶ τὸ Κωνώπιον, τοὺς λύκους φασὶ συνήθεις εἶναι τοῖς ποιουμένοις τὴν θήραν τῶν ἰχθύων, ὅταν μεταδιδῶσιν· ὅταν δὲ μὴ, διαφθείρειν αὐτῶν τὰ δίκτυα. Narrat eadem hæc Ælianus, Hiſt. Anim. lib. VI. cap. LXV. Περὶ τὸ Κωνώπιον οὕτω καλούμενον, χῶρος δὲ ἄρα τῆς Μαιώτιδός ἐστι, τοῖς ἁλιευταῖς τε καὶ θαλαττουργοῖς ἀνδράσιν οἱ λύκοι δεινῶς παραμένουσι. καὶ εἰ θεάσαιο, οὐκ ἂν εἴποις αὐτοὺς κυνῶν οἰκουρούντων διαφέρειν. ἐὰν μὲν οὖν ἀπολάχωσι τῆς ἄγρας τῆς θαλαττίας μοίρας οἵδε οἱ λύκοι, εἰρηναῖα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἁλιέας καὶ ἔνσπονδά ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, διαξαίνουσιν αὐτῶν τὰ δίκτυα, καὶ ἀφανίζουσι, καὶ ἔδοσαν ὑπὲρ τῆς σφετέρας ἀμοιρίας ζημίαν οἱ λύκοι αὐτοῖς. Ita autem ibi ſctibendum; non, quemadmodum nunc vulgatur, Περὶ τὸ Κανώπιον. Habes etiam, ipſis noſtri Antigoni verbis, ſed diſſimulato nomine, apud Stephanum in Κωνώπη; meminitque item Plinius lib. x. cap. VIII.

Cap. XXXIV.

Ἐν Θρᾴκῃ δὲ, τῇ κληθείσῃ ποτὲ Κεδροπόλει, τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς ἱέρακας, κοινῇ θηρεύειν τὰ ὀρνιθάρια.]

Locus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Locus Ariſtotelis eſt in eodem Opere Hiſt.
Anim. lib. IX. cap. XXXVI. Ἐν δὲ Θρᾴκῃ, τῇ κα-
λουμένῃ ποτὲ Κεδροπόλει, ἐν τῷ ἕλει θηρεύουσιν οἱ ἄνθρωποι
τὰ ὀρνίθια κοινῇ μετὰ τῶν ἱεράκων. Sed Cedropolim
quiſnam veterum commemorauit? Non igno-
ro Cedream vrbem; verùm hæc Cariæ eſt, non
Thraciæ. In libro Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων
Amphipolim pro Cedropoli nominat. Περὶ δὲ
τὴν Θρᾴκην τὴν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως φασὶ γίνεσθαί τι
τερατῶδες, καὶ ἄπιστον τοῖς μὴ τεθεαμένοις. ἐξιόντες γὰρ οἱ
παῖδες, ἐκ τῶν κωμῶν, καὶ τῶν ἐγγὺς χωρίων, ἐπὶ θή-
ραν τῶν ὀρνιθαρίων, συνθηρεύειν παραλαμβάνουσι τοὺς
ἱέρακας. Et ita Plinius, lib. x. cap. VIII. *In
Thraciæ parte ſuper Amphipolim homines, atque acci-
pitres, ſocietate quâdam aucupantur.* Ælianus, qui
idem narrat, Hiſt. Anim. lib. II. cap. XLII.
ſimpliciter Thraciam nobis nominat. Ἀκούω δὲ
ὅτι ἐν τῇ Θρᾴκῃ καὶ ἀνθρώποις (οἱ ἱέρακές εἰσι συνθη-
ροι.) Quid igitur loco hoc faciemus? Non po-
teſt certè, quin ſit mendum; & quidem non
hodie iſtud, aut heri, natum; ſed iam ante An-
tigoni tempora, qui id ita inuentum expreſſit.
Itaque reſtituendum puto Κεκρόπιδι, pro Κεδρο-
πόλει. Exigua omninò eſt mutatio. Quædam
autem Thracia regio Κεκροπὶς dicta. Stepha-
nus in Κεκροπία. Ἔστι καὶ Κεκροπὶς, χώρα Θρᾴκης.
Fuerit ergo, vt Ariſtotelem ſecum conciliem,
Amphipolis vrbs in Thraciâ ſita, in Cecropide
regione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

CAP. XXXV.

ἀχαΐνην ἔλαφον.] Narrat Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. IX. cap. V. Et eſt illic ἀχαΐτης, non ἀχαΐνης. Sed rectum omninò, ἀχαΐνης. Ipſe Operis eiuſdem lib. II. cap. XV. Τῶν δὲ ἐλάφων αἱ Ἀχαΐναι καλούμεναι δοκοῦσιν ἔχειν ἐν τῇ κέρκῳ χολήν. Vbi vide, quæ notata à Sylburgio eruditiſſimo; quibus addo. Ab Achaiâ, Cretæ vrbe, nominatos ita ceruos, etiam Apollonij Scholiaſtes tradit, lib. IV. Ἀχαΐα ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται Ἀχαϊνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι· αἱ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. Alij ab ætate nomen inditum volunt. Euſtathius ad Iliad. θ΄. Οἱ Ἀχαΐναι, καὶ οἱ σπαθῖναι λεγόμενοι (ἔλαφοι,) ἡλικίᾳ τινὶ διαφέρουσι. Nam ætates, quibus diſtingui cerui ſoliti, Ἀχαὶ dictæ. Ecce in Heſychij Gloſſis. Ἀχαὶ νεβρῶν, ἐλάφων ἡλικίαι.

CAP. LVII.

σφῆκα δ' ἂν λάβῃ τις τῶν σκελῶν, καὶ τοῖς προτέροις ἀρόμβαι προσπέτεσθαί φησι τοὺς ἀκέντρους· τῶν δ' ἐχόντων τὸ κέντρον, οὐδένα.] Eſt hic locus è corruptiſſimis; itaque media illa verba ſic reſtituo. καὶ τοῖς πτεροῖς ἐᾷ βομβεῖν, προσπέτεσθαί φησι τοὺς ἀ. Verba Ariſtotelis, quæ tranſſcripſit, ecce iſta, Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XLI. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις τῶν ποδῶν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

διασφῆκα, καὶ τοῖς πτεροῖς ἐᾷ βομβεῖν, περιπέτονται οἱ ἄκεντροι· οἱ δὲ τὰ κέντρα ἔχοντες, οὐ περιπέτονται.

CAP. LVIII.

τὸν δὲ μόνωπον.] Apud Ariſtotelem Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XLV μόναπον. libro verò Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. in ipſo initio, μόνεπον ſcribitur. Æliano μόνωψ dicitur, Hiſt. Anim. lib. VII. cap. III.

ἐν τῷ ὄρει Μαρσύνῳ.] Ariſtoteli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Ἤσαινος. Hiſt. Anim. loco citato, Μεσσάπιος dicitur.

διωκόμενον δὲ προσαφοδεύειν πόρρωθεν.] Ariſtoteles ait, ad quatuor vſque orgyarum longitudinem, loco citato. Ἀμύνεται δὲ λακτίζων, καὶ ἀφοδεύων, καὶ εἰς τέτταρας ὀργυιὰς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπλῶν. Corrigendus in numero Plinius, lib. VIII. cap. XV. *Quapropter fugâ ſibi auxiliari, reddentem in eâ fimum interdum, è IIII iugerum longitudine.* Hodie editur, è III *iugerum l.* Sed non rectè ὀργυιὰς interpretatur *Iugera.*

ἐπικαίειν οὕτως, ὥστε τὰς τρίχας ἀπορρεῖν τῶν κτηνῶν.] Ariſtoteles. Καὶ ἐπικαίει, ὥστε ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν. Plinius, loco citato. *Cuius contactus, vt ignis aliquis, amburat.* Ælianus ait, occidere. Ἀφίησι πυρῶδες καὶ δριμὺ ἀποπάτημα, ὡς ἀκούω· ὅπερ οὖν εἰ προσπέσοι τῷ τῶν θηρατῶν, ἀπέκτεινεν αὐτόν. Sed in noſtri Antigoni verbis legendum,

τῶν

τῶν κυνῶν. Nam de canibus, non iumentis, illi ſermo.

CAP. LXI.

ἐν δεκαδύο τοῦ ἐνιαυτοῦ.] Scribe. ἐν δεκαδύο ἡμέραις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Vox hæc excidit. Habes apud Ariſtotelem Hiſt. Anim. lib. VI. cap. XXXV.

CAP. LXIII.

λύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας.] Scrib. ξύεσθαι εἰς τ. ἀ. Et ita eſt apud Ariſtotelem, Hiſt. Anim. lib. IX. cap. I.

CAP. LXVI.

ἐν Λιβύῃ τὰ κτήνη.] Itane quæuis iumenta? Atqui capras tantùm nominat hîc Plutarchus De Sol. Anim. Λίβυες δὲ Αἰγυπτίων καταγελῶσι, μυθολογούντων περὶ τοῦ ὄρυγος, ὡς φωνὴν ἀφιέντος ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ὥρας, ἧς ἐπιτέλλει τὸ ἄστρον, ὃ Σῶθιν αὐτοὶ, Κύνα δὲ, καὶ Σείριον, ἡμεῖς καλοῦμεν. τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμοῦ πάσας αἶγας, ὅταν ἀνάσχῃ μεθ' ἡλίου τὸ ἄστρον ἀτρεκῶς, ἐκεῖ στρεφομένας ἀποβλέπειν πρὸς τὴν ἀνατολὴν, καὶ τεκμήριον τοῦτο τῆς περιόδου βεβαιότατον εἶναι.

τὰ γ' οὖν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία.] An ſeptuaginta Ariſtotelis

De Animalibus libri fuerunt? Plinius ferê L fuiſſe ait, lib. VIII. cap. XVI. *Ariſtoteles diuerſa tradit, vir quem in iјs magnâ ſecuturus ex parte præfandum reor. Alexandro Magno rege inflammato cupidine animalium naturas noſcendi, delegataq́; hâc commentatione Ariſtoteli, ſummo in omni doctrinâ viro, aliquot millia hominum in totius Aſiæ Græciæq́; tractu parére iuſſa; omnium, quos venatus, aucupia, piſcatuſq́; alebant: quibuſq́; viuaria, armenta, alvearia, piſcinæ, aviaria in curâ erant: ne quid vſquam gentium ignoraretur ab eo: quos percunctando,* QVINQVAGINTA *fermè* VOLVMINA *illa præclara* DE ANIMALIBVS *condidit*. Variat numerus, emendandus hic, aut illic; ſi non etiam vtrobiq;. Ecce enim, Περὶ ζώων libri tantùm nouem dicuntur à Diogene Laërtio, qui nunc integri item exſtant, ſed in libros decem tributi. Idem Diogenes commemorat nobis, Ὑπὲρ τῶν συνθέτων ζώων, ά. Ὑπὲρ τῶν μυθολογουμένων ζώων, ά. His ſi addas, qui item exſtant; Περὶ ζώων μορίων, δ΄. Περὶ ζώων πορείας, ά. Περὶ ζώων κινήσεως, ά. Περὶ ζώων γενέσεως, έ. Habes libros vniuerſim XXII. Quod ſi his accenſeantur, Ἀνατομῶν, ή. Ἐκλογὴ ἀνατομῶν, ά. qui Diogeni referuntur; erunt ſummum XXXI. Longè vtrumque infra iſtum Plinij numerum, aut Antigoni. Verum tamen, vbi mendum, difficulter affirmaueris. Omnes autem iſti libri in partes duas tributi erant; quarum vna, Περὶ τῶν ζώων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

altera, Περὶ τῶν ζωϊκῶν inſcripta. Obſeruo apud Apollonium, Hiſt. Mir. XXVII. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ζωϊκοῖς (δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν, ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ· ἡ δὲ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΖΩΙΚΩΝ.) οἱ φθεῖρες φησὶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσι νόσοις, μελλόντων τελευτᾷν τῶν πασχόντων.

Cap. LXXII.

Ἐν Ἰλλυριοῖς εἶναι, καὶ Παιονίᾳ, μωνύχους.] Locus mutilus. Nam quæ iſta animalia, quæ μώνυχα dicit? Retraho latentes in duabus poſtremis literis vltimæ dictionis ſues; ac reſcribo, μωνύχους ὗς. Ariſtoteles, è quo haurire ſe præfatur, Hiſt. Anim. lib. II. cap. I. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν Ἰλλυριοῖς, καὶ ἐν Παιονίᾳ, καὶ ἄλλοθι, μώνυχες ὕες. Plinius lib. XI. cap. XLVI. *Sues in Illyrico ſolidas habent vngulas.*

Cap. LXXX.

Τῶν δ' ἰχθύων τὸν κληρο μόνον μὴ ῥύγχάζειν.] Non leuiter corruptus locus, & ſic omninò reſtituendus. τῶν δ' ἰχθύων τὸν σκάρον μόνον μηρυκάζειν. Scaros è cunctis piſcibus ſolos ruminare, teſtis mihi Ariſtoteles, Hiſt. Anim. lib. II. cap. XVII. Ἔνιοι γὰρ πάμπαν ἐπιροειδῆ ἔχουσιν, οἷον ὃν καλοῦσι σκάρον, ὃς δὴ καὶ μόνος ἰχθῦς δοκεῖ μηρυκάζειν. Iterum VIII. cap. II. Δοκεῖ τῶν ἰχθύων καὶ ὁ καλούμενος

μόνος σκάρος μηρυκάζειν. Ad hæc loca quin reſpexerit hîc Antigonus, minimè dubitandum puto. Idem ab Athenæo factum, vbi de ſcaro illi ſermo, lib. VII. Μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυκάζει. De ruminatione ſcari, etiam Plinius, lib. IX, cap. XVII. *Scaro datur principatus, qui ſolus piſcium dicitur ruminare*. Videndus quoque Ælianus, Hiſt. Anim. lib. II. cap. LIV.

CAP. LXXXIII.

τρίχας δὲ ἔχειν τῶν ζώων, ὅσα πεζὰ, καὶ ατο, καὶ ζωοτόκα.] Reſtituo. ὅσα πεζὰ, καὶ ζωοτόκα. Nam iſta, καὶ ατο, quæ infarcta, non ſunt nauci. Ariſtoteles mihi auctor, Hiſt. Anim. lib. III. cap. XI. Περὶ δὲ τριχῶν, καὶ τῶν ἀνάλογον, καὶ δέρματος ἔχει τόνδε τὸν τρόπον. τρίχας μὲν ἔχει τῶν ζώων, ὅσα πεζὰ, καὶ ζωοτόκα. Vides ipſa eum verba repræſentaſſe; itaque emendatio certa.

CAP. LXXXIV.

τὸν δ' ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ποταμὸν, τὸν ἐπὶ Θρᾴκης, τὸν καλούμενον Κοχρύνναν, πάντα τὰ πρόβατα, ἔχειν τὰ γεννώμενα μέλανα ποιεῖ.] Quis Cochrynna fluuius iſte? Quis eius meminit? Inſigniter corruptus locus, & hoc modo reſtituendus. τὸν καλούμενον Ψυχρὸν, ἂν πίωνται τὰ πρόβατα, ἔχειν τὰ γ. μ. π. Nam Pſychrus illi nomen erat, nõ Cochrynna.

Ariſtoteles, è quo petijt, Hiſt. Anim. lib. III. cap. XII. Μεταβάλλουσι δ' ἔνια τῶν ζώων τὰς χρόας τῶν τριχῶν κατὰ τὰς τῶν ὑδάτων μεταβολάς. ἔνθα μὲν γὰρ, λευκὰ γίνεται· ἔνθα δὲ, μέλανα. ταῦτα δὲ καὶ περὶ τὰς ὀχείας ἐστὶν ὕδατα πολλαχοῦ τοιαῦτα, ἃ πιόντα, καὶ ὀχεύσαντα μετὰ τὴν πόσιν, τὰ πρόβατα μέλανας γεννῶσι τὰς ἄρνας· οἷον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ, τῇ ἐπὶ τῆς Θρᾴκης, ἐν τῇ Ἀσσυρίτιδι, ἐποίει ὁ καλούμενος Ψυχρὸς ποταμός.

καὶ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ δὲ, κατὰ τὴν Ἰταλικὴν, τὴν συνορίζουσαν τῇ Χαλκίδι.] Et quæ hæc Italia eſt, Chalcidi contermina? Nugæ meræ. Apud Ariſtotelem nulla eius mentio exiſtit. Tu reſcribe. κατὰ τὴν Ἀττικήν. Nam Eubœæ illa pars, in quâ Chalcis, Atticæ obiecta erat.

Κέρων, καὶ Νηλεύς.] Apud Ariſtotelem pro Κέρων, eſt Κέρβης, lib. περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Ἐν δὲ Εὐβοίᾳ δύο ποταμοὺς εἶναι· ὧν ἀφ' οὗ μὲν, τὰ πίνοντα πρόβατα, λευκὰ γίνονται· ὃς ὀνομάζεται Κέρβης· ὁ δὲ, Νηλεύς, ὃς μέλανα ποιεῖ. Plinio etiam Κέρων dicitur, ſed Νηλεὺς eſt illi Μέλας; & fons vterque, non fluuius, dicitur. Verba eius exſtant lib. XXXI. cap. II. *Eudicus in Heſtiæotide* (Eubœæ is tractus, ab vrbe Heſtiæâ dictus.) *fontes duos tradit eſſe; Ceronem, ex quo bibentes oues nigras fieri: Melan, ex quo albas.*

ὧν αἱ γυναῖκες.] De ouibus narrat Ariſtoteles, quem ſe auctorem ſequi indicat; quomodo ergo de mulieribus ille refert? Certus eſt

memo-

memoriæ lapſus; nam de ouibus etiam Plinius, loco iam citato, tradit.

CAP. XCII.

περὶ τροπὰς χειμερινάς.] Scribe. περὶ τροπάς γε θερινάς. Ita eſt apud Ariſtotelem, Hiſt. Anim. lib. v. cap. XIX. Et ſolſtitium æſtiuum capiendum, ex Latinis Auctoribus paret; qui hoc deſignantes, ſimpliciter, & quaſi κατ' ἐξοχὴν, *Solſtitium* dicunt. Cicero Tuſc. I. *Apud Hypanim fluuium, qui ab Europæ parte in Pontum influit, Ariſtoteles ait beſtiolas quaſdam naſci, quæ vnum diem viuant. Ex his igitur, horâ octauâ quæ mortua eſt, prouectâ ætate mortua eſt: quæ verò occidente ſole, decrepita: eo magis, ſi etiam ſolſtitiali die.* Habes ad eundem modum apud Plinium, lib. XI. cap. XXXVI.

CAP. XCIII.

τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, ἐάν τε ἡγεμον * ωσιν, ἐάν τε τἀναντίον πολλοὶ, *] Locum mutilum ſic reſtituo. ἐάν τε ἡγεμόνες ἱκανοὶ μὴ ἐνῶσιν· ἐάν τε τἀναντίον πολλοὶ, διασπᾶν. Ecce Ariſtotelis verba, quæ expreſſit, Hiſt. Anim. lib. v. cap. XXII. Ἀπόλλυται δὲ τὸ σμῆνος, ἐάν τε ἡγεμόνες ἱκανοὶ μὴ ἐνῶσιν· (οὐχ οὕτω δὲ, διὰ τὸ ἄναρχα εἶναι· ἀλλ', ὡς φασὶν, ὅτι συμβάλλονται εἰς τὴν γένεσιν τῶν μελιττῶν.) ἐάν τε

πολλοὶ ἡγεμόνες ὦσι, διασπῶσιν. Plinius lib. XI. cap. XVII. *Eſſe vtique (apes) ſine rege non poſſunt. Inuitæ autem interimunt eos, cùm plures fuere.*

CAP. XCV.

ὥσπερ Ἀλκμαίωνι τῷ φυσικῷ.] Memoriâ lapſus eſt Antigonus, cum de Alcmæone phyſico dicat, quod Ariſtoteles de Alcmane poëta dixit. Eius enim iſta verba, Hiſt. Anim. lib. v. cap. XXXI. Καὶ διεφθάρησαν τινες ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, ὥσπερ Ἀλκμᾶνά τέ φασι τὸν ποιητὴν, καὶ Φερεκύδην τὸν Σύριον. Plinius item lib. XI. cap. XXXIII. *Quâ fœditate & Sylla dictator, & Alcman ex clariſſimis Græciæ poëtis, obiere.*

CAP. XCVII.

ἐν κηρῷ φησὶ γίνεσθαι ζῶον, ὃ δὴ δοκεῖν ἐλάχιστον εἶναι, καὶ καλεῖσθαι ἀκάρητον Διὸς ταμίον. τὸν δὲ κροκόδειλον ἐξ ἐλαχίστου γίνεσθαι μέγιστον.] Locus profectò corruptiſſimus, quem hoc modo reſtituendum eſſe cenſeo. Ac primò quidem omninò legendum. καὶ καλεῖσθαι ἀκαρί. Nam Ἀκαρὶ hoc animalculum nuncupatum, non Ἀκάρητον Διὸς ταμίον. Ecce Ariſtotelis verba, Hiſt. Anim. lib. v. cap. XXXII. Καὶ ἐν κηρῷ δὲ γίνεται παλαιουμένῳ, ὥσπερ ἐν ξύλῳ, ζῶον, ὃ δὴ δοκεῖ ἐλάχιστον εἶναι τῶν ζώων πάντων, καὶ καλεῖται ἀκαρὶ, λευκὸν, καὶ μικρόν. Sed reliquijs

tamen iſtis quid faciemus? τὸν Διὸς ταμίον. Reſcribo. Τὸν ποτάμιον. Et hoc faciendum initium erit ſequentis capitis XCVIII. Itaque locus ille totus ſic ſcribendus. καὶ καλεῖται ἀκαρί. Τὸν ποτάμιον δὲ κροκόδειλον ἐξ ἐ. γ. μ. Antigonus noſter, vt antecedens caput ſumpſit ex Ariſtotelis Hiſt. Anim. lib. V. cap. XXXII. quod à me iam eſt oſtenſum; ita iſtud ex eiuſdem in eodem Opere libri citati capite ſequenti XXXIII. Accipe verba. Ὁ δὲ ποτάμιος κροκόδειλος, τίκτει μὲν ᾠὰ περὶ ἑξήκοντα, λευκὰ τὴν χρόαν· καὶ ἐπικάθηται ἡμέρας ἑξήκοντα. καὶ γὰρ βιοῖ χρόνον πολύν. ἐξ ἐλαχίστων δὲ ᾠῶν, μέγιστον ζῶον γίνεται.

CAP. XCVIII.

τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν μεῖζον γίνεσθαι χηνείου.] Excidit negatiua, itaque reſtituo. ᾠὸν οὐ μεῖζον. Ariſtoteles loco citato. Τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν, οὐκ ἔστι μεῖζον χηνείου. Plinius lib. VIII. cap. XXV. *Parit (crocodilus) oua, quanta anſeres.*

αὐτὸν δὲ γίνεσθαι ἑπτὰ καὶ δεκάπηχυν.] Scribe. α. δ. γίνεσθαι ἑπτακαιδεκάπηχυν. Non enim ad ſeptem, aut decem, cubitos excreſcere crocodilum dixit Ariſtoteles, verùm vſque ad ſeptendecim. Ecce verba, loco citato. Αὐξανόμενος δὲ, γίνεται ἑπτακαίδεκα πήχεων. Plinius etiam octodecim ait, libro, & capite, iam citatis. *Magnitudine excedit plerunque duodeviginti cubita.*

CAP.

CAP. CV.

ἐν ἀγγείοις λαγίνοις.] Reſcribe ex Ariſtotele, ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς. Vide eum Hiſt. Anim. lib. VI. cap. II.

CAP. CVII.

τὴν φωνὴν ὑποβάλλεσθαι.] Scribo. τὴν φήνην ὑποβάλλεσθαι. Nam eiectos ab aquilâ pullos, erranteſque, oſſifraga ſibi ſubijcit. Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XXXII. Ἡ δὲ καλουμένη φλώη, ἐστιν εὔτεκνος, καὶ εὔβιοτος, καὶ δειπνοφόρος, καὶ ἤπιος, καὶ τὰ τέκνα ἐκτρέφει καὶ τὰ αὐτῆς, καὶ τὰ τοῦ ἀετοῦ. καὶ γὰρ ταῦθ᾽, ὅταν ἐκβάλλῃ ἐκεῖνος, ἀναλαβοῦσα ἐκτρέφει. Plinius, lib. X. cap. III. *Eiectos ab his (aquilis pullos) cognatum genus oſſifragæ excipiunt, & educant cum ſuis.* Euſtathius ad Odyſſ. π΄. Ζώων δὲ ἰδιότητα ἱστόρησεν ἡ παραβολὴ, ὧν πολὺ τὸ φιλότεκνον. μάλιστα δὲ τοιοῦτον ἡ φλώη. γένος αὕτη ἀετῶδες. ἣν λόγος, ἐκτρέφειν καὶ τοὺς ἐκθέτους ἀετιδεῖς. Et ipſe hic noſter ſupra, cap. LII. Τὴν φήνην δὲ (Ἀριστοτέλης φησὶ) τοὺς ἐκβληθέντας τῶν νεοττῶν ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ λαμβάνειν, καὶ ἐκτρέφειν.

CAP. CIX.

Εἰς τὰς τῶν ὀρνιθίων, ἢ εἰς τὰς τῶν φαβῶν, ἢ * ὑποδυσίδεων εἰσπετόμενον.] Reſtituo. εἰς τὰς τῶν

κορύδων,

κορύδων, ἢ εἰς τὰς τῶν φαβῶν, ἢ ὑπολαΐδων εἰσπετόμενον. Cuculus oua ſua ſupponere amat alaudæ, palumbi, aut currucæ. Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XXIX. Ὁ δὲ κόκκυξ, ὥσπερ εἴρηται ἐν ἑτέροις, οὐ ποιεῖ νεοττίαν, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίαις τίκτει νεοττίαις, μάλιστα μὲν ἐν ταῖς τῶν φαβῶν, καὶ ἐν ὑπολαΐδος, καὶ κορύδου. Vide etiam Ælianum Hiſt. Anim. lib. III. cap. XXX. De currucâ, cuius hîc nomen corruptum erat, eſt Theophraſti item locus, De Cauſ. Plant. lib. II. cap. XXIV. Οὐδὲ (ἣν γένεσις) ἡ τοῦ κόκκυγος, εἰ μὴ ἣν ἡ ὑπολαῒς, ἢ καὶ εἰς τὴν νεοττίαν τὰ ᾠὰ ἴθησιν.

CAP. CXI.

ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πυῤῥῶν πρότερον ἢ ὀχεῖσθαι, τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα.] Interpungo, & ſcribo. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πυῤῥῶν. πρότερον δὲ ὀχεύεσθαι, τὸ ἁλυκὸν ὕ. π. Ariſtoteles de ijſdem Hiſt. Anim. lib. VI. cap. XIX. Πυῤῥαὶ δὲ, ἐὰν πυῤῥαί. τὰ δὲ τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα, πρότερον ὀχεύεται.

CAP. CXIV.

ἀπείθου δὲ λέγεται, καὶ ἀκανθίδος, αἷμα μόλις μίγνυσθαι.] Nauci non eſt iſtud, ἀπείθου. Reſcribo, αἰγίθου. Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. IX. cap. I. Λέγεται δ' ὅτι αἰγίθου καὶ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίσγεται ἀλλήλοις. Et hoc obiter obſeruandum, quod Ἄν-

θος dicitur Ariſtoteli, quæ Ἄκανθις huic Antigono noſtro. Nec aliter etiam apud Plinium, lib. x. cap. LXXIV. *Aegithum verò anthus (odit) in tantum, vt ſanguinem eorum credant non coire*. Æliano Ἄκανθος dicitur, Hiſt. Anim. lib. x. cap. XXX.

Cap. CXV.

ὅταν μία τὶς λάβῃ τὸ ἄκρον τοῦ ὀρυλίου.] Scribo, ὅταν μιᾶς τὶς λάβῃ τὸ ἄκρον τοῦ ἠρυγγίου. Ariſtoteles Hiſt. Anim. lib. IX. cap. III. Τῶν δ᾽ αἰγῶν ὅταν τὶς μιᾶς λάβηται τὸ ἄκρον τοῦ ἠρύγγου, (ἔστι δ᾽ οἷον θρίξ.) αἱ ἄλλαι ἑστᾶσιν ὥσπερ μεμωρωμέναι, καὶ βλέπουσιν εἰς ἐκείνην. Sed ἠρύγγιον, ſiue ἤρυγγον, duo ſignificat; villum è capræ mento pendentem, item herbam: itaque variant hîc Auctores, & de villo iſto alij, alij de herbâ dicunt. De villo, ecce Ariſtoteles; &, qui eum eſt ſecutus, Antigonus noſter: de herbâ verò, Theophraſtus Περὶ τῶν λεγομένων ζώων φθονεῖν, in Excerptis apud Photium. Διὰ τί ἡ αἲξ, ὅταν λάβῃ τὸ ἠρύγγιον εἰς τὸ στόμα, μένει, καὶ τὰς ἄλλας ἵστασθαι ποιεῖ. Et ex Theophraſto Plutarchus, Sympoſ. lib. VII. Quæſt. II. Καὶ τὸ ἠρύγκιον, ὃ μιᾶς αἰγὸς εἰς τὸ στόμα λαβούσης, ἅπαν ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον. Iterum lib. De Serâ Num. Vind. Αἰγὸς τὴν ἠρύγγην λαβούσης εἰς τὸ στόμα, ὅλον ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον, ἄχρις ἂν ἐξέλθῃ προσελθὼν ὁ αἰπόλος. Ita ſcribo; non, τὴν ἠρυγγίτην λ. Nam herba

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

herba iſta vt ἠρύγγιον, ſiue ἠρύγκιον, ita quoque ἠρύγγη dicta. Plinius lib. XXII. cap. VII. *Et clara inprimis aculeatarum erynge eſt, ſiue eryngium.* Nam quod eſt in Suidæ gloſſis, Ἠρυγγίτης, εἶδος βοτάνης, id profectum è corrupto hoc Plutarchi, aliove ſimili, loco videri poteſt. Atque hoc obiter corrigendo Plutarcho dictum. Vtramque porrò cùm de villo, tum de herbâ item, ſententiam repræſentat nobis Plinius, lib. VIII. cap. I. *Dependet omnium (caprarum) mento villus, quem aruncum vocant. hoc ſi quis apprehenſam ex grege vnam trahat, ceteræ ſtupentes ſpectant. Id etiam euenire, cùm quandam herbam aliqua ex eis momorderit.*

CAP. CXIX.

καὶ μνημονεύεσθαι μίαν, ἐν τέτταρσι τόκοις εἴκοσι τετοκυῖαν.] Locus mutilus. Reſcribe. Καὶ μνημονεύεσθαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν, ἐν τ. τ. Defectum iſtum indicauit mihi Phlegon, Περὶ θαυμ. cap. XXVIII. Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τετράσι τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι. At Antigonus Ariſtotelem ſe auctorem habere ait, apud quem item Alexandriæ nulla hodie mentio exſtat. Ecce verba, in Hiſt. Anim. lib. VII. cap. IV. Μία δέ τις ἐν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν εἴκοσιν· ἀνὰ πέντε γὰρ ἔτεκε, καὶ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐξετράφη. An ergo illic itidem reſtituendum? Μία δέ τις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τέταρσι τ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ζ ι τ. Omninò arbitror. Plinius in Peloponneſo ſimile accidiſſe narrat, lib. VII. cap. III. *Reperitur & in Peloponneſo quinos quater enixa, maioremq́ partem ex omni eius vixiſſe partu.*

ἐὰν δὲ κύουσαι δαψιλεστέρῳ χρήσηται, οὐκ ἔχοντα ὄνυχας γίνεσθαι τὰ παιδία.] Locus etiam iſte mutilus. Nam quid illud, quod, , ſi grauidæ largius ſumant, partum ſine vnguibus reddat? Omninò excidit ſalis mentio, cuius iſtas vires tradunt. Ergo repone. Ἐὰν δὲ κύουσαι τῷ ἁλὶ δαψιλεστέρῳ χ. Et me iuuat Ariſtoteles, quem Antigonus hîc exſcripſit, Hiſt. Anim. lib. VII. cap. IV. Τῷ ἁλὶ δὲ δαψιλεστέρῳ (τῶν κυουσῶν) χρησαμένων, οὐκ ἔχοντα γίνεται τὰ παιδία ὄνυχας. Plinius lib. VII. cap. VI. *Inceſſus, atq; omne, quicquid dici poteſt, in grauidâ refert; vt ſalſioribus cibis vſæ, carentem vnguibus partum edant.*

Cap. CXX.

εἶναι δὲ καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας θηλογόνους καὶ ἀρρενογόνους.] Hæc confuſa, & intricata. Diſtingue, vt apud Ariſtotelem eſt. ἄνδρας θηλυγόνους, καὶ γυναῖκας ἀῤῥενογόνους. Habe verba Ariſtotelis, Hiſt. Anim. lib. VII. cap. VI. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄνδρες θηλύγονοι, καὶ γυναῖκες ἀῤῥενόγονοι.

Cap.

CAP. CXXII.

ἐν Ἤλιδι δὲ, ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰθίοπος μοιχευθείσης, θυγατέρα μὲν γενέσθαι λευκήν· τὸν δ' ἐκ ταύτης, Αἰθίοπα.] Ariſtoteles non Elidem nominat, ſed Siciliam, loco proximè citato. Ἀποδίδωσι δὲ καὶ διὰ πλειόνων γενῶν, οἷον ἐν Σικελίᾳ ἡ τῷ Αἰθίοπι μοιχευθεῖσα. ἡ μὲν γὰρ θυγάτηρ, ἐγένετο οὐκ Αἰθίοψ, τὸ δὲ ἐκ ταύτης. Scribendumue? ἐν τῇ Ἠλείᾳ, pro ἐν Σικελίᾳ. Nihil affirmo. Plinius id Byzantij factum dicit, lib. VII. cap. XII. *Indubitatum eſt exemplum Nicæi, nobilis pyctæ, Byzantij geniti; qui adulterio Aethiopis natâ matre, nil à cæteris colore differente, ipſe auum regenerauit Aethiopem.*

CAP. CXXIX.

ἐπιθυμίας.] Vocabulum hoc eijciendum, nec quicquam ad præſentem locum; aut legendum, ἐπιδημίας: quod viro doctiſſimo, Gulielmo Xylandro, placuiſſe video.

ὅτι τῆς χώρας τῆς αὐτῶν ὄζει.] Locus mutilus. Nam quid illud, quod fœtebat? Cenſeo ſupplendum. ὅτι τῆς χώρας τῆς αὐτῶν τὸ ὕδωρ ὄζει. Strabo, vbi de Locris his Ozolis, lib. IX. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ταφίασσος λόφος, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Νέσσου μνῆμα, καὶ τῶν ἄλλων Κενταύρων· ὧν ἀπὸ τῆς σηπεδόνος φασὶ τὸ ὑπὸ τῇ ῥίζῃ τοῦ λόφου προχεόμενον δυσῶδες, καὶ θρόμβους ἔχον,

ὕδωρ ῥεῖν. διὰ τοῦτο δὲ καὶ Ὀζόλας καλεῖσθαι τὸ ἔθνος. Sanè coniecturam meam firmant non minus, quàm Strabonis iſte locus, verba ſequentia. καὶ ῥεῖν αὐτόθεν εἰς θάλασσαν, ὥσπερ πύον. Neceſſariò præceſſerit aquæ mentio.

τοῦ Ταφίου καλουμένου ὄρους.] Qui hic Taphius mons, Straboni Taphiaſſus dicitur, in citatis eius verbis.

Cap. CXXX.

Τὰς δὲ Λημνίας δυσόσμους γίνεσθαι.] Ait hæc tradere Myrſilum Leſbium, vt & illa, quæ ſuperiori capite commemorauit. Vbi autem? primo nempe Leſbicorum. Scholiaſtes Apollonij lib. I. Τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δύσοσμοι ἐγίνοντο, Μυρτίλος δ' ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν διαφέρεται. καὶ φησὶ τὴν Μήδειαν παραπλεύσασαν, διὰ ζηλοτυπίαν ῥίψαι εἰς τὴν Λῆμνον φάρμακον, καὶ δυσοσμίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν. εἶναί τε μέχρι τοῦ νῦν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινά, ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρές τε καὶ υἱεῖς.

Cap. CXXXI.

Ταῖς ὀνομαζομέναις Ἀκόναις.] Ita Athenæus lib. III. & ex eo Stephanus in Ἀκόναι. Has autem Aconas non ad Ponti Heracleam, vt Antigonus,

nus, verùm in Mariandynis ſtatuit Theophraſtus, Hiſt. Plant. lib. IX. cap. XVI. φύεται δὲ (τὸ ἀκόνιτον) πανταχοῦ, καὶ οὐκ ἐν ταῖς Ἀκόναις μόνον, ἀφ' ὧν ἔχει τὴν προσηγορίαν. αὕτη δέ ἐστι κώμη τις τῶν Μαριανδυνῶν. φιλεῖ δὲ μάλιστα καὶ πετρώδεις τόπους. Ita ſcribo. Nam mendosè hodie editur, τῶν Περιανδύνων. Ac de Mariandynis idem Auctor Etymologici refert, ſed Aconæos montes memorat, non locum quendam, Aconas dictum. Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης· ὅτι ἐν τοῖς Ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαριανδυνίας φύεται. Scholiaſtes Nicandri Alexipharmacis Aconitum collem dicit nominatum, & iuxta Heracleam Ponticam item ponit. Τὸ ἀκόνιτον φασὶν ἐκ τοῦ ἐμέτου τοῦ Κερβέρου φανῆναι. ἱστορεῖται γὰρ τὸν Κέρβερον, ἐξ ᾅδου ἀνενεχθέντα, μὴ δύνασθαι ὑπομεῖναι τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐμέσαι, καὶ ἐκ τοῦ ἐμέτου ταύτην γίνεσθαι τὴν βοτάνην. Ἀχέρων δὲ ποταμὸς ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Ποντικῇ, ἔνθα τὸν τοῦ ᾅδου κύνα ὁ Ἡρακλῆς ἐξήγαγε· καὶ ὁ λόφος Ἀκόνιτος λέγεται.

ὡς Ἀγαθάρχου τοῦ τυράννου.] Athenæo Clearchus dicitur, lib. III.

Cap. CXXXIII.

ἐπὶ βασιλέως Ἐπαινέτου, Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ τριακοστῆς, ἐν ᾗ Ἀρυτάμας Λάκων νικᾷ στάδιον.] Quonam modo rex Athenis hic Epænetus, cum iam dudum ab illo tempore reges iſtic deſijſſent? Debuiſ-

Debuiſſet, ἐπὶ ἄρχοντος. Nam Archontum, eorumq́ue annuorum, ſummus tunc magiſtratus erat, & iam à viceſimâ quartâ Olympiade. Apud Anonymum in Deſcript. Olymp. trigeſimâ ſextâ hâc Olympiade excidit Archontis nomen, hinc reſtituendum. Sed ſtadio victor non iſte Arytamas Lacon, verùm Phrynon Athenienſis, commemoratur.

ἐν Παληκίοις.] Scrib. ἐν Παλίκοις.] De Palicis crateribus, res notiſſima eſt; ſed hoc, quod Antigonus narrat, non eſt obuium.

Cap. CXXXVI.

τῶν νεῶ.] Scrib. τῷ μυΐ. Sed hæc de mure tantùm araneo narrat Plutarchus, Sympoſ. IV. Quæſt. V. τὴν μὲν γὰρ μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, τυφλὴν οὖσαν. ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτὸς ἡγοῦντο πρεσβύτερον. τίκτεσθαι δὲ αὐτὴν ἐκ μυῶν πέμπτῃ γενεᾷ νουμηνίας οὔσης. ἔτι δὲ μειοῦσθαι τὸ ἧπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. Sed conſentit cum Antigono Ælianus, niſi quod non tam iecur creſcere, quam fibras in ijs quotdiebus creſcere, ac decreſcere, dicat. Verba iſta, Hiſt. Anim. lib. II. cap. LVI. Μυὸς ἧπαρ, καὶ μάλα ἐκπληκτικῶς τε καὶ παραδόξως, τῆς μὲν σελήνης αὐξανομένης λοβὸν ἑαυτῷ ἕνα ἐπιτίκτει ὁσημέραι μέχρι διχομηνίας. εἶτα αὖ πάλιν ἀπολήγει, μειουμένης τοῦ μηνὸς, τὸν ἴσον λοβὸν ὑπαφανίζων. Et Plinius lib. XI.

cap. XXXVII. *Murium iecuſculis fibræ ad numerum lunæ in menſe congruere dicuntur; totidemq; inueniri, quotum lumen eius ſit.*

CAP. CXLII.

ἐν δὲ τοῖς Φύλλοις.] Scrib. ἐν δὲ τοῖς Φυλλίοις. Stephanus in Φυλλίς. Ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας Φιλλὶς, οὗ Φυλλῆις τὸ θηλυκόν. οἱ οἰκήτορες, Φύλλιοι,

CAP. CXLIV.

πεποίηται δέ τινα καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν παραδόξων.] Titulus Operis iſte erat. Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων, καὶ παραδόξων. Habes apud Suidam in Καλλίμαχος, vbi Opera eius recenſet. Et vt Παραδόξων nomine hîc ſimpliciter citat Antigonus, ita Θαυμασίων Stephanus, in Κράνων. Ἐν ταύτῃ δύο κόρακας εἶναί φασι μόνους, ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς Θαυμασίοις.

κατὰ Χελιδόνας.] Scrib. κατὰ Χελιδονίας. Stephanus in Χελιδόνιον. Εἰσὶ καὶ Χελιδονίαι πέτραι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν.

CAP. CXLV.

τὰς περὶ τὰς Αἰόλου νήσους.] Scrib. τὴν περὶ τὰς Αἰ. ν. Subintelligendum θάλατταν, ex iſtis præcedentis capitis. Ἐν τῇ κατὰ ἱερὸν ὄρος θαλάττῃ. Ita,

mox, cap. CXLVI. Ἐκ δὲ τῆς κατὰ Δῆλον νῆσον. Rurſum ἀπὸ κοινοῦ repetendum, θαλάττης.

CAP. CXLVI.

κατὰ Δῆλον νῆσον τὴν Καρχηδονίων.] An Delus Carthaginenſium inſula eſt? Nugæ meræ. Reſtituo. κατὰ Δημόνησον τὴν Κ. Ariſtoteles περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Δημόνησος, ἡ Καρχηδονίων νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τοῦ πρώτου ἐργασαμένου τὴν ἐπωνυμίαν εἴληφεν. ἔχει δὲ ὁ τόπος κυανοῦ τὸ μέταλλον, καὶ χρυσοκόλλης. ταύτης δ᾽ ἡ καλλίστη πρὸς χρυσίον εὑρίσκει τιμήν. καὶ γὰρ φάρμακον ὀφθαλμῶν ἐστίν. ἔστι καὶ αὐτόθι χαλκὸς κολυμβητὴς ἐν δυεῖν ὀργυιαῖς τῆς θαλάσσης. Stephanus. Δημόνησος, περὶ Χαλκηδόνα νῆσος, ἀπὸ Δημονήσου τινός. ἔχει δ᾽ ὁ τόπος κυανοῦ μέταλλον, καὶ χρυσοκόλλης. ἣ χρυσίον εὑρίσκεται τίμιον, ὀφθαλμῶν τε φαρμακόν ἐστιν.

τοὺς ἐν Φαινεῷ.] Scrib. τοὺς ἐν Φενεῷ. Ariſtoteles loco citato. Ὅθεν ὁ ἐν Σικυῶνι ἐστιν ἀνδριὰς, ἐν τῷ ἀρχαίῳ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος· καὶ ἐν Φενεῷ, οἱ ὀρείχαλκοι καλούμενοι.

CAP. CXLVIII.

Καμίσκος.] Scrib. Κάμικος. Id enim verum fluuio iſti nomen eſſe, ex Auctoribus ſatis conſtat. Vide Siciliam V. CL. Philippi Cluuerij, lib. I. cap. XVII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

ὁ δὲ Κάπαιος.] Capæum flumen adhuc quæro; neque veterum quiſquam meminit. Reſcribendum arbitrabar, ὁ δὲ Ἄναπος. Anapus, vt Camicus, & Crimiſſus, quorum iſto capite meminit, fluuij ſunt Siciliæ celebres.

καὶ Κρημίσιος.] Scrib. καὶ Κρημισσός. Nam hoc fluuio nomen eſſe docet Cluuerius, in citatâ iam Siciliâ, lib. II. cap. II.

CAP. CXLIX.

κρᾶθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.] Ita etiam Ariſtoteles, Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Plinius candorem afferre ait, lib. XXXI. cap. II. *Theophraſtus (refert) in Thurijs Crathim candorem facere.*

CAP. CL.

Πολύκλειτον δὲ καταγεγραφέναι.] Corruptum huius Auctoris nomen eſt apud Plinium lib. XXXI. cap. II. *Polyclitus (refert) explere olei vicem iuxta Solos Ciciliæ fontem.* Tu reſcribe, ad hoc exemplum. *Polycritus.* Nam Polycritus, non Polyclitus, dicebatur. Plutarchus Alexandro. Ἐνταῦθα ἢ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὴν Ἀμαζόνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν. ὧν καὶ Κλείταρχός ἐστι, καὶ Πολύκριτος. Et fuit Mendis, Siciliæ vrbe, natus; ſcripſitque, Τὰ περὶ Διονύσιον. Diogenes Laërtius in Æſchine, lib. II. Φησὶ δὲ Πολύκριτος ὁ Μενδαῖος ἐν τῷ

πρώτῳ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ, ἄχρι τῆς ἐκπτώσεως συμβιῶναι αὐτὸν τῷ τυράννῳ. Item Τὰ Σικελικὰ, idque carmine. Ariſtoteles lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Φησὶν εἶναι ὁ Πολύκριτος, ὁ ΤΑ ΣΙΚΕΛΙΚΑ γράψας ἐν ἔπεσιν, ἔν τινι τόπῳ τῆς μεσογείου, λιμνίον τι, ἔχον ὅσον ἀσπίδος τὸ περίμετρον. Fuit quidem Polyclitus aliquis, verùm iſte Lariſſæus, eiuſque Ἱστορίαι laudantur ab Athenæo, lib. XII. Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισσαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ, καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον. Et citatur ab Æliano Polyclitus, Hiſt. Anim. lib. XVI. cap. XLII. Sed an noſtri Polycriti nomen illic quoque reſtituendum, equidem non pronuntiauerim.

ἢ λίθον.] Quomodo lapideſcere amplius lapis poteſt? Sine dubio corruptus locus. An reſcribendum? ἢ λύγον.

Cap. CLII.

τὴν δ' ἐν Λούσοις κρήνην.] Plinius lib. XXXI. cap. II. *Luſis Arcadiæ fonte quodam mures terreſtres viuere, & conuerſari.* In Ariſtotele Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. corruptum eſt. Ἐν Κολούζοις δὲ τῆς Ἀρκαδίας, κρήνην εἶναί τινα φασὶν, ἐν ᾗ χερσαῖοι μῦες γίνονται, καὶ κολυμβῶσι, τὴν δίαιταν ἐν ἐκείνῃ ποιούμενοι. Omninò reſcribendum, Ἐν Λούσοις ᾗ τῆς Ἀ. Sotion Περὶ ὑδάτων παραδόξων. Ἐν Λούζοις τῆς Ἀρκαδίας φησὶν Ἀριστοτέλης κρήνην τινὰ εἶναι, ἐν ᾗ μῦς χερζαίους γίνεσθαι, καὶ

καὶ τούτους κολυμβᾶν ἐν ἐκείνῃ τὴν δίαιταν ποιουμένους. Sed de Ariſtotelis loco corrigendo, etiam Sylburgius meminit, vir tam benè de Auctoribus Græcis meritus, quoſcunque edidit, vt nunquam ſine elogio aliquo nominandum eum cenſeam.

Cap. CLIV.

τὴν δ᾽ ἐν Κυριττάτῳ οἷον ἐλαίῳ ῥεῖν. τοῦτο δ᾽ ἔν τε τοῖς λύχνοις κάεσθαι, καὶ δύνασθαι φύματα καὶ ψώραν ἰᾶσθαι, προσαγορευόμενον κυριττάιον.] Variant hâc de re Auctores; & ſunt, qui Agrigento tribuant. Diſcorides lib. I. cap. XCIX. Γίνεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀκραγαντίνων χώραν τῆς Σικελίας ὑγρὸν ἐπινηχόμενον ταῖς κρήναις, ᾧ χρῶνται εἰς τοὺς λύχνους ἀντὶ ἐλαίου, καλοῦντες αὐτὸ Σικελὸν ἔλαιον. Plinius lib. XXXV. cap. XV. *Gignitur & pingue, liquoriſq; oleacei in Siciliâ Agrigentino fonte inficiens riuum. Incolæ id harundinum paniculis colligunt, citiſſimè ſic adhæreſcens. Vtuntur eo ad lucernarum lumina, olei vice; item ad ſcabiem iumentorum.* Solinus cap. XI. *In lacu Agrigentino oleum pernatat. hoc pingue hæret arundinum comis de aſſiduo volutabro; è quarum capillamentis legitur vnguentum medicum contra armentarios morbos.* Athenæus in ditione Carthaginenſium eſſe dicit. Verba iſta, lib. II. Ἁλμώδεις δ᾽ ἅμα τῷ ὄξει ἐν Σικανοῖς τῆς Σικελίας (κρῆναι.) ἐν τῇ Καρχηδονίων δὲ ἐπικρατείᾳ κρήνη ἐστὶν, ᾗ τὸ ἐφιστάμενον

μένον ἐλαίῳ ἐστὶν ὅμοιον, μελάντερον τὴν χρόαν. ὃ ἀποσφαιροῦντες χρῶνται πρὸς τὰ πρόβατα, καὶ τὰ κτήνη. Et Ariſtoteles, Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Ἐν δὲ τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Καρχηδονίων φασὶν ὄρος εἶναι, ὃ καλεῖται Γώνιον. πρὸς δὲ τοῦτον τὸν τόπον κρήνην ἐλαίου φασὶν εἶναι. Antigonus noſter Cyſtritato hîc aſſcribit; ſed corrupto omnino nomine. nam ſcribendum, τὴν δ' ἐν Μυτιστράτῳ. Mytiſtratum enim oppidulum erat iuxta Carthaginem. Stephanus. Μυτίστρατον, πολίχνιον περὶ Καρχηδόνα. Ac Carthagini parebat, vt è Polybij iſto loco libro primo ſatis clarum. Εἷλον δὲ καὶ τὸ Μυτίστρατον, πολλοὺς χρόνους ὑπομεμενηκὸς τὴν πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου. τὴν δὲ Καμαριναίων πόλιν, μικρῷ πρότερον ἀπ' αὐτῶν ἀποστᾶσαν, τότε προσενέγκαντες ἔργα, καὶ καταβαλόντες τὰ τείχη, κατέσχον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἔνναν, καὶ ἕτερα πλείω πολισμάτια τῶν Καρχηδονίων. Itaque facile eſt conciliare cum Antigono Athenæum, & Ariſtotelem; qui ἐν τῇ Καρχηδονίων ἐπικρατείᾳ fontem iſtum fuiſſe dicunt, quem Mytiſtrati, ita enim iam legendum eſſe admonui, ille ponit. Porrò quod Mytiſtratum attinet, Cluuerium vide, accurati de Siciliâ Operis lib. II. cap. XII.

προσαγορευόμενον Κυστριταῖον.] Scrib. προσαγορευόμενον Μυτιστράτιον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cap. CLVI.

ἐν κιγχρώψωσιν.] Monſtrum verbi. Reſtituo. ἐν κύχροις, ἢ χρωψίν. Nonnulli hoc apud Cychros, alij apud Chropes fieri dicebant; & quidem ex eodem Theópompo, quem hic noſter auctorem laudat. Vtrumque dicere voluit Antigonus. Et de Cychris, accipe tibi verba Plinij, lib. XXXI. cap. I. *Necare aquas Theopompus & in Thraciâ apud Cychros dicit.* Vitruuius lib. VIII. cap. III. *Et apud Cychros in Thraciâ lacus, ex quo non ſolùm qui biberint moriuntur; ſed etiam, qui lauerint.* De Chropibus eſt apud Sotionem in Excerptis. Θεόπομπος ἱστορεῖ κρήνην ἐν Χρωψὶ τῆς Θράκης, ἐξ ἧς τοὺς λουσαμένους, παραχρῆμα μεταλλάσσειν. Apud Ariſtotelem περὶ θαυμ. ἀκουσμ. Cyclopes eſſe commemorantur. Ἐν δὲ κύκλωψι τοῖς Θραξὶ κρηνίδιόν ἐστιν, ὕδωρ ἔχον, ὃ τῇ μὲν ὄψει καθαρὸν, καὶ διαφανὲς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὅμοιον. ὅταν δὲ πίῃ τι ζῶον ἐξ αὐτοῦ, παραχρῆμα διαφθείρεται.

Cap. CLXI.

τὴν δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς κρήνην * ιλανουδεγοκουφατα τούτων βληθέντων σιαν ἐπιμένειν.] Etiam hic locus ê corruptiſſimis. Sic reſtituo. κρήνην Σίδαν οὐδέ γε κουφότατα τῶν βληθέντων ἂν ἐπιμένειν. Fundus

dus emendationis meæ Plinius, lib. XXXI. cap. II. *Cteſias tradit, Sidan vocari ſtagnum in Indis, in quo nihil innatet, omnia mergantur.*

Cap. CLXVI.

ἐπιδέχεσθαι πᾶν βάρος.] Scripſerim. ἐπινήχεσθαι πᾶν β. Recipiunt aquæ omnia iniecta, ſed non grauia ijs innatant. Id poſtremum planè mirum eſt, & hoc ſine dubio voluit commemorare.

μεῖσθαι τὰ χαλκώματα.] Scrib. ἰοῦσθαι τὰ χ. Vult dicere, æramenta omnia rubigine infecta fuiſſe.

Cap. CLXXI.

τῶν Πυράκων.] Scrib. τῶν Πυῤῥαίων. Nam Theſſaliæ pars erat, Πυῤῥαία dicta. Stephanus. Πυραία, μοῖρα Θεσσαλίας, ὠνομασμένη ἀπὸ Πύρας. ὁ οἰκήτωρ, Πυραῖος. Scribe itidem. Πυῤῥαία, Πύῤῥας, Πυῤῥαῖος. Quippe à Pyrrhâ, Deucalionis vxore, tractus ille nomen accepit. Plinius non aliter locum nominat, ſed pro palude fluuium dicit, & effecta alia narrat, lib. XXXI. cap. II. *E diuerſo in Pyrrhæá flumen, quod Aphrodiſium vocatur, ſteriles facit.* Theophraſtus Hiſt. Plant. lib. IX. cap. XX. Ἐνιαχοῦ μὲν γάρ φασι τὸ ὕδωρ παιδογόνον εἶναι γυναιξὶν, ὥσπερ καὶ ἐν Θεσπιαῖς· ἐνιαχοῦ δὲ ἄγονον,

ἄγονον, ὡς ἐν Πύρᾳ. Scribe. ὡς ἐν Πυῤῥαίᾳ. Et, ecce, deſignat hunc ipſum locum De Cauſ. Plant. lib. II. cap. VIII. Ὥσπερ καὶ τὸ περὶ τὴν Πυῤῥαίαν· ὃ καὶ ἐν ταῖς Ἱστορίαις εἴρηται.

Cap. CLXXIV.

τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅτι ἐστὶν ἐν Φοινίῳ.] Scribe, ὅτι ἐστὶν ἐν Φενεῷ. Plinius lib. XXXI. cap. II. *In Arcadiâ ad Pheneum aqua profluit è ſaxis, Styx appellata; quæ illicò necat.* Vide Strabonem extremo VIII. & Pauſaniam in Arcadicis.

Διακόπτειν δὲ πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κεραμίνων.] Idem quoque Euſtathius refert, Iliad. θ΄. Ψυχρότατον τὸ κατ' αὐτὴν (τὴν Στύγα) ὕδωρ, ὃ μηδὲν ἀγγεῖον στέγειν εἶχεν, ἐξ ὀστράκου δηλαδὴ, εἴ τε ὑέλου, πλὴν εἴπερ ἀπὸ κέρατος. Verùm, ſodes, an quæuis cornea? Immò ea tantùm, quæ è muli vngulâ eſſent, Vitruuius memorat lib. VIII. cap. III. *Eſt in Arcadiâ Nonacris nominata terræ regio, quæ habet in montibus è ſaxo ſtillantes frigidiſſimos humores. Hæc autem aqua* Στυγὸς ὕδωρ *nominatur; quam neque argenteum, neque æneum, neque ferreum vas poteſt ſuſtinere: ſed diſſilit, & diſſipatur. Conſeruare autem eam, & continere, nihil aliud poteſt, niſi mulina vngula.* Plinius lib. XXX. cap. XVI. *Vngulas tantùm mularum repertas, neque aliam vllam materiam, quæ non perroderetur à veneno Stygis aquæ.* Pauſanias in Arcadicis de equinâ vngulâ

 dicit.

dicit. Καὶ δὴ καὶ τὸ ὕδωρ οὐ δύναται τῆς Στυγὸς ὁπλὴν ἵππου βιάζεσθαι μόνην, ἀλλὰ ἐμβληθὲν κατέχεταί τε ὑπ᾽ αὐτῆς, καὶ οὐ διεργάζεται τὴν ὁπλήν. Plutarchus, Περὶ τοῦ πρώτου ψυχροῦ, aſininam ait. Ὡς περὶ τὸ Ταίναρον, ὃ δὴ Στυγὸς ὕδωρ καλοῦσιν, ἐκ πέτρας γλίσχρως συλλειβόμενον, οὕτως ψυχρὸν, ὥστε μηδὲν ἀγγεῖον ἄλλο, μόνην δὲ ὁπλὴν ὄνου στέγειν. Τὰ δ᾽ ἄλλα διακόπτει, καὶ ῥήγνυσι.

CAP. CLXXV.

ἐν δὲ τῇ Λεοντίνων ἱστορεῖν Λύκον, τοὺς ὀνομαζομένους * ἀναζεῖν μέν.] Locum hunc mutilum ſic reſtituo. τοὺς ὀνομαζομένους Δέλλους, ἀναζεῖν μ. In Leontinorum agro erat Palicorum lacus, geminos crateres habens, qui Δέλλοι appellabantur. Macrobius Sat. lib. v. cap. XIX. *Nec longè inde (à Palicis) lacus breues ſunt, ſed in immenſum profundi; aquarum ſcaturigine ſemper ebullientes, quos incolæ crateras vocant, & nomine Dellos appellant.* Callias apud eundem, Σικελικῶν lib. VII. Υ῾Φ᾽ ἣ καὶ τοὺς Δέλλους καλουμένους εἶναι συμβέβηκεν. οὗτοι δὲ κρατῆρες δύο εἰσὶν, οὓς ἀδελφοὺς τῶν Παλίκων οἱ Σικελιῶται νομίζουσι.

τῶν δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς, τὸ μὲν τῶν ὀρνίθων γένος, ἀποθνήσκειν εὐθύς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους, μετὰ τρίτην ἡμέραν.] Plinius de hominibus tantùm narrat, nullâ auium mentione. Locus eſt lib. XXXI. cap. II. *Necare aquas Theopompus in Thracià*

ciâ apud Cychros dicit, Lycus in Leontinis, tertio die, ſi quiſquam biberit.

CAP. CLXXX.

ἐν δὲ Λυγκήσταις.] Scribe. ἐν δὲ Λυγκηστιῖς. Plinius lib. II. cap. CIII. *Lynceſtis aqua, quæ vocatur acidula, vini modo temulentos facit.* Sunt autem Λυγκησταὶ, inhabitatores vrbis Lynci. Stephanus. Λύγκος, πόλις Ἠπείρου. τὸ ἐθνικὸν, Λυγκησταί. Ariſtoteles Meteor. lib. II. cap. III. Ἔστι δὲ καὶ περὶ Λύγκον κρήνη τις ὕδατος ὀξέος. Vitruuio Lynceſtus vrbs, non Lyncus, dicitur; lib. VIII. cap. III. *Item ſunt nonnullæ acidæ venæ, vti Lynceſto.* Et Sotioni in Excerptis. Θεόπομπος ἐν Λυγκηστῷ φησὶ πηγὴν εἶναι, τῇ μὲν γεύσει, ὀξίζουσαν· τοὺς δὲ πίνοντας, μεθύσκεσθαι, ὡς ἀπὸ οἴνου.

CAP. CLXXXI.

ὥστε τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.] Scrib. ὧν τὸν ἀ. τ. Nam ex his piſcibus qui guſtabant, moriebantur. Plinius lib. XXXI. cap. II, *Cteſias in Armeniâ ſcribit eſſe fontem, ex quo nigros piſces illicò mortem inferre.*

CAP. CLXXXII.

ἐὰν μὲν εἰς ὕδωρ ἐμβάλης.] Scrib. ἐὰν μέν τις ὕδωρ

 ἐμβά-

ἐμβάλῃ. Ait, ignem iſtum perennem, ſi quis aquam inijceret, arſiſſe melius; ſi quis aliud onus quodpiam, flammam aliàs concipere ſolitum, exſtinctum fuiſſe.

Cap. CLXXXIII.

παραπλήσιον ᾧ τούτῳ ὁρᾶται γινόμενον ἐπὶ ἁλός.] An ſimpliciter de quocunque ſale dixit? Atqui hoc falſum; & de Agrigentino tantùm traditum fuit: atque huc pertinet, quod ſe talem ab hoſpite Siculo accepiſſe mox commemorat. Ergo mutilus erit locus, ſcribendumq́ue. ἐπὶ Ἀκραγαντίνου ἁλός. Plinius lib. XXXI. cap. VII. *Agrigentinus (ſal) ignium patiens, ex aquâ exilit.* Sed Antigonum vt ex Plinio emendauimus, ita Plinium ex Antigono emendemus. Nam, ſi in igne liqueſcebat, quâ ratione patiens eius dici poteſt? Reſcribendum, *ignis impatiens*, ex a. e. Solinus cap. XI. *Salem Agrigentinum ſi igni iunxeris, diſſoluitur vſtione; cui ſi liquor aquæ proximauerit, crepitat, veluti torreatur.*

Cap. CLXXXVII.

καὶ ἐπὶ Ταίνῃ πλίνθος, ἡ λεγομένη ἐπιπλεῖν.] Reſcribo. καὶ ἐν Πιτάνῃ πλίνθος. Nam Pitanæ lateres fieri commemorabantur, qui aquis innatarent. Strabo lib. XIII. Φασὶ δὲ ἐν τῇ Πιτάνῃ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι. Vitruuius lib. II. cap. III. *Pitane, vbi lateres cum ſunt ducti, & arefacti, proiecti natant in aquâ.* Plinius lib. XXXI. cap. XIV. *Pitanæ in Aſiâ, & in vlterioris Hiſpaniæ ciuitatibus, Maſſiâ & Calento, fiunt lateres, qui ſiccati non merguntur in aquâ.*

CAP. CLXXXVIII.

Περὶ μὲν τῶν Κώων.] Scribe. Περὶ μὲν τῶν ζώων. Vult enim dicere, ſe nunc iterum de animalibus narrationem inchoaturum: ſic antea, cum de lapidibus dicturus eſſet, Περὶ μὲν τῶν λίθων, inquit, cap. CLXXXIV. Sic, cum de paludibus, Περὶ δὲ λιμνῶν, cap. CLXV. Certè Coorum mentio non eſt huius loci; neque omnino dubitauerim, veram à me lectionem indicatam.

ὑπὸ μὲν τῶν Μήδων.] Tam inepta hîc Medorum iſta mentio eſt, quam Coorum in initio huius capitis. Omnino reſtituo. ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων. Nam pro me hiſtoria facit, quæ Diomedeas aues Græcis blandas, alijs contra præbuiſſe ſe commemorat. Ariſtoteles περὶ θαυμ. ἀκουσμ. vbi de ijſdem agit. Ἐὰν μὲν Ἕλληνες ἀποβαίνωσιν εἰς τὸν τόπον, ἡσυχίαν ἔχειν· ἐὰν τῶν Βαρβάρων τινὲς τῶν περιοίκων, ἀνίπτασθαι, καὶ αἰωρουμένους καταῤῥάσσειν αὐτοὺς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ, τοῖς ῥύγχεσι τιτρώσκοντας, ἀποκτείνειν. Plinius lib. x. cap. XLIV. *Aduenas Barbaros clangore infeſtant, Græcis tantùm*

 adulan-

adulantur, miro diſcrimine: Auguſtinus De Ciuit. Dei lib. XVIII. cap. XVI. *Eò ſi Græci venerint, vel Græcorum ſtirpe progeniti, non ſolum quietas eſſe, verùm & adulari: ſi autem alienigenas viderint, ſubuolare ad capita, tamq́; grauibus ictibus, vt etiam perimant, vulnerare.* Ac meminit iterum mox, eiuſdem libri cap. XVIII. Iſidorus Orig. lib. XII. cap. VII. *Si Græcus eſt, propius accedunt, & blandiuntur: ſi alienigena, morſu impugnant, & vulnerant.*

CAP. CLXXXIX.

δύο δὲ ἢ τρεῖς πρὸς πάντας.] Scrib. δύο δὲ ἢ τρεῖς προσπλαύτας.

FINIS.

IN

AD ANTIGONI CARYSTII

Hiſtoriarum Mirabilium Collectanea

INDEX.

Numerus Capita deſignat.

A

ACanthidis & apeithi ſanguinem ægrè miſceri. 114
Acanthiſæ lapides. 185
Acaretum animal. 97
Accipitris partus. 107
Accipitrum & hominum in aucupio ſocietas. 34
Aceti fons. 154
Achaina cerua. 35
Achaini cerui. 76
Acherdos ſpina. 21
Achillis ara. 134

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Aconæ. 131
Aconitum vbi naſcatur, 131. & *vnde dictum.* ibid. *ei ruta aduerſatur.* ibid.
Adunca omnia imitandi facultate prædita. 101
Aegithi & aſini ſimultas. 63
Aegithus vnde dictus. 51
Aegolethron herba. 20
Aeoli ad inſulas mare feruere. 144
Aes è mari ad Delum efferri. 146
Aeſalon vulpi infenſus. 64
Aethiopis filia alba Aethiopem peperit. 122
Africa ſue ſilueſtri caret, item ceruis. 11
Agatharchus tyrannus. 131
Agraulus. 12
Alcmæon pediculari morbo obijt. 95
Alcyonum mares ceryli dicti. 27
Alpheus Arethuſam fontem facit. 155
Ammonis fontes quales. 159
Ἀμφιγυήεις, *Vulcani epitheton.* 51
Animalia perdentia id quod ex ſe commodi naſcitur. 24
Animalia maſcula, longa. 103
Animalia terreſtria quæ reſpirent, & quæ non. 67
Animalia ſe locis aſſimilantia quæ 29
Animalium admirandi ortus. 23
Antandriæ duo flumina contrariarum virium. 84
Antiſſææ caput Orphei ſepultum. 5. & *luſciniæ illic melius, quàm alibi, canere traditæ.* ibid.
Aorni lacus. 167

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Apeithi & acanthidis ſanguinem ægre miſceri. 114
Apes è tauro natæ. 23. *non reſpirant.* 67. *earum regimen varium.* 57
Aqua acida, quæ inſtar vini homines inebriet. 180
Aquæ mirabiles. 177. 178. 179. 180. 181
Aquilæ pullos eiectos phana educat. 52
Aquilæ quomodo pullos explorent. 52
Aquilæ ſeneſcenti roſtrum incuruari. 52
Arethuſa fons ex Alpheo. 155
Arietum inteſtina ſonum non edere. 7
Ariſton citharædus. 1
Ariſtoteles quot De Animalibus libros ſcripſerit. 66
Armeniarum petrarum aqua. 181
Arſames Perſa cum dentibus natus. 128
Artocles citharædus plectrum quale Timoni diſcipulo donauerit. 185
Arytamas Laco quando ſtadio victor. 133
Aſcanij lacus aqua qualis. 172
Aſinus Indicus ſolidâ vngulâ, & vnico cornu. 72
Aſini & ægithi ſimultas. 63
Aſpidum morſus Pſyllis innocui. 19
Aſteris caliditas. 88
Aſtypalæa ſerpentium expers. 11
Aucupij inter homines, & accipitres, ſocietas. 34
Aures quæ ingenij, & quæ item ſtoliditatis, indices habeantur. 126

B

BAlænam lac habere. 26
Bitumen in ſuperficie maris Thracij certis quibuſdam temporibus ferri. 144
Bitumen liquidum tertio quoq; anno in palude Ioppæ. 166
Boues in Phrygiâ, qui cornua moueant. 81
Bottiæorum lapis, qui ſolis appulſu ignem exhalet. 184
Bryſon ſophiſta. 48

C

CActus, ſpinæ genus in Siciliâ, eiuſq; vires. 8
Cæci cæcis nati. 121
Camiſcus fluuius. 148
Cancer à ſue quæritur aduerſus morſum ſerpentis. 41
Canes in ſubſidentem non ſæuire. 28
Canes Laconici fatigati magis coëunt. 112
Caniculæ ortum quonam ſigno Africani deprehendant. 66
Canis rabioſi morſus rabioſa animalia omnia, præter hominem, facere. 102
Cantharolethron in Thraciâ. 14
Canthari in quodam Thraciæ loco omnes pereunt. ibid.
Capæus fluuius, ſuperiùs frigidus, inferiùs calidus. 148
Capræ quando verſis oculis cubent. 65. *quomodo afficiantur orijtio.* 115. *quâ ratione maſculos, aut fæmellas, pariant.* 111. *earum pernicies herba quædam apud Lycios.* 20. *ſilueſtres in Cretâ ſagittis*

gittis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

gittis ictæ dictamnum quærunt. 36
Carabi à polypode capiuntur. 99
Carbones lapidei diuerſâ à ligneis uaturâ. 151. terreſtres in Theſprotiâ. 186
Carthagine fons crocodilos habens. 162
Caryſtia animalia, quædam ab igne, quædam à niue, ſeparata moriuntur. 90
Cecrops bimembris. 96. eius filiæ Erichthonium ciſtæ incluſum à Mineruâ accipiunt. 12
Cedripolis. 34
Cephaleniæ fluuius ab alterâ parte cicadas habebat, ab alterâ non item. 3
Cerâ nata animalcula quædam. 97
Cerontis fluuij aquam ſi mulieres bibant circa concipiendi tempus, fœtum nigrum pariunt. 84
Cerua Achaina hederam in cornibus habuit. 35
Ceruæ fiſtulis, & cantu, captæ. ibid. iuxta vias pariunt. ibid. dextrum cornu defodiunt. 24
Cerui cacto ſauciati oſſa ad fiſtulas inutilia. 8
Cerui vbi nulli naſcantur. 11
Ceruorum Achainorum fel in caudâ. 76
Chalcitis lapis vſtus animal edit mure aliquanto maius. 90
Chamæleon colorem mutat. 30
Chaoniæ fons, cuius aqua elixando in ſalem mutetur. 158
Charonia. 135
ad Chelidonas in mari fontes dulces. 144
Chimæra mons, eiuſq; ignis. 182

Chytrinus. 176
Cicadæ mutæ, & vocales, vbi. 1
Cicadis Hercules imprecatus vt mutæ eſſent. 2
Cimbrica foſſa. 135
Cincropſoſes, ibidemq́; fons letalis. 156
Cinnamomus auis. 49
Citti ſales. 173
Claudis claudi prognati. 121
Cochrynna fluuius ouium fœtus nigros facit. 84
Coorum riuuli. 176. 177
Columbæ quid faciant. 44
Congrus â carabo vincitur. 99
ad Conopium lupi, à piſcatoribus aliti, eorum retia cuſtodiunt; neglecti, illa ipſa lacerant. 33
Cor quibuſdam animalibus oſſeum. 75
Coricium in Parnaſſo quibuſdam temporibus auro ſimile. 141
Cornicis cum noctuâ inimicitia. 62
Cornix arce Athenis prohibita. 12
Cornua boues in Phrygiâ mouere. 81
Coronicus ager talparum expers. 10
Corui & vulpis amicitia. 64
Corui tantùm duo Cranone. 15. 17. & Lepetymno. ibid.
Corui duo, currui æneo inſidentes, Cranonis vrbs inſigne. 15
Cranone duo tantùm corui. 15. 17. & currus æneus mirâ vi. 15. eius inſignia. ibid.
Crathis crines flauos faciebat. 149

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Cretæ aqua mirabilis. 179. eâ ſe Europa abluit, poſtquam cum Ioue concubuiſſet. ibid.
Creta nec vlulas, nec vllum letale animal tolerat. 10
Crimiſſus fluuius in ſuperficie frigidus, inferiùs calidus. 148
Crines qui, & quibus, pereant. 118
Crinita animalia omnia viuos edunt fœtus. 70. 82
Crocodili erga trochilum gratitudo. 39
Crocodilus è minimo ouo maximum animal. 98. ſcorpios generat. 23. ſuperiorem tantùm mandibulam mouet. 71
Crocodili parui in Carthaginenſi fonte. 162
Cuculi pulli. 50. à nemine vnquam viſi. 109. in quarum auium nido excludantur. ibid.
Cyſtitrati fons, eiuſq; oleum. 154

D

DElphini manſuetudo. 60. eiuſdem in pueros amor. ibid.
Delphis Rheginorum colonia deducta. 1
Dentes mari plures, quam fœminæ. 74
Dictamni vires. 36
Diomedeæ inſulæ erodij. 188
Diomedis ſocij in aues transformati. ibid.

E

Echinorum marinorum oua cum lunâ creſcunt, & decreſcunt. 137. *quot eorum ſinguli habeant. ibid.*
Eliæ mulus non naſcitur. 13
Epænetus, rex Athenienſium. 133
Epilepſiæ remedium galeotæ exuuiæ. 24
Equæ ad coitum maximè procliues. 127
Equæ generoſæ pulli mirum factum. 59
Equæ enatum in pullorum fronte hippomanes deuorant. 24
ex Equis veſpæ naſcuntur. 23
Erichthonij fabula. 12
Erodij in Diomedeâ inſulâ quales. 188
Erſa, Cecropis filia. 12
Erythena. 185
Eteſijs flantibus in Zacyntho, hirci hiantes Boreæ ſe obuertunt, nec bibunt. 143.
Eunomus Locrenſis citharœdus quomodo cicadæ beneficio Ariſtonem Rheginum vicerit. 1
Eunuchus nullus calvus. 117
Euripus ſeptimo quoque die non reciprocatur. 140
Europa poſt concubitum cum Ioue in Cretâ ſe abluit. 179

Felis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

F

FElis vbi nulla ſit. 11
Felis membrum genitale oſſeum. 73
Fons aceti. 154. olei. ibid.
Fons qui mures habeat. 152
Fontium, quorundam admiranda. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164.
Formicæ quomodo ſua formicaria deſerant. 85. nouilunio quieſcunt. 140
Fretum Italiæ ad lunæ motum creſcit, & decreſcit. 138
Frons qualis quænam indicet. 124
Fuci quomodo ſeſe gerant in aluearibus. 57

G

GAleota exuuias ſuas deglutit. 24
eius exuuiæ medentur epilepſiæ. ibid.
Glebæ apud Neandridas oculis curandis vtiles. 187
Graculis dona à Venetis quando dari ſolita. 189
Grues quid faciant. 46
Gyari inſulæ mures, ferrum edentes. 21

H

HAlex fluuius Locros & Rheginos diuidens. 1. cicadæ ab vnâ eius ripâ vocales, ab altera mutæ. ibid.

Hedera

Hedera in cornibus ceruæ. 35
Hercules cicadis imprecatus vt mutæ eſſent. 2. *inter* LXXII *liberos vnicam tantùm filiam habuit.* 120. *eius ſtatuæ æneæ in Phæneo è quo ære.* 164
Herodorus, Bryſonis ſophiſtæ pater. 48
Himera fluuius ex vno fonte in alueos duos diuiſus, vnum ſalſum, alterum potabilem. 148
Hippomanes, in pullorum fronte enatum, equæ deglutiunt. 24
Hippomania, vnde dicta. 127
Hirci carnei malitiæ ſignum. 126
Hirundo alba quando viſa. 132
Hirundinis in nido faciendo induſtria. 43
Hirundini oculi effoſſi renaſcuntur. 78. 106.
ad Hypanim fluuium animalcula vnum tantùm diem viuentia, quomodo naſcantur. 92

I

Ichneumonis induſtria. 38
Ignis à ſalamandrâ exſtinguitur. 91
Ignis perennis Chimæræ montis in aquam coniectus melius ardet. 182
Impetiginem quid aboleat. 153
Infantes intra quadrageſimum diem neque rident, neque flent. 123
Ioppæ palus & onus quoduis recipit, & tertio quoque anno liquidum bitumen fert. 166
Italica Chalcidi finitima. 84
Ithaca leporum expers. 11

Lampſa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

L

LAmpſaci fons, mures habens. 152
Lateres apud Tanam quales. 188
Latmi Cariæ ſcorpiones. 18. eius foſſa. 135
Leæna bis non concipit. 25
Lemniarum mulierum fœtor. 138
Leonis oſſa ſolida. 80. & percuſſa ignem emittunt. ibid.
Lepetymno in monte fanum Apollinis, & ſacellum Lepetymni, in quo tantùm duo corui. 17
Lepores vbi non naſcantur. 11
Leſbi glebæ oculis vtiles. 187
in Leuce inſulâ ara erat Achillis, quam nulla volucris ſupervolare poſſet. 134
Leucotheæ quid mirabile. 164
Liparis fluuius pinguedinem corporibus illinebat. 150
Locri Ozolæ vnde dicti. 129
cum Lunâ quænam creſcant, & decreſcant. 136
Luparum partus fabuloſus. 61
Lupi piſcatorum cuſtodes. 33
Luſis fons, mures habens. 152
Lycabettus mons, à Mineruâ geſtatus. 12
Lynceſtarum aqua acida, quæ vini tamen inſtar inebriet. 180

M

MAndibulam inferiorem mouent omnia animalia, præter crocodilum. 71

Mare Indicum arbores profert. 147
Maris feruor circa Aeoli inſulas. 145
Marſanus, Pannoniæ mons, monotum profert. 58
Medulla ſpinæ hominum ſerpentes gignit. 96
Meleagrides aues vbi. 11
Minerua Vulcano in matrimonium tradita. 12
Monotus vbi, & qualis. 58
Monychi vbi. 72
Muabus, Pamphyliæ fluuius, iniecta quædam in lapidem vertit. 150
Mugil in metu caput occultat. 100
Mulier vno partu non plures quinque enititur. 119
Mulus vbi non naſcatur. 13
Μυῶν ἥπατα, prouerbium. 137
Mures in Gyaro inſulâ ferrum peredentes. 21
Mures in fontibus Luſis, & Lampſaci. 152
Mures quàm celeriter generentur. 113. eorum iecinora cum lunâ creſcunt, & decreſcunt. 137
Muſtela rutam contra ſerpentes adhibet. 41
Muſtelarum fœtus ex vtero procedentes rurſum per os intrant. 25
Mylis palus quæ miracula habeat. 170
Mythopoli putei quid cum Nilo ſimile habeant. 178

N

NEæ, Lemniorum inſulæ, perdices non ferunt. 9
Neandridarum glebæ oculis curandis vtiles. 177
Nelei fluuij aqua, à mulieribus circa conceptionem

pota,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

pota, albos partus facere credita. 84
Neſſi Centauri ſepulcrum. 129
Nix animalia qualia proferat. 90
Noctuæ cum cornice inimicitia. 62
Nympharum fanum, & fons, eiuſq; mirabilia. 163

O

Oculi hirundini, & ſerpenti, effoſſi renaſcuntur. 78
Oculorum alterum exſcindi, letale. 110
Olei fons. 154
Olympiade 36 Arytamas Laco ſtadio victor. 133
Ophiuſa impetigini medetur. 153
Origanum teſtudo, cum ſerpentem ederit, addit. 40
Origanum formicas formicarijs ſuis expellit. 85
Orphei caput vbi ſepultum. 5
Orytij vis in capris. 115
Oſſa leonis ſolida, & percuſſa ignem emittunt. 80
Oues poto Cochrynnâ fluuio fœtus nigros proferunt. 84
Ouis quomodo maſculam aut fœmineam prolem ferat. 111. *quo modo albam, aut nigram. ibid.*
Ouis in fimo defoſſis in Aegypto excludi pullos. 104
Ouium tantùm inteſtina vocalia, non arietum. 7
Ozolæ Locri, vnde dicti. 129

P

PAleciorum in Siciliâ mirabilia. 133
Paludes Indiæ quæ mira habeant. 165
Palus Ioppe qualis. 166. Sarmatiæ. 167. Aorni. 167. 168. Zacynthi. 169. Siciliæ. 170. Pyracus. 171. Aſcania. 172. Citti. 173. Stygis. 174. Leontinorum. 175. Coorum. 176.
Palumbes quomodo ictus ſerpentum curent. 42
Pandroſos, Cecropis filia. 12
Pardalis induſtria. 37
Parnaſſo in monte coricium certis temporibus auro ſimile. 141
Paſtinacæ marinæ aculeus quas vires habèat. 22
Pedicularis morbus. 95
Pelecani quid faciant. 47
Perdices in Atticâ, & Bœotiâ, non pariter vocales. 6. vbi non viuant. 9. quomodo pullos venatoribus eripiant. 45. quomodo fæmellas concipiant. 87. & pullos excludant. 110.
Phalangia parentibus necem inferunt. 94
Phana abiectos ab aquilâ pullos nutrit. 52
Phanias quid de Pyraco palude tradat. 171
Pherecydes pediculari morbo interijt. 95
Phocæ genitura epilepſiæ remedium. 24. eius lac. 26
Phyllis greges quinto demum die potantur. 142
Piſcator rana. 52
Piſces ſtomacho carent. 77

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Pix in lacu Zacynthi. 169
Polypi induſtria. 27.55.56
Polypus acetabula ſua comedit. 25. *à congro capitur.* 99
Pontus, Thracum Agriorum fluuius, lapides carbonibus ſimiles fert. 151
Pſylli ab aſpidum morſu tuti. 19
Pullos, cum volare poſſunt, eijciunt aues vncungues omnes, exceptâ cornice. 108
Pulmones habentia animalia reſpirant. 67
Putei Mythopoli quid cum Nilo commune habeant. 178
Pyracus palus ſiccata ardet. 171

R

Ranæ piſcatoris induſtria. 52
Ranæ Seriphi mutæ. 4
Rhegini à Locris Halece fluuio diſterminantur. 1
Rheginorum colonia Delphis deducta. ibid.
Rhenéa inſula felem non habet. 11
Rutæ odor ſerpenti inimicus. 41

S.

Sacer mons. 146
Salamandra ignem exſtingit. 91
Sal è Chaoniæ fontis aquâ. 158
Sal Siculus in igne liqueſcens, in aquâ exultans. 183

Sanguine carent animalia omnia, quæ plures quàm quatuor habent pedes. 69
Scamander fluuius cur Xanthus dictus. 84
Scorpij è crocodilo. 23. *& ſiſymbrio.* ibid.
Scorpiorum in Latmo Cariæ vis diuerſa. 18. *terreſtrium interitus.* 94
Scotuſæ fons peculiaris. 157
Scythia mulum non profert. 13
Seriphi ranæ mutæ. 4
Serpentes vbi non naſcantur. 11. *eorum ictibus quæ contraria.* 40. 41. *triginta coſtas habent.* 78. *oculos effoſſos recipiunt.* ibid. *è medullâ ſpinæ putrefactâ naſcuntur.* 96
Siſymbria putrefacta ſcorpios producunt. 23
Solis fons apud Ammonem mediâ die, & mediâ nocte, caleſcit. 159
Specus Thebis Aegyptijs, in quo trigeſimo quoq; menſis die nullus ventus. 139
Spinæ medulla putrefacta ſerpentes gignit. 23
Spongia ſenſu prædita. 89
Stigmata nonnullis innata. 121
Stranguriæ medetur genitale viuerræ. 116
Stygis aqua in Phœnio. 174
Sulfur formicas formicarijs ſuis expellit. 85
Superciliorum indicia. 125
Sus à ſerpente morſa cancrum quærit. 41
Sus ſilueſtris in Africâ non naſcitur. 11

Talpæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

T

TAlpæ vbi non naſcantur. 10
Tanæ lateres natantes. 188
Taphij montis fætor. 129
Tarandus qualis. 31
Taurus defoſſus, & putrefactus, apes gignit. 23
Teſtudo, ſerpentem ſi ederit, origanum inſuper edit. 40
Thebis Aegyptijs ſpecus, in quo trigeſimo quoq; menſis die nullus ventus. 139
Theſprotiæ carbones. 186
Timon citharœdus plectro quodam donatus ab Artocle magiſtro. 185
Torpedinis piſcis induſtria. 53
Tripolium vno die ter colorem mutat. 32
Trochili crocodili dentes purgant. 39

V

VEneti graculis dona mittunt. 189
Ventrem habentia animalia, etiam veſicam habent. 68
Veſicam habent animalia, quotquot ventrem. ibid.
Veſpertilio ſola auium dentes, vbera, & lac habet. 26
Vipera ſemel tantùm parit. 25
Vitiligini albæ medentur paludes in Mediâ, & Siciliâ. 165
Vlulæ in Cretâ non viuunt. 10
Vulcano iuncta matrimonio Minerua. 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Vulpis piſcis induſtria. 54
Vulpis, & corui, amicitia. 64. *eius, & æſalonis, inimicitia.* ibid.

X

X*Anthus vnde dictus.* 84

Z

Z*Acynthiæ capræ ſpirantibus Eteſijs non bibunt.* 143
Zacynthius lacus picem effert. 169

FINIS.

AVCTO-

AVCTORVM,
Qui in his
ANTIGONI
Hiſt. Mirab. Collectaneis
Citantur,
INDEX.

Numerus Capita deſignat.

ÆSchylus Τοξότισι. 127
Alcman. 27
Ameleſagoras Athenienſis Ἀτθίδι. 12
Amometi Ἀνάπλους ἐκ Μέμφεως εἰς τὴν καλουμένην Ἴσιδος κρήνην. 164
Archelaus Ægyptius Περὶ παραδόξων. 23. Περὶ θαυμασίων. 96.
Ariſtoteles. 18. 23. 26. 31. 43. 52. 159. 185. Περὶ ζώων. 66.
Callimachus. 177
Callimachus Ægyptius. 51
Callimachi Cyrenæi Ἐκλογὴ τῶν παραδόξων. 144
Cteſias. 16. 160. 165. 181. 182.
Eudoxus. 135. 144. 153. 162. 169. 177. 178.
Hellanicus Leſbius. 139

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Heraclides. 167
Herodotus. 25
Hippon Rheginus. 133
Homerus. 28
Lycus. 66.148. 170, 175. 188
Lycus Rheginus. 154
Megaſthenes Ἰνδικοῖς. 147
Myrſilus Λεσβιακοῖς. 5. 17. 129
Nicagoras. 137
Phanias. 171. 187
Philetas, 8. 23
Philo Αἰθιοπικοῖς. 160
Philoxenus. 141
Pindarus. 155
Polycritus. 150
Σαμιακῶν Ὅρων Auctor. 132
Theophraſtus. 145. 174
Theopompus. 14. 15. 131. 152. 156. 180. 186. 189
Timæus. 149. 155. 168. eius Σικελικῇ ἱστορίᾳ. 1
Zenophilus. 166

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

E R R A T A.

Cap. IV. Lin. I. βαίτραχοι. leg. βάτραχοι. Cap. XXIII. lin. 23. Σφήκεσιν. leg. Σφήκασι δέ. Cap. XXIV. lin. 4. σφασίν. leg. φασίν. Cap. XLIII. lin. II. στραφέντα τὰ ἀφοδεύειν. leg. στραφέντα τὰ νεόττια ἀφοδεύειν. Cap. LVII. lin. I. καπῶ. leg. καπνοῦ. Cap. LXXII. lin. I. Ἰλλυορικῖς. leg. Ἰλλυρικοῖς. Cap. CXL. lin. I. δυσπαρατήτον. leg. δυσπαρατήρητον. Cap. CXLVII. lin. I. ἱστορεῖ. leg. ἱστορεῖν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8

221

2-10-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 8